

Álit um skrásetingarlóggávu 2000

Innihaldsyvirlit

Kap. 1.	Arbeiðsbólkur	2
Kap. 2.	Samandráttur av álitinum	3
Kap. 3.	Galdandi skrásetingarlóggáva í Føroyum	5
	Gongdin frá 1981-84, lógaruppskot og álit	5
	Gongdin frá 1984-99, broytingar í lógini	6
	Heimastýrismyndugleikar	11
	Ríkismyndugleikar	12
Kap. 4.	Skrásetingareftirlitið	13
	Ársfrágreiðingar	13
	Uppskot/fyrirskot	15
Kap. 5.	Umsitingarligar royndir av skrásetingarlóggávuni	17
	Álit 1993	17
Kap. 6.	Uppskot til lóg um viðgerð av persónsupplýsingum	23
	Almennar viðmerkingar	37
	Avleiðingarnar av uppskotinum	44
	Serligar viðmerkingar	45
	Keldur	84

Kap. 1. Arbeðsbólkur

Arbeiðssetningur

Tann 4. mai 2000 varð settur arbeiðsbólkur at endurskoða skrásetingarlóggávuna í Føroyum. Í bólkinum sótu Turið Debes Hentze, advokatur – formaður, Egil Helmsdal fyri Skrásetingareftirlitið, Óli Simonsen, edv-kønur. Skrivari hjá bólkinum var Ingunn Eiríksdóttir, lögfrøðingur á Løgmansskrivstovuni.

Arbeiðssetningurin hjá arbeiðsbólkinum var soljóðandi:

Bólkurin skal endurskoða:

Løgtingslóg nr. 62 frá 05.06.1984 um evnisskráir hjá almennum myndugleikum og løgtingslóg nr. 107 frá 15.11.1984 um evnisskráir hjá privatum myndugleikum (við seinni broytingum) og gera uppskot til nýggja lóggávu á økinum.

Bólkurin skal miða eftir at gera eina samlaða lóggávu á økinum, ið tekur støði í

- royndunum hjá Skrásetingareftirlitinum, síðan omanfyrenevndu lógir komu í gildi.
- umsitingarlígu royndunum av almennari skráseting í Føroyum.
- nýggjum avbjóðingum innan lóggávu, eftirlit og umsiting í sambandi við kunningartøkni og í sambandi við alnetið – herundir samsvarið við altjóða lóggávu og royndirnar úr øðrum londum.

Nevndin skal gera álit við uppskoti um lóggávu,

- sum er einføld at umsita og greið at nýta – t.e. sum skilir ímillum, hvat eru viðkvæmir persónsupplýsingar, ið krevja góðkenning at skráseta, og hvat er loyvt uttan vanda fyri persónliga sjálvræðisrættinum,
- sum ger tað møguligt at samskipa almenna skráseting umsitingarlíga og tekniskt við at nýta p-talið,
- sum hevur greiðar reglur um samkoyring av telduskráum, og sum verjir móti bæði almennari og privatari misnýtslu av skráseting um persónar,
- sum samsvarar við fyrisitingarlógina og lógina um alment innlit, teirra millum serstakliga skjalainnlit og víðarigeving av upplýsingum,
- sum ger tað møguligt at fylgja altjóða reglum og hava eftirlit við misnýtslu tvørtur um landamørk.

Við upprunastøði í uppskoti til nýggja lóggávu ger nevndin tilmæli til, hvør tann umsitingarlíga uppgávan hjá Skrásetingareftirlitinum skal vera framyvir.

Kap. 2. Samandráttur av álitinum

Í álitinum verður gjølla greitt frá skrásetingarlóggávunum í Føroyum og tí lögfrøðiliga grundarlagnum í gongdini frá 1984 og til í dag.

Arbeiðsbólkurin ger ummæli av skrásetingarlóggávuni, herundir hvussu eftirlitið við lógini skal skipast, og í kap. 6 hevur bólkurin gjørt uppskot til nýggja lóg.

Í arbeiðinum hevur bólkurin kannað lóggávuna í grannalondum okkara, og við uppskotinum mælir bólkurin til at laga lógina eftir skipanunum í Noreg og Danmark.

Skrásetingarlógirnar frá 1984 eru grundaðar á skrá-hugtakið, og at allar skráir skulu góðkennast av landsstýrinum ella tí, sum landsstýrið gevur heimild til tess, áðrenn tær kunnu takast í nýtslu.

Ein kanning frá 1993 vísir, at størsti parturin av teimum almennu myndugleikunum vóru ónøgdir við skrásetingarlógirnar. Millum annað varð hildið, at t.d. mannagongdin við góðkenning átti at verið broytt soleiðis, at allar skráir ikki skulu umvegis Skrásetingareftirlitið at verða viðmældar ella góðkendar. Ístaðin varð skotið upp at gera nýggja lóg við einfaldari reglum, har skilt verður ímillum viðkvæmar og vanligar persónsupplýsingar.

Kanningin vísir samstundis, at hildið varð, at lógin var ótíðarhóskandi viðvíkjandi nýtsluni av persónstalinum. 60 % av teimum spurdu hildu, at skrásetingarbannið ímóti persónstalinum átti at verið avtikið ella broytt soleiðis, at persónstalið kann nýtast sum felags lykil.

Arbeiðsbólkurin er samdur í hesum og vísir á, at tað í grannalondum okkara er viðurkent at nýta persónstalið sum felags lykil.

Niðurstøðan hjá bólkinum er, at galdandi lóggáva ikki virkar eftir ætlan. Lógirnar eru ótíðarhóskandi til eitt kunningarsamfelag, har kunning bæði um tann einstaka og um vinnuvirkir, stovnar v.m. er neyðug.

Gongdin innan teldutøkni ger tað lættari at goyma og finna fram nærur allar tær upplýsingar ein sóknast eftir. Vandur kann er tí misnýtslu í hesum sambandi.

Lóggávan um persónsupplýsingar má skipast, so at hon er í samsvari við almennu samfelags-hugsanina um rættin hjá tí einstaka og tørvin at viðgera upplýsingar í einum kunningar-samfelag.

Mett verður eisini, at Skrásetingareftirlitið ikki hevur virkað eftir ætlan og mælt verður tí til at umskipa eftirlitið. Eisini verður mælt til at broyta navni á eftirlitinum, soleiðis at tað hóskar betur til tær nýggju uppgávurnar, eftirlitið fær sambært lógaruppskotinum.

Sambært arbeiðssetninginum gjørdist skjótt greitt, at eitt uppskot, sum bert fevnur um broytingar í verandi lóggávu, ikki er nøktandi, og at neyðugt tí er við nýggjari lóg.

Við hesum verður álit nevndarinnar latið úr hondum.

Tórshavn, hin 25. september 2000

Turið Debes Hentze

Óli Simonsen

Egil Helmsdal

Ingunn Eiríksdóttir

Kap. 3. Galdandi skrásetingarlóggáva í Føroyum

Gongdin frá 1981-84

Tann 15. desember 1981 legði Tórbjørn Poulsen, landstýrismaður, vegna landsstýrið fram uppskot til lóg um evnisskráir hjá almennum myndugleikum.

Lógaruppskotið varð smíðað við tí donsku lógini innan økið, lóg nr. 294 frá 8. juli 1978, sum fyrimynd. Málið varð viðgjørt saman við tingmálunum nr. 81 (privatar skráir) og nr. 75 (fólkayvirlit).

Málini vórðu undir 1. viðgerð beind í eina 6-manna millumtinganevnd.

Skráir hjá almennum myndugleikum

Tann 27. desember 1982 legði 6-manna nevndin, ið kallaðist edv-nevndin, fram álit. Í álitinum varð bert uppskot til løgtingslóg um almennar skráir viðgjørt, meðan uppskotið um privatar skráir varð viðgjørt í einum seinni álit.

Borið varð fram, at talið á edv-skráum við persónsupplýsingum, sum vórðu fevndar av lógini, var umleið 12. Mett varð tó, at talið fór at verða vaksandi tey komandi árin.

Í táverandi lóggávu vóru ongar reglur um, hvat ið kundi skrásetast í almennum edv-skráum ella um eftirlit við tílíkum. Tær einastu verjureglur, ið vóru, vóru ásetingarnar í revsilógini um tagnarskyldu í almennari tænastu og um frið einstaklingsins.

Dentur varð lagdur á, at endamálið við lógaruppskotinum var at tryggja, at edv-skráir hjá almennum myndugleikum, ið innihildu persónsupplýsingar, ikki vórðu stovnaðar ella nýttar soleiðis, at tær gingu borgaranum ov nær, ella soleiðis at upplýsingar kundu verða misnýttar.

Nevndin býtti seg í 3 bólkar.

Tann størsti bólkurin gjørdi eitt broytingaruppskot við 24 punktum. Hesi snúðu seg millum annað um broytingar til § 9, stk. 2, um persónstalið við at gera avmarkingar í høvinum at nýta persónstalið við at áseta, at tað bert kann nýtast í skráum, um hetta er neyðugt fyri at kunna rækja skyldur sína mótvegis skattavaldinum, sum er tann einasti, ið kann nýta samkoyring, um samanseting av Skrásetingareftirlitinum, um anonymisering av persónum í skráum, ið eru gjørdar til vísindaligar úrdráttir, um at strika undantøkini frá strongu lógarkrøvunum, tá talan er um dátu-viðgerð av vísindaligum hagfrøðiligum tilfari.

Nevndin helt, eftir fund við landslæknan, deildarleiðaran á Fróðskaparsetrinum og leiðaran á hagdeildini, tað ikki vera nakra orsök til at hava serstakar undantaksreglur frá vanligu lógarreglunum, tá talan er um viðgerð av vísindaligum hagfrøðiligum tilfari.

Við 2. viðgerð tann 20. januar 1983 varð málið beint aftur í edv-nevndina, sum 1. juni 1983 legði fram nýtt álit og hevði her býtt seg sundur í 4 minnilutar, men heldur einki av hesum tilmælunum vann frama, og varð málið aftur beint í nevndina, sum skuldi halda fram sum millumtinganevnd til víðari viðgerð av málinum.

Fleiri broytingaruppskot vóru, og tey snúðu seg fyri tað mesta um persónstalið og eftirlitið.

Endaliga lógin varð samtykt sum lóg nr. 62 frá 5. juni 1984.

Skráir hjá privatum

Tann 20. januar 1982 legði Páll Vang, landsstýrismaður, vegna landsstýrið fram uppskot til løgtingslóg um privatar skráir.

Lógaruppskotið varð gjørt við tilsvarendi dansku lógini um privatar skráir sum fyrimynd, lóg nr. 293 frá 8. juni 1978.

Málið varð viðgjørt saman við tingmálum 74 (almennar skráir) og 75 (fólkayvirlit), og 1. viðgerð var 22. januar 1982.

Málið varð beint í eina 6-manna millumtinganevnd.

Tann 21. august 1984 legði nevndin fram álit. Nevndin hevði bytt seg í ein meiriluta- og ein minnilutabólk, sum høvdu broytingar til upprunauppskotið. Undir 2. viðgerð 28. august fullu broytingaruppskotini hjá minnilutabólkinum og samtykt varð at fara til 3. viðgerð.

Tann 31. august 1984 varð málið endaliga samtykt sum lóg nr. 107 frá 15. november 1984.

Gongdin frá 1984-2000

Við teimum føroysku skrásetingarlógunum frá 1984 hevur man eins og í Danmark valt at skilja ímillum almennar og privatar skráir.

Tann almenna skrásetingarlógin er galdandi fyri edv-skráir, ið innihalda upplýsingar um fólk, og tann privata skrásetingarlógin er galdandi fyri bæði edv-skrásetingar og fyri miðvísa manuella skráseting av upplýsingum um fólk, virkir, stovnar, feløg v.m.

Lógirnar eru annars eftirgerð av dansku lógunum, sum tá vóru galdandi, tó eru munandi avmarkingar í at nýta p-talið í teimum føroysku lógunum.

Skráir hjá almennum myndugleikum

Innihald og broytingar

Í álitinum til lógirnar varð dentur lagdur á, at endamálið við lógunum var at tryggja, at edv-skráir hjá almennum myndugleikum, ið innihalda persónsupplýsingar, ikki verða stovnaðar ella nýttar soleiðis, at tær ganga borgarunum ov nær, ella at upplýsingar kunnu verða misbrúktar.

Í høvuðsheitum var innihaldið í lógini, sum hon varð sett í gildi í 1984:

- Kap. 1. Lógarøkið og hvørjar skráir lógin hevur gildi fyri.
- Kap. 2. Stovnan og góðkenning av skráum.
- Kap. 3. Skráseting og varðveitsla av upplýsingum.
- Kap. 4. Atgongd hjá skrásetta at fáa upplýsing um seg sjálvan.
- Kap. 5. Latan av upplýsingum til privat.
- Kap. 6. Latan av upplýsingum til almennar myndugleikar.
- Kap. 7. Skrásetingareftirlitið.
- Kap. 8. Revsing.
- Kap. 9. Gildiskoma.

Tað økið, har lógin hevur elvt til ósemju og kjak, er í høvuðsheitum § 9, stk. 2, um skráseting av persónstalinum, og hetta er eisin tann greinin, sum hevur fingið tey flestu broytingaruppskotini. Eitt sindur av kjaki hevur eisini verið um, hvønn lut Skrásetingareftirlitið skal hava. Kanning hevur víst, at stovnar eru ónøgdir við, at Skrásetingareftirlitið brúkar tað mestu tíðina til at ummæla skráir í staðin fyri upplýsandi virksemini.

Eisini er ónøgd við, at allar skráir skulu góðkennast.

Sambært § 9, stk. 2, sum greinin upprunaliga varð orðað, *hava bert onnur enn fólkeyvirlitini loyvi at skráseta og nýta persónsnummarið, um hetta er neyðugt fyri at kunna røkja skyldur sínar móttvegis skattavaldinum, sum eisini er tann einasti, ið kann nýta samkoyring.*

Systematiskt eru broytingarnar til § 9 ferdar fram soleiðis:

Í 1991 varð í § 9, stk. 2, sett inn eitt punkt 4, við Ll. nr. 113 frá 20.12.1991 soleiðis *„Líkningarráði Føroya verður heimilað at nýta persónnummarið í sambandi við fyrisiting av løgtingslóg um frítíð við løn, løgtingslóg um barnastyrk, løgtingslóg um bundna uppsparing og løgtingslóg um arbeidsmarknaðareftirlønargrunn.“* og eitt punkt 5, *„Líkningarráði Føroya verður vegna avgreiðsluskrivstovuna fyri arbeidsloysistrygging heimilað at nýta persónnummarið í sambandi við innkrevjing av gjaldi sambært løgtingslóg um arbeidsloysistrygging og arbeidsávísing.“*

Í viðmerkingunum til uppskotið metti Landsstýrið, at tað er ein óheppin gongd at gera tilílk undantøk frá høvuðsregluni í § 9, og fyriliggjandi uppskot er tí at skilja sum ein fyribilsloysn. Landsstýrið hevur sett sær fyri at taka lógirnar um almennar og privatar telduskráir við upplýsingum um fólk upp til nýggja viðgerð og hevur samtykt at seta ein arbeidsból til at útgreina verandi trupulleikar við lóg og umsiting og koma við uppskotum um, hvat rættast er at gera til tess at loysa hesar trupulleikar.

Landsstýrið legði málið fram tann 15. desember 1991. Undir 1. viðgerð 18. desember 1991 varð málið beint í rættarnevndina.

Undir viðgerðini býtti nevndin seg í ein meiriluta og ein minniluta. Meirilutin tók undir við uppskotinum, men gjørdi tó vart við tann trupulleika, at gjørd verða undantøk frá høvuðsregluni í § 9.

Meirilutin setti samstundis fram uppskot til samtyktar um, at álagt varð landsstýrinum sum skjótast at seta arbeidsnevnd at viðgera spurningar um samankoyring av skráum, dátutrygd, tryggjeikan hjá borgaranum o.s.fr.

Minnilutin tók ikki undir við uppskotinum, tí uppskotið varð mettt sum ein fyribilsloysn og metti, at málið átti at verið loyst á annan hátt.

Uppskotið varð samtykt, og heimildin til at nýta persónsnummarið varð soleiðis víðkað:

Í 1993 varð í § 9, stk. 2, sett inn eitt punkt 6, við Ll. nr. 72 frá 02.04.1993 soleiðis *„Arbeitsloysistryggingin kann nýta persónsnummarið í samskiftinum við Toll- og Skattstovu Føroya í sambandi við eftirlit og umsiting av skipanini. Almennastovan skal fráboða Toll- og Skattstovu Føroya, hvørjir persónar fáa fólkapensjón, avlamispensjón ella aðra líknandi pensjón.“*

Orsøkin til broytingina var, at Arbeðsloysistryggingin hevði heitt á landsstýrið um at fáa broytt lógina soleiðis, at persónstalið eisini kundi nýtast til eftirlit og umsiting fyri at forða fyri misnýtslu av skipanini.

Ført varð fram, at umsitingin verður rættari, um persónstalið kann verða nýtt, tí tann villa, at tveir persónar verða samanblandaðir kann sostatt ikki koma fyri. Ein styrkjan í eftirlitinum skal fara fram við at latið verður inn eitt oyðiblað, formað sum eitt girokort, aðruhvørja viku gjøgnum posthúsið. Á oyðublaðnum er neyðugt at tilskila persónstalið hjá tryggingartakaranum.

Málið varð lagt fram av landsstýrinum tann 30. mars 1993 og eftir 1. viðgerð tann 1. apríl 1993 beint í rættarnevndina. Nevndin býtti seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Meirilutin tók undir við uppskotinum og mælti til at samtykkja tað. Meirilutin tilskilaði um orðingina í §1, at persónstalið kann nýtast at fáa upplýsingar um inntøkur frá Toll- og Skattstovuni, sum skulu nýtast til útrokningargrundarlagið hjá teimum, ið eru arbeiðsleys.

Trygdarskipan sambært skrásetingarlógini skal vera gjørd, sum skal tryggja, at ongar óviðkomandi upplýsingar fara millum arbeiðsloysistryggingina og Toll- og Skattstovu Føroya. Sostatt kann arbeiðsloysistryggingin ikki fara inn á teldukervið hjá Toll- og Skattstovu Føroya.

Minnilutarnir vóru ívasamir um at økja nýtsluna av p-talinum og tóku tí ikki undir við uppskotinum, men settu einki nýtt uppskot fram.

Uppskotið varð samtykt, og heimildin til at nýta persónstalið varð sostatt aftur víðkað.

Og seinni í 1993 varð í § 9, stk. 2, sett inn eitt punkt 7, við løgtingslóg nr. 124 frá 21.05.1993 soleiðis:

„Almannastovan kann nýta persónstalið í samskiftinum við Toll- og Skattstovu Føroya og í sambandi við eftirlit og umsiting av almannalóggávuni.“

Málið varð lagt fram av landsstýrinum tann 4. mai 1993 og eftir 1. viðgerð 10. mai 1993 beint í rættarnevndina, har meirilutin mælti til at samtykkja uppskotið, meðan minnilutin ikki setti nýtt uppskot fram.

Orsøkin til uppskotið var, at Almannastovan hevði fyri neyðini at kunna nýta persónstalið fyri eintýðugt at kunna sanna, hvørjir persónar søkja um ella skulu hava einhvørja almannaveiting, og til at kanna eftir, at t.d. pengingaflytingar eru í lagi, og eisini fyri at tryggja, at persónar fáa tað, ið teir hava rætt til.

Lógarbroytingin var mett at vera ein fyritleyð fyri, at edv-viðurskiptini á Almannastovuni verða í lagi. Hetta er eitt krav bæði frá føroyskari og danskari síðu, eftir niðurstøðu av kanning, sum dansku ríkisgrannskoðararnir gjørdur í 1992.

Í frágreiðingini hjá ríkisgrannskoðarunum varð sagt, at einki edv- eftirlit er við p-talinum á Almannastovuni. Hetta merkir, at ein kann gera sær sítt eigna p-tal, ið so kann brúkast til at fáa útgóldið tað, ein nú einaferð kundi hugsað sær t.d. kunnu fólk, ið fáa pensión við sínum rætta p-tali, fara á Almannastovuna við einum heilt øðrum p-tali og fáa pening.

Í hesum sambandi heitti Føroyskur Fólkaflaksungdómur á fútan um at reisa ákæru móti stjóranum á Almannastovuni. Fútin vildi ikki reisa ákæru í málinum og í svari til Føroyskan Fólkaflaksungdóm, dagfest 6. januar 1993, segði fútin M. Nepper-Christensen:

”I skrivelse af 2. december 1992 har De anmodet mig om at rejse tiltale mod lederen af Almannastovan for ulovlig benyttelse af personnummer.

Bestemmelserne om benyttelse af personnummer findes i § 9, stk. 2, i lagtingslov nr. 62 af 5. juni 1984 over offentlige myndigheders registre med senere ændringer.

Af lovens § 28 fremgår at overtrædelse af § 9, stk. 2, ikke er pålagt strafansvar. Jeg har derfor ikke mulighed for at foretage mig noget i anledning af Deres henvendelse". Umsitingarliga varð soleiðis tærvur á at víðka grein 9 tvær ferðir í 1993.

Í 1994 varð í § 9, stk. 2, sett inn eitt punkt 8, og 9, soljóðandi:

"Gjaldstovuni verður heimilað at nýta persónstalið í síni umsiting. Lønjavningargrunninum verður heimilað at nýta persónnummarið í síni umsiting av inntøku trygd fiskimanna."

Í viðmerkingunum til uppskotið varð ført fram, at gjaldstovan hevði fyri neyðini at kunna nýta persónstalið fyri at kunna umsita innkrevjingar- og mótrokningarskipanir t.d. í sambandi við meirvirðisgjaldsskipanina, og í sambandi við broytingar í reglunum um minstaforvinning verður neyðugt at nýta p-talið, um minstiforvinningurin verður treytaður av ársinntøkuni.

Málið varð lagt fram tann 20. oktober 1993 og eftir 1. viðgerð 2. november 1993 beint í rættarnevndina. Nevndin býtti seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin tók undir við uppskotinum um at heimila gjaldstovuni at nýta persónstalið í síni umsiting og at heimila Lønjavningargrunninum at nýta persónstalið í síni umsiting av inntøku trygd fiskimanna.

Grundgevingin var, at tað er umráðandi at veita myndugleikunum bestu møguleikar at umsita innkrevjing og útgjald av almennum peningi so ódýrt og úrslitagott sum gjørligt.

Meirilutin vísti samstundis á, at tað er óheppið, at løgtingslógin um evnið skráir hjá almennum myndugleikum ferð eftir ferð verður broytt og alsamt fleiri heimildir verða gívnar at nýta persónstalið. Meirilutin heitti tí á landsstýrið um at taka øll neyðug stig til tess at dagføra lóggávuna og til tess at forða fyri, at almennir myndugleikar samskipa upplýsingar úr evnið skráum okkara.

Uppskot til samtyktar:

"Álagt verður landsstýrinum at seta samtyktu trygdarskipan í verk beinanvegin, og sum skjótast at leggja fyri løgtingið álit um almennar og privatar evnið skráir og dagfærda lóggávu, sum tekur øll neyðug fyrivarni fyri, at almennar evnið skráir verða ikki misnýttar".

Í 1994 varð sett inn ein nýggj § 12a soleiðis:

„Edv-skráir, sum koma undir reglurnar í hesi lóg, kunnu bara goymast og viðgerast í edv-kervum, sum eru í Føroyum uttan so, at landsstýrið gevur undantaksloyvi. Stk. 2. Edv-skráir, ið nú verða goymdar og viðgjørðar í edv-kervum uttan fyri Føroyar, skulu innan eina freist, sum landsstýrið ásetur, flytast til edv-kervi, sum eru í Føroyum ella niðurleggjast."

Grundgevingin varð at í galdandi lógum um privatar og almennar skráir er einki, sum forðar fyri, at skráirnar verða goymdar og viðgjørðar í edv-kervum uttan fyri Føroyar. Hetta ger tað torført ella ógjørligt at hava nóg gott eftirlit við tilílkum skráum. Landsstýrið skjýtur tí upp fyri at økja um trygdina, at edv-skráir, ið koma undir lógirnar, skulu goymast og viðgerast í Føroyum.

Málið varð lagt fram tann 4. mai 1994 og eftir 1. viðgerð 9. mai 1994 beint í rættarnevndina.

Undir viðgerðini býtti nevndin seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Meirilutin mælti til at samtykkja uppskotið.

Ein minniluti helt, at stundir áttu at vera til at kanna verandi lóggávu gjøllari. Minnilutin helt, at málið bar brá av at vera gjørt í skundi og at lóggivið varð, uttan at greiða var fingin á avleiðingunum, og tók tí ikki undir við uppskotinum.

Ein annar minniluti tók undir við uppskotinum við teirri grundgeving, at m.a. týðningarmikið er at skipað verður soleiðis, at føroyskt vinnulív ikki á nakran hátt í framtíðini verður avbyrgt frá umheiminum, og tí eiga okkara lógir um edv-skráir at verða endurskoðaðar javnan, so at vit tryggja okkum, at tær eru í samljóð við tíðarinnar krøv.

Høvuðsorsøkin aftan fyri broytingina var eitt ynski um at varðveita P/F Elektron, og fyri at gera tað møguligt, mátti Føroya Banki hava virksema sítt hjá Elektron.

Í 1997 varð í § 9, stk. 2, sett inn sum punkt 10, soljóðandi:

”Persónsnummarið kann nýtast í øllum samskipti millum sjúkrakassarnar, kommunulæknarnar, apotekini, Almennastovuna og sjúkrahúsverk Føroya.”

Í áliggi frá 1995 um sjúkratrygging varð niðurstøðan, at ein framtíðarskipan innan sjúkratrygging eigur at vera so trygg og einføld sum gjørligt.

Telduskipanin eigur tí at mennast, men tilíki skipan krevur, at samskiptið hjá sjúkratryggingini fær loyvi at nýta p-talið í samskiptinum. Talan verður tí um at nýta p-talið í allari boðbering millum sjúkrakassarnar, kommunulæknarnar, apotekini, sjúkrahúsini og almennar myndugleikar.

Hetta er neyðugt fyri at tann villa, sum í dag kann koma fyri, at tveir persónar verða samanblandaðir, ikki kann koma fyri, um p-talið verður nýtt. Harafturat ger nýtslan av p-talinum, at samskiptið verður skjótari og ikki minst kunnu álítandi hagtøl fáast til vega. Almenna- og heilsudeildin hevur tí sett fram áheitan um, at skrásetingarlógin verður broytt.

Málið varð lagt fram tann 2. apríl 1997 og varð beint í rættarnevndina, sum 16. apríl 1997 viðgjörði málið. Nevndin býtti seg í trýggjar minnilutar.

Ein minniluti mælti til at samtykkja uppskotið. Ein minniluti tók støðu í tinginum, og ein annar minniluti helt, at grundgevingin hjá uppskotsstíllarunum um, at broytingin fer at forða fyri, at persónar verða samanblandaðir, kann loysast á annan hátt enn fyri 10. ferð at gera undantak í verjulógini.

Minnilutin legði dent á, at nýggja lógin fyri sjúkrakassar væntandi verður samtykt skjótt, og hon leggur upp til, at allir borgarar í landinum gerast sjúkrakassalimir, og tí kundi verið funnið fram til eina loysn, sum forðar fyri navnasamanblanding t.d. við at áseta eitt sjúkrakassanummur, sum altíð er tað sama, hvar í landinum ein flytur til, ella um ein skiftir frá A til B limaskap.

Minnilutin legði eisini dent á, at tá p-talið varð ásett við lóg, lögdu politikararnir dýran við, at p-talið bert skuldi nýtast til skattlig viðurskipti. Minnilutin helt eisini, at dentur skuldi leggjast á, at ein stórir partur av Føroya fólki hevði sent skrivligt mótmæli til lögtingið ímóti at víðka nýtsluna av p-talinum, og at onki var, sum bendi á, at henda støða var broytt, og landsstýrið eigur tí ikki ferð eftir ferð at leggja slík uppskot fram, inntil fólk ikki orka at mótmæla longur. Tí mælir hesin minniluti frá at samtykkja uppskotið.

Uppskotið varð samtykt við 3. viðgerð 30. apríl 1997 sum lóg nr. 51 frá 13. mai 1997.

Skráir hjá privatum

Innihald og broytingar

Lógin er galdandi fyri bæði edv- og manuellar skráir.

Innihaldið er í høvuðsheitum:

- Kap. 1. Lógarøkið.
- Kap. 2. Vinnuvirkir v.m., heruppið treytir fyri skráseting.
- Kap. 3. Edv-tænastuvirkir.
- Kap. 4. Skráseting og elektronisk dataviðgerð uttanlands.
- Kap. 5. Eftirlit og revsing.
- Kap. 6. Gildiskoma og bráðfeingisreglur.

Ll. nr. 107 frá 15.11.1994 um privatar skráir v.m. varð broytt í 1994 við Ll. nr. 87 frá 30.05.1994 soleiðis:

„Edv-førdar skráir, ið nú verða goymdar og viðgjørðar í kervum uttan fyri Føroyar, skulu innan eina freist, ið landsstýrið ásetur, flytast til edv-kervi í Føroyum ella niðurleggjast.“

Orsøkin til broytingina var tann sama, sum tá § 12a varð sett inn í lóg um skráir hjá almennum myndugleikum.

Tann 5. mars 1998, legði Eilif Samuelson, landsstýrismaður, vegna løgmann fram soljóðandi uppskot til broyting í lógina um privatar skráir:

Í § 2, stk. 2 verða orðini, “ til vísindaligt ella hagfrøðiligt endamál ella “, strikað. Í § 2 verður sett inn sum stk. 3: „Stk. 3. Lógin fevnir ikki um skráseting, ið einans verður gjørd við vísindaligum ella hagfrøðiligum endamáli. Skráseting við hesum endamálum av upplýsingum, sum nevndar eru í § 3, stk. 2, kann tó einans fara fram eftir fráboðan frammanundan til Skrásetingareftirlitið. Skrásetingareftirlitið kann áseta nærri treytir fyri skráanna fyri at verja privatlívið hjá teimum skrásettu, heruppið um samtykki frá skrásetta, um striking og dagføring av upplýsingum og um trygdarfyriskipunir móti, at skráin verður misnýtt ella kemur til kunnleika hjá óviðkomandi.“

Orsøkin til uppskotið var, at Skrásetingareftirlitið hevði heitt á landsstýrið um at broyta lógina, soleiðis at Skrásetingareftirlitið kann seta treytir til skráir til vísindaligt ella hagfrøðiligt endamál.

Henda regla stendur í donsku skrásetingarlógini, og Skrásetingareftirlitið upplýsir, at tað í seinastuni hevur havt nøkur dømi um privatar edv-skráir til granskingarendamál, ið hava innihildið sera viðkvæmar upplýsingar um fólk.

Mett varð, at tað er eitt hol í lógini, at eftirlitið ikki hevur kunnað sett treytir til slíkar skráir.

1. viðgerð var 16. mars 1998, og varð uppskotið beint í rætta-nevndina.

Málið fall burtur sbt. stýrisskipanarlógini § 15 stk. 3, tí at løgtingsval var 30. apríl 1998, og málið ikki var liðugt viðgjørt á tingi fyri valið.

Uppskotið varð seinni samtykt sum lóg nr. 82 frá 7. desember 1998.

Heimastýrismyndugleikar

Tær føroysku skrásetingarlógirnar eru bert galdandi fyri føroyskar myndugleikar

Ríkismyndugleikar

Føroyska skrásetingarlóggávan er bert galdandi fyri heimastýrismyndugleikarnar. Hetta varð sett inn í lógirnar aftan á 1. viðgerð, har ríkisumboðið gjørdi vart við, at løgtingið bert hevur heimild til at lóggeva fyri edv-skráir, ið verða førdar fyri myndugleikar undir heimastýrinum. Edv-skráir, ið verða førdar fyri ríkismyndugleikar í Føroyum, koma at hoyra undir donsku lógina um edv-skráir, sum er L. nr. 294 frá 08.06.1978 sum sett í gildi við A. nr. 385 frá 01.07.1988.

Sambært ummæli frá Løgmlaráðnum skal hetta skiljast soleiðis:

- Skráir, ið verða førdar av ríkismyndugleikum í sambandi við fyrisiting av einum felagsmáli, eru fevndar av danskari lóggávu
- Skráir, ið verða førdar av føroyskum myndugleikum í sambandi við fyrisiting av einum sermáli, eru fevndar av føroyskari lóggávu
- Skráir, ið verða førdar av føroyskum myndugleikum í sambandi við fyrisiting av einum felagsmáli, eru fevndar av føroyskari lóggávu
- Skráir, ið verða førdar av ríkismyndugleikum í sambandi við fyrisiting av einum sermáli, eru fevndar av danskari lóggávu. Í hvønn mun føroyskir myndugleikar kunnu seta krøv, verður avgjørt við stóði í tí avtalu, sum liggur til grund fyri, at ríkismyndugleikarnir fremja fyrisiting. Tó mugu krøvini vera innan fyri rammurnar av danskari skrásetingarlóggávu soleiðis, sum hon verður sett í gildi fyri Føroyar.
- Skráir, ið møguliga verða stovnaðar og nýttar av bæði ríkis- og heimastýrismyndugleikum í felag, eru fevndar av bæði føroyskari og danskari lóggávu.
- Skráir, ið verða førdar fyri m.a. feløg og stovnar, sum ikki eru sermerktir sum ríkismyndugleikar, hóast ríkismyndugleikarnir bera allar útreiðslur, eru fevndar av føroyskari lóggávu.

Kap. 4. Skrásetingareftirlitið

Heimild og virksemi

Skrásetingareftirlitið er ein óheftur eftirlitsmyndugleiki við einari ávísari játtan á figgjarlógini.

Skrásetingareftirlitið virkar sambært kap. 5, í lóg um privatar skráir og kap. 7, í lóg um skráir hjá almennum myndugleikum. Skrásetingareftirlitið úttinnir harumframt tey størv, sum løgd eru undir við kongaligari fyriskipan sambært § 32 í lóg nr. 294 frá 8. juni 1978 ”om offentlige myndigheders registre på Færøerne, der føres for rigsmyndighederne”.

Hóast uppskot og áheitan frá Skrásetingareftirlitinum er enn ikki viðtikin ein reglugerð fyri Skrásetingareftirlitið, men eftirlitið hevur tó valt at fylgja tí uppskotinum til reglugerð, sum varð latið landsstýrinum í 1996.

Eftirlitið verður sett av landsstýrinum og ansar av egnum ávum ella eftir kærui frá skrásettum eftir, at skráir verða gjørdar og nýttar í samsvari við lógina.

Eftirlitið er sett saman við 6 limum, har formaðurin skal vera lögfrøðingur, 1 datakønum, 1 við kunnleika til fyrisiting, 2 umboðandi lønmóttakarafeløgini og 2 umboðandi arbeiðsgevarafeløgini.

Høvuðsupgávurnar hjá Skrásetingareftirlitinum eru at ummæla skráir og at hava eftirlit við góðkendum skráum. Skrásetingareftirlitið kann krevja allar upplýsingar frá myndugleikum og teimum, sum føra skráir, samstundis hevur eftirlitið til eina og hvørja tíð móti neyðturviligum heimildarskjali uttan dómsskurð atgongd til øll høli, har skráir verða førdar.

Ársfrágreiðingar

1996

Skrásetingareftirlitið gevur sambært § 27 í lóg um evnisskráir hjá almennum myndugleikum út eina ársfrágreiðing, og hendan fyrsta var ársfrágreiðing fyri 1996, sum kom út 1. juli 1997.

Sambært ársfrágreiðingini hevur arbeiðið hjá Skrásetingareftirlitinum í 1996 serliga verið at ummælt skrásetingarreglur fyri skráir hjá almennum stovnum, 23 ummæli vórðu gjørd. Skrásetingareftirlitið skal gera eitt ummæli til landsstýrið, sum er endaligur góðkennandi myndugleiki.

Harumframt vórðu skrásett 15 nýggj mál, av hesum vóru 11 viðvíkjandi lóg um almennar skráir og 4 viðvíkjandi lóg um privatar skráir.

Tann spurningurin, sum oftast hevur verið frammi í 1996, hevur verið spurningurin um nýtslu av p-talinum. Bæði umsóknir frá privatum, um loyvi at nýta p-talið í skráum sínum og frá almennum stovnum, sum í skrásetingarreglum sínum hava sett p-talið sum samleikaprógv fyri persónar, vórðu viðgjørdar.

Svarið frá Skrásetingareftirlitinum hevur verið sýtandi, um hetta hevur verið til aðra nýtslu enn mótvegis Toll- og Skattstovu Føroya.

Onkur mál hava verið frá privatum um at nýta upplýsingar úr skráum hjá almennum stovnum í sambandi við gransking. Her hevur verið víst til tann myndugleika, ið hevur ábyrgd av skránni. Hesin kann so við ávísingum treytum um anonymisering geva loyvi til hetta.

Skrásetingareftirlitið hevur eisini roynt at fáa eina greiða lýsing av, hvat samkoyring er. Skrásetingareftirlitið hevur valt at tulka lógina soleiðis:

- 1) Samkoyring uttan p-tal er loyvd sambært §§ 4, 6, 7.
- 2) Bert Toll- og Skattstova Føroya kann samkoyra við p-tali.
- 3) Hinir stovnarnir, sum nýta p-talið antin,
 - a. tí hetta er neyðugt til samskipti teirra við Toll- og Skattstovu Føroya, ella
 - b. tí teir hava fingið beinleiðis lógarheimild fyri hesum, kunnu ikki samkoyra við p-tali.

Sostatt er tað bert Toll- og Skattstovan, sum kann samkoyra við p-tali.

Eitt sindur av kunnandi virksemi hevur eisini verið gjørt við at greitt hevur verið frá arbeiðinum hjá Skrásetingareftirlitinum í Útvarpi Føroya. Eisini eru ymsir spurningar frá sjónvarpinum og bløðunum svaraðir. Eisini hava fyrilestrar verið hildnir um skrásetingarlógina á datanomskeiðinum edv og jura.

Eftirlitið hevur mest verið í sambandi við samkoyring. Her hevur verið kannað, hvussu samkoyringar hjá Toll- og Skattstovu Føroya fara fram. Niðurstøðan var, at samkoyring fer fram báðar vegir frá T & S.

1997

Sambært ársfrágreiðingini fyri 1997 hava eisini hetta árið verið nógvir fyrispurningar um nýtslu av p-tali til aðra skráseting enn mótvegis Toll- og Skattstovu Føroya. Ein stórus partur av arbeiðinum hjá Skrásetingareftirlitinum hevur eisini hetta árið verið at ummælt skráir og gera tilmæli til landsstýrið um skráirnar. Samkoyring hevur eisini verið á skránni. Skrásetingareftirlitið hevur ikki fingið svar upp á síni uppskot, sum í 1996 vóru send landsstýrinum.

Byrjað varð at fáa skil á edv-skráunum hjá kommununum, og skriv varð sent øllum 49 kommununum. Svar er ikki komið frá øllum enn.

Gransking

Trý mál viðvíkjandi 5 privatum verkætlanum í sambandi við gransking hava verið til viðgerðar. Av tí, at skráir, ið hava samband við privata gransking, ikki koma undir skrásetingarlógina, hevur Skrásetingareftirlitið ikki kunnað sett nakrar treytir fyri hesa skráseting. Upplýsingarnar hava verið innsavnaðar í Føroyum og eru síðani fluttar til Danmarkar til edv-viðgerð.

Skrásetingareftirlitið hevur tí vent sær til Registertilsynet og biðið um upplýsingar um øll málini, ið hava verið viðgjørð har. Niðurstøðan hevur verið, at man hevur mælt teimum, sum hava við verkætlanirnar at gera, at fylgja treytunum, sum eru ásettar av Registertilsynet. Sagt

verður, at við tað, at upplýsingarnar í øllum 5 verkætlanunum hava verið sera viðkvæmar, má tað sigast at vera ógvuliga óheppið, at Skrásetingareftirlitið ikki kann seta treytir fyri hesum skrásetingum.

Í 1997 vórðu skrásett 20 nýggj mál.

1998

Í 1998 vórðu 12 ummæli av skrásetingarreglum avgreidd. Skrásett vórðu 40 nýggj mál og vóru tey øll viðvíkjandi lógini um almennar skráir.

Eisini í 1998 hevur verið arbeitt við samkyring og spurningum um p-talið.

Serliga hevur verið arbeitt við at fáa skil á skráunum hjá kommununum. Svar er fingið frá 40 kommunum, so nú eru bert tær heilt smáu eftir. Skrásetingareftirlitið fór í 1998 undir at gera skrásetingarreglur fyri kommunurnar.

Samanumtikið yvir hesi 3 árini kann sigast, at mesta orkan hjá Skrásetingareftirlitinum er farin við at ummæla skrásetingarreglur, og samstundis er eisini nógv av tíðini farin við at avgreiða spurningar viðvíkjandi p-talinum.

Uppskot/fyrirskot

Skrásetingareftirlitið hevur í síni virkistíð lagt fram ymisk uppskot til broytingar á skrásetingarøkinum.

Viðtikið

Skrásetingareftirlitið sendi í 1997 landsstýrinum broytingaruppskot til tann partin av privatu skrásetingarlógini, ið snýr seg um undantøk frá lógini, soleiðis at skráir, ið bert verða nýttar til vísindaligt ella hagfrøðiligt endamál, skulu fráboðast Skrásetingareftirlitinum, áðrenn tær verða stovnaðar.

Skrásetingareftirlitið skal kunna seta treytir til skrásetingina fyri at kunna verja teir skrásettu persónarnar. Eisini skal tryggjast, at tey skrásettu hava givið sitt samtykki til skrásetingina. Løgtingið samtykti tann 1. desember 1998 lógarbroyting samsvarandi hesum.

Ikki viðtikið

Skrásetingareftirlitið sendi í 1996 landsstýrinum broytingaruppskot til tann partin av lógini, ið viðvíkur skrásetingarreglum. Broytingaruppskotið hevur við sær at tað ikki nýtast at verða gjørdar skrásetingarreglur fyri skráir, ið ikki innihalda viðkvæmar upplýsingar. Í staðin skal eitt fráboðanarskjal, hvørs innihald verður avgjørt av Skrásetingareftirlitinum, fyllast út og sendast Skrásetingareftirlitinum til ummælis.

Ongin broyting er enn gjørd á hesum øki.

Hugskotið til uppskotið kom, tá Skrásetingareftirlitið var í Danmark á vitjan hjá Registertilsyni at kunna seg um, hvussu arbeiðið hjá teimum fór fram, og hvussu hetta verður

skipað í framtíðini í sambandi við ES, og at skrásetingarlóggávan verður gjørd linari á summum økjum.

Her varð tosað um broytingina av tí dansku lógini, soleiðis at fráboðan kann nýtast í staðin fyri skrásetingarreglur, ið ikki innihalda viðkvæmar upplýsingar. Hetta hevði verið arbeiðssparandi og minkað um bureaukratiið varð met.

Í 1996 sendi Skrásetingareftirlitið somuleiðis landsstýrinum uppskot til reglugerð fyri Skrásetingareftirlitið.

Reglugeðin er enn ikki góðkend, men skrásetingareftirlitið hevur tó valt í sínum arbeiði at fylgja reglugerðini.

Kap 5. Umsitingarligar royndir

Privat/Virkir: Einkí er at finna í ársfrágreiðingunum hjá Skrásetingareftirlitinum um umsitingarligar royndir hjá privatum og virkjum.

Kommunur: Einkí er at finna í ársfrágreiðingunum hjá Skrásetingareftirlitinum um umsitingarligar royndir hjá kommununum.

Almennir myndugleikar: Einkí er at finna í ársfrágreiðingunum hjá Skrásetingareftirlitinum um umsitingarligar royndir hjá almennum myndugleikum

Álit 1993

Í 1992 setti landsstýrið eina nevnd at endurskoða lógirnar um almennar og privatar skráir. Grundgevingin var, at lógirnar, sum eru frá 1984, eru gamlar, og varð tað tí mettt, at tøkniliga menningin og royndirnar við umsitingini av lógunum gera tað neyðugt at útgreina verandi trupulleikar og at koma við uppskotum til at loysa møguligar trupulleikar.

Nevndin samtykti at senda spurnarbløð út til almennu stovnarnar. Endamálið var at finna fram til, hvussu núverandi skrásetingarlógir virka, og hvar møguligar broytingar eiga at gerast.

Talið av svaraðum spurnarbløðum var 37, men nógvir stovnar gjørdu vart við seg við at boða frá, at teir ongar persónskráir høvdu. Av teimum 37 eru tað mest teir størru stovnarnir, ið hava svarað.

Spurnarblaðið var í trimum pørtum. Tann fyrsti parturin var um støðuna hjá stovninum til verandi lóg, meðan annar partur viðgjørði umsitingina av lógini. Triði partur tók upp spurningin um virksemi hjá Skrásetingareftirlitinum.

Úrslitið av kanninginini var:

1. Viðvíkjandi verandi lóg

16% av teimum spurdu vóru nøgd, 38% minni nøgd og 46% høvdu onga støðu tikið.

Talva 1.1. Nøgðsemi við verandi lóggávu og hvussu hon virkar

Svarmøguleikar	Tal	%
Væl/toluliga nøgd	6	16
Minni nøgd/ónøgd	14	38
Onga støðu/ósvarað/ógreitt	17	46
Tilsamans	37	100

Ein av avmarkingunum í verandi lóg er, at samkoyring ikki er loyvd. Hetta merkir, at tvær skráir, ið eru skipaðar til hvør sítt endamál, verða samanbornar, so at upplýsingarnar, sum koma burturúr, rækka út um upprunaendamálið við hvørjari skrá.

22% av stovnunum svaraðu, at tað darvar stovninum í sínum virksemini, at samkoyring ikki er loyvd, 46% hildu ikki, at tað darvaði stovninum at samkoyring ikki er loyvd og 32% høvdu onga støðu tikið til spurningin.

Talva 1.2. Darvar tað stovninum í sínum virki, at samkoyring ikki er loyvd.

Svarmøguleikar	Tal	%
Ja	8	22
Nei	17	46
Veit ikki/ósvarað/ógreitt	12	32
Tilsamans	37	100

Ein samanbering av tali av skráum hjá hvørjum einstøkum stovni og støðutakan til samankoyring bendir ikki á, at stórir stovnar kenna seg meira darvaðar enn smáir.

Uppá spurningin, um tað eigur at vera skilt millum skráir við vanligum og við viðkvæmum upplýsingum, eru 62% samd, 5% eru ikki samd og 33% hava onga støðu til spurningin.

Talva 1.3 Skilt átti at verið millum skráir við vanligum og við viðkvæmum upplýsingum

Svarmøguleikar	Tal	%
Samd	23	62
Ósamd	2	5
Veit ikki/ósvarað/ógreitt	12	33
Tilsamans	37	100

Nýtsla av persónstalinum í almennu umsitingini hevur elvt til drúgt orðaskifti millum manna. Millum almennu stovnsleiðararnar er kortini greiður meiriluti fyri annaðhvørt at broyta lógina soleiðis, at tað gerst móguligt at nýta p-talið sum felags lykil í øllum skráum, ella at taka umstríddu brotið (avmarkingina í grein 9, stk. 2.) burtur.

13% halda, at brotið skal standa óbroytt, 49% halda, at brotið skal broytast soleiðis, at p-talið kann nýtast sum felags lykil, 11% halda, at brotið skal takast burtur meðan 27% onga støðu hava til spurningin.

Talva. 1.4. Støða til nýtslu av p-talinum (brot úr § 9, stk. 2.)

Svarmøguleikar	Tal	%
Standa óbroytt	5	13
Broytast til felags lykil.	18	49
Takast burtur	4	11
Onga støðu/aðra hugsan/ósvarað/ógreitt	10	27
Tilsamans	37	100

2. Viðvíkjandi umsiting av lógini

Her er ein møguleiki, at lógin er nóg góð, men at parturin hjá umsitingini liggur eftir. Niðurstøðan er, at allir teir, ið hava sagt seg vera ónøgðan við lógina, eisini eru ósamdir í, at lógin er nóg góð, men ov illa umsitin.

Talva 2.1. Lógin er nóg góð, men ov illa umsitin.

Svarmøguleikar	Tal	%
Samd	5	13
Ósamd	11	30
Veit ikki/ósvarað/ógreitt	21	57
Tilsamans	37	100

Sum er, skulu allar skráir góðkennast av landstýrinum ella viðkomandi, ið landsstýrið gevur heimild til tess, áðrenn tær kunnu takast í nýtslu. Sambært kanningini er tað millum stovnsleiðararnar breið semja um, at hetta ikki átti at verði soleiðis. Heldur átti mannagongdin við góðkenning at verið broytt, so ikki allar skráir skulu um eftirlit, men koma undir almenna reglugerð. Tveir triðingar taka undir við hesum broytingaruppskoti.

Í spurninginum um mannagongdin við góðkenning átti at verið broytt, soleiðis at ikki allar skráir skulu um eftirlit, men koma undir almenna reglugerð vóru 65% samd, 5% ósamd og 30% vistu ikki.

Talva 2.2. Mannagongdin átti at verið broytt, so ekki allar skráir skulu um eftirlit, men koma undir almenna reglugerð.

Svarmöguleikar	Tal	%
Samd	24	65
Ósamd	2	5
Veit ekki/ósvarað/ógreitt	11	30
Tilsamans	37	100

3. Viðvirkjandi virkseminum hjá Skrásetingareftirlitinum

Skrásetingareftirlitið er eitt av landsstýrinum sett ráð, ið hevur eftirlit við skráum, ið eru fevndar av lógini. Harafturat virkar Skrásetingareftirlitið eisini sum ráðgevi hjá landsstýrinum, tá ið nýggjar skráir skulu góðkennast. Eftir núverandi lóggávu skulu allar skráir, ið eru fevndar av lógini, góðkennast av landsstýrinum ella av onkrum, ið hevur heimild til tess.

11 % av teimum spurdu eru nøgd við virkið hjá Skrásetingareftirlitinum, 32 % eru ónøgd, meðan 57 % ekki svara spurninginum.

Talva 3.1. Hvussu halda tygum Skrásetingareftirlitið virkar.

Svarmöguleikar	Tal	%
Væl/toluliga væl	4	11
Minni væl/illa	12	32
Onga støðu/ósvarað/ógreitt	21	57
Tilsamans	37	100

Í teimum næstu spurningunum eftirlýsa stovnarnir, at Skrásetingareftirlitið gongur teimum til handa.

Spurt verður, um Skrásetingareftirlitið átti at gjørt meira við at hjálpa stovnunum við trygd heldur enn góðkenning. Helvtin, 49%, eru samd í hesum, 13% ósamd og 38% vita ikki.

Talva 3.2. Átti meira at verið gjørt við at hjálpa stovnunum við trygd heldur enn góðkenning.

Svarmöguleikar	Tal	%
Samd	18	49
Ósamd	5	13
Veit ekki/ósvarað/ógreitt	14	38
Tilsamans	37	100

Spurt varð, um Skrásetingareftirlitið skuldi verið til hjálpar í ívámálum í sambandi við lógartulking. Her voru 68% samd, 19% ósamd og 13% vita ekki.

Talva. 3.3. Skrásetingareftirlitið skuldi verið til hjálpar í ívámálum, hvussu lógin skal tulkast.

Svarmöguleikar	Tal	%
Samd	25	68
Ósamd	7	19
Ósvarað/ógreitt	5	13
Tilsamans	37	100

Spurt varð, um Skrásetingareftirlitið skuldi verið til hjálpar, tá reglur fyri skipan og rakstur skulu gerast. Her voru 68% samd, 19% ósamd og 13% vistu ekki.

Talva. 3.4. Skrásetingareftirlitið skuldi verið til hjálpar, tá reglur fyri skipan og rakstur skulu gerast.

Svarmöguleikar	Tal	%
Samd	25	68
Ósamd	7	19
Ósvarað/ógreitt	5	13
Tilsamans	37	100

Breið semja er sostatt um, at Skrásetingareftirlitið heldur átti at lagt seg eftir at ganga stovnunum til handa við trygd og tulkingarspurningum enn góðkenning. Hendan áskoðan fær undirtøku frá meira enn helvtina av stovnunum.

Í spurnarblaðnum var eisini høvi til at orða broytingaruppskot til, hvussu Skrásetingareftirlitið skuldi virka. Fáir stovnar hava nýtt henda möguleika. Teir, ið hava, bera millum annað fram eitt ynski um at styrkja Skrásetingareftirlitið, antin við at seta starvsfólk ella við at linka um kravið um, at allar skráir skulu um eftirlit, soleiðis at stovnurin fekk orku til at taka sær av øðrum uppgávum.

Niðurstøðan av kanninginini var, at almennu stovnarnir ikki halda skrásetingarlógina virka nóg væl.

Serliga er ónøgd við lógina um almennar skráir. Trupulleikar við umsiting av lógini vera hildnir at standast av lýtum við lógini. Avmarkingin í nýtsluni av p-talinum verður ikki hildin at vera hóskandi, og semja er um at broyta lógina, so at til ber at nýta p-talið sum felags lykil til allar skráir við persónsupplýsingum. Hetta er tó ikki fyri at lætta um samkoyring av skráum, men heldur fyri at fáa eintýddar upplýsingar til vega.

Onnur broyting, ið stovnarnir mæla til er, at lógin skal skilja millum skráir við vanligum og viðkvæmum upplýsingum.

Henda broyting er samstundis fortreyt fyri einum ynski um, at størri partur av skráum kann koma undir almenna reglugerð fyri at lætta um mannagongdina við góðkenning, so farið verður burtur frá eftirliti, og dentur lagdur á ráðgeving í staðin.

Skrásetingareftirlitið skal sostatt í minni mun enn higartil standa fyri eftirliti og í størri mun fyri tænaúveiting móttvegis stovnunum. Tænasturnar talan er um, eru ráðgeving í samband við trygd og gerð av innanhýsis reglum fyri skipan og rakstur.

Tá henda kanning bert snúði seg um almennar stovnar, og Skrásetingareftirlitið ikki hevur kannað teir privatu stovnarnar eru sostatt ongar kanningar, ið lýsa tær privatu skráirnar.

Kap. 6. Uppskot til lóg um viðgerð av persónsupplýsingum

UPPSKOT TIL LÓG UM VIÐGERÐ AV PERSÓNSUPPLÝSINGUM

Kap I. Endamál

§1. Lógin hevur til endamáls at tryggja persónsvernd hins einstaka, tá persónsupplýsingar verða viðgjørdar.

Stk. 2. Lógin skal tryggja, at persónsupplýsingarnar hava nøktandi góðsku og verða viðgjørdar so, at grundleggjandi persónsverndaratlit sum persónsfrælsi og heimafríður einstaklingsins verða vird.

Kap. II Orðlýsingar

§ 2. Í lógini skilst við:

1) Persónsupplýsing:

Einhvør upplýsing og meting knýtt at einum ávísum líkamligum persóni.

Undantiknar eru tó upplýsingar, ið kunnu útvegast frá landsfólkayvirlitinum og kommunala fólkayvirlitinum, sbr. § 3 í lóg um fólkayvirlit.

2) Viðgerð:

Øll nýtsla, so sum savnan, skráseting, samkoyring, goyming og avhending v.m. ella ein sameining av hesum, líkamikið um henda er elektronisk ella ikki.

3) Persónsskrá:

Skipað savn av persónsupplýsingum, sum er atkomandi eftir ávísum eyðkennum, líkamikið um savnið er miðsavnað, miðspjatt ella býtt sundur eftir virki ella staði.

4) Dátuábyrgdara:

Líkamligur ella lögfrøðiligur persónur, almennur myndugleiki, stovnur ella einhvør annar, sum einsamallur ella saman við øðrum, ásetir endamálið við viðgerðini av persónsupplýsingunum og ásetir, hvørji hjálpiamboð kunnu nýtast.

5) Dátuviðgera:

Líkamligur ella lögfrøðiligur persónur, almennur myndugleiki, stovnur ella einhvør annar, sum vegna dátuábyrgdaran viðger persónsupplýsingar.

6) Triðjapersón:

Einhvør annar líkamligur ella lögfrøðiligur persónur, almennur myndugleiki, stovnur ella annar enn tann skrásetti, dátuábyrgdaran, dátuviðgerin og teir persónar, sum hava fingið

heimilað at viðgera persónsupplýsingar undir beinleiðis myndugleika dátuábyrgdarans ella dátuviðgerans.

7) Móttakara:

Tann líkamligi ella lögfrøðiligi persónur, almenni myndugleiki, stovnur ella annar, sum fær persónsupplýsingar, eisini hóast hetta er triðipersónur.

Almennir myndugleikar, sum fáa persónsupplýsingar í samband við einstakar fyrispurningar, eru ikki móttakarar.

8) Samtykki frá tí skrásetta:

Eitt sjálvboðið, nágreiniligt og kunnað viljaboð frá skrásetta um, at upplýsingar um ein sjálvan kunnu viðgerast.

9) Viðkvom upplýsing:

Upplýsing um lit, ættarslag, átrúnað, heimsspekiliga sannføring, politisk, kynslig og revsiverð viðurskipti, heilsustøðu, yrkisfelagsligt tilknýti, munandi sosialar trupulleikar og onnur heilt privat viðurskipti.

Undantikið hesum er upplýsing um yrkisfelagsligt tilknýti, sum verður nýtt í sambandi við lønaravgreiðslu.

10) Útland:

Danmark og Grønland eru í hesi lóg eisini at rokna sum útland.

Kap. III

Málsøki lógarinnar

Sakliga málsøkið

§ 3. Lógin er galdandi fyri viðgerð av persónsupplýsingum fyri tað almenna og privata:

- a) um viðgerðin er heilt ella lutvíst elektronisk,
- b) um persónsupplýsingarnar verða settar í eina skrá, sjálvt um viðgerðin ikki er elektronisk.

Stk. 2. Lógin er ikki galdandi fyri ta viðgerð av persónsupplýsingum, sum einstaklingar gera til heilt persónlig endamál.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um, at lógin heilt ella fyri ein part skal vera galdandi fyri viðgerð av upplýsingum um vinnuvirkir, stovnar, fyrirkur v.m., framd fyri privat ella fyri tað almenna.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um viðgerð av persónsupplýsingum í serstøkum virkjum og innan serlig málsøki.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um, at lógin heilt ella fyri ein part ikki skal vera galdandi fyri ávísar stovnar og ávís málsøki.

Onnur lóggáva

§ 4. Lógin víkir fyri ásetingum um viðgerð av persónsupplýsingum í aðrari lóggávu, sum hava við sær, at tann skrásetti fær eina betri rættarstøðu.

Innlit sambært fyrisitingarlógini

§ 5. Lógin avmarkar ikki innlit sambært fyrisitingarlógini, lógini um alment innlit ella aðrari lóg um innlit í persónsupplýsingar.

Stk. 2. Um onnur lóg heimilar innlit í fleiri upplýsingar enn hendan lóg, er tað skylda dátuábyrgdarans av sínum eintingum at vegleiða um hendan rætt.

Skrivi- og talufrælsið

§ 6. Fyri viðgerð av persónsupplýsingum við einans listaligum, bókmentaligum ella journalistiskum endamáli, eru bert ásetingarnar í § 33 og § 48 galdandi.

Stk. 2. Fyri kunningardátugrunnar, sum hava journalistiskt endamál og sum einans rúma tilfari, sum frammanundan er almannakunngjørt, eru bert ásetingarnar í § 33 og § 48 galdandi. Hetta er treytað av, at tilfarið í kunningardátugrunninum er óbroytt í mun til almannakunngerðingina.

§ 7. Lógin er ikki galdandi um ásetingarnar eru ósambæriligar við artikul 10 í Mannarættindasáttmálanum.

Landafrøðiliga økið

§ 8

Lógin er galdandi fyri viðgerð av persónsupplýsingum fyri dátuábyrgdara, sum rekur virksemi sítt í Føroyum og fyri viðgerð av persónsupplýsingum fyri almennan dátuábyrgdara.

Stk. 2. Lógin er herumframt galdandi fyri viðgerð fyri dátuábyrgdara, sum rekur virksemi sítt uttanfyri Føroyar, um

- a) hjálparamboð í Føroyum verða nýtt, uttan so at hesi bert verða nýtt at senda upplýsingar um landið, ella
- b) upplýsingar verða savnaðar í Føroyum við atliti at viðgerð uttan fyri Føroyar.

Stk. 3. Dátuábyrgdari sbrt. stk. 2, skal tilnevna eitt umboðsfólk, sum hevur virksemi sítt í Føroyum

Stk. 4. Dátuábyrgdarin skal skrivliga boða dátueftirlitinum frá navni og bústaði hjá umboðsfólkinum sbrt. stk. 3. Reglurnar galdandi fyri dátuábyrgdaran eru eins galdandi fyri umboðsfólkið.

Kap IV

Viðgerð av persónsupplýsingum

Meginreglur fyri viðgerð av persónsupplýsingum

§ 9. Dátuábyrgdarin skal samsvarandi góðum dátuviðgerðarsíði ansa eftir, at persónsupplýsingar, sum verða viðgjørðar lúka hesar treytir:

- 1) Eru loyvdar at viðgera,
- 2) bert verða savnaðar saman til eitt nágreiniliga tilskilað endamál, sum er sakliga grundað í virksemi dátuábyrgdarans og at seinni viðgerð samsvarar hesum endamáli,
- 3) bert verða viðgjørðar, um tær eru viðkomandi og ikki fevna um meira enn krevst fyri at rækja endamálið við innsavnanini og tí víðari nýtsluni av upplýsingunum,
- 4) ikki verða nýttar til onnur endamál, sum ikki samsvara upprunaliga endamálinum,

- uttan at skrásetti hefur givið sitt samtykki,
- 5) verða varðveittar soleiðis, at ekki er gjörligt at eyðmerkja skrásetta longur enn neyðugt við atlit at endamálinum við viðgerðini, og
 - 6) eru beinar og verða nøktandi dagfærðar. Nøktandi eftirlit skal tryggja, at persónsupplýsingar, sum eru rangar ella villandi, skjótast verða rættaðar ella strikaðar.

Stk. 2. Um seinni viðgerð av persónsupplýsingum einans fer fram við søguligum, hagfrøðiligum ella vísindaligum endamáli, er henda viðgerð at rokna sum verandi í samsvari við upprunaendamálið við innsavnanini, um bágin tann einstaki hefur av hesari, má metast eigur at víkja fyri tí munandi samfelagsliga týðningi, viðgerðin hefur.

Krøv til viðgerð av persónsupplýsingum

§ 10. Persónsupplýsingar kunnu bert viðgerast, um tann skrásetti hefur givið sitt samtykki, viðgerðin er heimilað í lóg, ella viðgerðin er neyðug til tess

- 1) at halda avtalu, sum gjørd er við skrásetta, ella sum skrásetti er partur í, ella fyri at gera tað sum neyðugt er, fyri at slík avtala eftir áheitan frá skrásetta kann fáast í lag,
- 2) at halda eina rættarlaga skyldu, sum áliggur dátuábyrgdaranum,
- 3) at verja altumráðandi áhugamál hjá skrásetta,
- 4) at røkja eitt samfelagsáhugamál,
- 5) at útinna almennan myndugleika, sum álagdur er dátuábyrgdaranum ella triðjapersoninum, sum hefur fingið persónsupplýsingarnar útflýggjaðar ella,
- 6) at dátuábyrgdarin ella tann triðjapersonurin, sum hefur fingið persónsupplýsingarnar, av røttum kann fylgja einum sjálvsøgðum serligum áhugamáli, og fyrilitini fyri tí skrásetta ikki eru eins stór og hesi áhugamál.

Stk. 2. Fyrirtekur, virkir e.o. privat kunnu ikki uttan samtykki frá skrásetta, geva víðari ella vegna annað virki brúka persónsupplýsingar um skrásetta sum lið í marknaðarrøkt.

Serlig krøv til viðgerð av viðkvømdum upplýsingum

§ 11. Viðkvæmar persónsupplýsingar sambært § 2, nr. 9. kunnu bert viðgerðast, um viðgerðin lýkur eina av treytunum í § 10 og herumframt eina av hesum treytum:

- 1) Skrásetti hefur givið sitt samtykki,
- 2) viðgerðin er heimilað í lóg,
- 3) viðgerðin er neyðug fyri at verja altumráðandi áhugamál hjá skrásetta ella øðrum persónum í førum, har viðkomandi hvørki likamliga ella lögfrøðiliga fær givið sitt samtykki,
- 4) viðgerðin viðvíkir persónsupplýsingum, sum skrásetti hefur almannakunngjørt,
- 5) viðgerðin er neyðug, fyri at rættarkrav kann sannast, gerast galdandi ella verjast,
- 6) viðgerðin er neyðug fyri at útinna almennan myndugleika, sum álagdur er dátuábyrgdaranum ella triðjapersoninum, sum hefur fingið persónsupplýsingarnar útflýggjaðar,
- 7) viðgerðin er neyðug fyri at fáa haldgóða fyrirbyrgjandi sjúkuviðgerð, læknafrøðiliga sjúkuavgerð, sjúkrarøkt ella sjúklingaviðgerð ella fyri umsiting av lækna- og heilsutænastum, og persónsupplýsingarnar verða viðgjørðar av starvsfólkum innan heilsuverkið, sum sbt. lóggávuni hava fingið álagt tagnaðarskyldu,
- 8) viðgerðin um yrkisfelagsligt tilknýti er neyðug, til tess at dátuviðgerðin kann halda sína starvsrættarlugu skyldu ella tilskilað rættindi, ella
- 9) viðgerðin er neyðug søguliga, hagfrøðiliga og vísindaliga, og bágin tann einstaki hefur av hesari, má metast eigur at víkja fyri tí munandi samfelagsliga týðningi,

viðgerðin hefur.

Viðgerðin fevnir ekki um víðarigeving, sum krevur loyvi frá dátueftirlitinum.

Stk. 2. Almennagagnlig feløg og grunnar, tað veri seg við t.d. politiskum, heimsspekiligum, átrúnaðarligum ella fakligum endamáli, kunnu hóast treytirnar í stk. 1, 1.- 9. pkt. innan egnar karmar viðgera viðkvæmar persónsupplýsingar um egnar limir ella persónar, sum við sama endamáli javnan eru í sambandi við hesi, tó bert upplýsingar, sum eru úrslit av sjálvum sambandinum. Viðgerðin fevnir ekki um víðarigeving.

Stk. 3. Dátueftirlitið kann geva loyvi til viðgerð av viðkvømtum persónsupplýsingum eisini í øðrum førum, um týðandi samfelagsáhugamál krevja tað, og tiltøk vera gjørd at tryggja áhugamál skrásetta. Dátueftirlitið kann áseta serligar treytir fyri loyvinum.

Persónstalið.

§ 12. Almennir myndugleikar kunnu viðgera upplýsingar um persónstalið til eintýdda eyðmerking ella sum skránummar.

Stk. 2. Privat kunnu viðgera upplýsingar um persónstal um:

- 1) Heimild er fyri hesum í lóggávuni,
- 2) skrásetti nágreiniliga hevur givið sítt samtykki,
- 3) viðgerðin bert fer fram til søgulig, vísindalig ella hagfrøðilig endamál,

Stk. 3. Viðgerðin í stk. 2 nr. 1 og nr. 2 fevnir ekki um víðarigeving, sum bert er loyvd, um henda er:

- a) Heimilað í lóg,
- b) játtað, tí skrásetti hevur givið sítt samtykki,
- c) kravd av einum almennum myndugleika, ella
- d) er ein nattúrligur liður í regluliga virkseminum hjá virkjum o.ø. av tilílkum slagi, og er altýðandi fyri eina eintýdda eyðmerking av skrásetta.

Stk. 4. Ásetingarnar í stk. 1-3 fevna ekki um almannakunngerðing av persónstalinum, sum krevur samtykki frá skrásetta.

Revsirættarligir dómsúrskurðir

§ 13. Ein fullfíggið skrá við revsirættarligum dómsúrskurðum er bert loyvd at gera fyri tað almenna.

Rættarkunningarskipanir

§ 14. Viðkvæmar upplýsingar sbt. § 11 kunnu viðgerast í rættarkunningarskipanum, sum hava alstóran samfelagsligan týðning, um viðgerðin er neyðug fyri at røkja skipanirnar.

Stk. 2. Tær í stk. 1. nevndu upplýsingar, kunnu ikki seinna viðgerast til annað endamál. Somuleiðis er við øðrum upplýsingum, sum bert verða viðgjørðar til tess at røkja rættarkunningarskipanir.

Stk. 3. Dátueftirlitið kann seta nærri treytir fyri tær í stk. 1. nevndu viðgerðir. Somuleiðis er við øðrum persónsupplýsingum, sum bert verða viðgjørðar í sambandi við røkt av rættarkunningarskipanum.

Telefon-, teldu-, og annað fjarskiftissamband hjá starvsfólki.

§ 15. Almennum myndugleikum, privatum virkjum o.ø. er ikki loyvt sjálvvirkandi at skráseta, hvønn starvsfólk teirra samskifta við sbr. stk. 2. og 3. Um altýðandi privat ella almenn áhugamál krevja tað, kann dátueftirlitið geva loyvi til slíka skráseting. Dátueftirlitið kann áleggja gjøllari treytir fyri skrásetingini.

Stk. 2. Ásetingin í stk. 1 er ikki galdandi, um annað er ásett í lóg.

Stk. 3. Útbjóðarar av fjarskifti og fjarskiftatænastum kunnu tó skráseta alt samskifti til egna nýtslu ella at nýta í samband við tekniliga umsjón.

Goymsla av upplýsingum

§ 16. Upplýsingar fevndar av hesari lóg, kunnu flytast til goymslu í skjalasavni sambært skjalasavnslóggávuni.

Kap. V

Flutningur av upplýsingum til útlond

Meginregla

§ 17. Edv-skráir, sum koma undir reglurnar í hesi lóg, kunnu bara goymast og viðgerast í edv-kervum, sum eru í Føroyum, uttan so, at landsstýrismaðurin eftir tilmæli frá dátueftirlitinum í serligum førum gevur undantaksloyvi.

Grundleggjandi krøv

§ 18. Persónsupplýsingar kunnu bert flytast til útlond, sum tryggja eina fullgóða viðgerð av upplýsingunum. Umframt at meta um viðgerðina sum heild, skal tá serligur dentur leggjast á endamálið við viðgerðini, slagið av upplýsingum, viðgerðartíðina, galdandi rættarreglur, siðvenjur og galdandi reglur um trygdartiltøk á staðnum.

Undantøk

§ 19. Persónsupplýsingar kunnu tó eisini flytast til útlond, sum ikki tryggja eina fullgóða viðgerð um:

- 1) Skrásetti hevur givið sítt samtykki til flutningin,
- 2) flutningurin er kravdur sbrt. altjóðarættarligari semju ella er grundaður í limaskapi í altjóða felagsskapi,
- 3) flutningurin er neyðugur fyri at halda avtalu, sum gjørd er við skrásetta, ella fyri at gera tað, sum neyðugt er, fyri at slík avtala eftir áheitan frá skrásetta kann fáast í lag,
- 4) flutningurin er neyðugur fyri at gera ella halda avtalu, sum gjørd er við triðjaperson í áhuga skrásetta,
- 5) flutningurin er neyðugur fyri at røkja altavgerandi áhugamál hjá skrásetta,
- 6) flutningurin er neyðugur fyri at rættarkrav kann sannast, gerast galdandi ella verjast,
- 7) flutningurin er heimilaður í lóg, ella flutningurin er neyðugur fyri at verja umráðandi samfelagslig áhugamál, ella
- 8) lógarheimild er at krevja upplýsingar frá einari almennari skrá,

Stk. 2. Dátueftirlitið kann loyva flutningi til útlond, hóast treytirnar í stk. 1. ekki eru loknar, um dátuábyrgdarin kann veita fullgóða trygd um verju av rættindunum hjá skrásetta. Dátueftirlitið kann áseta gjøllari treytir fyrri flutninginum.

Kap. VI

Innlit og kunning um viðgerð av persónsupplýsingum

Alment innlit

§ 20. Ein og hvør kann krevja at fáa at vita, hvørjar persónsupplýsingar ein dátuábyrgdari viðger, og fáa upplýst:

- 1) Navn og bústað dátuábyrgdarans og umboðsfólkum viðkomandi,
- 2) hvør hevur dagligu ábyrgdina undir dátuábyrgdaranum,
- 3) heitið á viðgerðini og endamálið við henni,
- 4) skrásettu persónsbólkarnar og sløgini av upplýsingum,
- 5) hvaðani persónsupplýsingarnar eru fingnar,
- 6) um persónsupplýsingarnar verða víðarigivnar, og tá til hvønn ella hvørjar persónsbólkar.

Egið innlit

§ 21. Krevur persónur, sum er skrásettur, innlit, skal dátuábyrgdarin umframt at upplýsa um pkt. 1-5 í § 20 á ein lættkiljandi hátt siga viðkomandi frá:

- 1) Navni og bústaði dátuábyrgdarans og umboðsfólkum viðkomandi,
- 2) hvør hevur dagligu ábyrgdina undir dátuábyrgdaranum,
- 3) heitið á viðgerðini og endamálinum við henni,
- 4) hvørjar persónsupplýsingar um viðkomandi verða viðgjørðar,
- 5) hvaðani persónsupplýsingarnar eru fingnar,
- 6) um persónsupplýsingarnar verða víðarigivnar, og tá til hvønn,
- 7) trygdartiltøkunum í viðgerðini í tann mun, innlit ikki skaðar trygdina.

Stk. 2. Skrásetti kann krevja so nágreiniliga kunning sbrt. stk. 1, sum neyðug er, fyrri at skrásetti kann røkja síni áhugamál.

Kunningarskylda tá persónsupplýsingar verða savnaðar frá skrásetta

§ 22. Tá persónsupplýsingar verða savnaðar frá skrásetta, skal dátuábyrgdarin av sínum eitingum siga skrásetta frá:

- 1) Navni og bústaði dátuábyrgdarans og umboðsfólkum viðkomandi,
- 2) heitinum og endamálinum við viðgerðini,
- 3) um persónsupplýsingarnar verða víðarigivnar og tá til hvønn,
- 4) um skrásetti hevur upplýsingarskyldu, og um møguligar avleiðingar, um upplýsingarnar ikki verða givnar, og
- 5) um aðrar upplýsingar, sum eru neyðugar, fyrri at skrásetti kann røkja áhugamál síni sambært lógini, tað veri seg t.d. upplýsingar um reglurnar um innlit og um rætting av upplýsingum, sum viðvíkja skrásetta.

Stk. 2. Kunningarskylda sbt. stk. 1. er ekki, um skrásetti frammanundan er kunnigur við hesar í nr. 1-5 nevndu upplýsingar.

Kunningarskylda tá persónsupplýsingar verða savnaðar frá øðrum enn skrásetta

§ 23. Tá persónsupplýsingar verða savnaðar frá øðrum enn skrásetta sjálvum, skal dátuábyrgdarin av sínum eintingum, kunna skrásetta um, hvørjar persónsupplýsingarnar eru, sum verða savnaðar og siga skrásetta frá eins og ásett í § 22, stk. 1, nr. 1- 5, beinanvegin persónsupplýsingarnar eru fingnar.

Stk. 2. Kunningarskylda sbt. stk. 1. er ekki,

- 1) um skrásetti frammanundan er kunnigur við hesar í § 22, stk. 1 nr. 1-5, nevndu upplýsingar,
- 2) um savnanin er ásett í lóg,
- 3) um ógjøriligt ella órímiliga torført er at veita neyðugu kunningina. Í tilíkum førum skal kunnast í seinasta lagi, tá samband fæst við skrásetta um viðgerðina av fingnu persónsupplýsingunum.

Undantøk frá rættinum til innlit og kunning

§ 24. Ásetingarnar í §§ 20 og 21 um innlit og § 22, stk. 1. og § 23, stk. 1 um upplýsingarskyldu fevna ikki um persónsupplýsingar sum,

- 1) um tær koma í ljósmála, kunnu skaða landsins trygd, verju ella samskipti við útlendskar tjóðir ella altjóða felagsskapir,
- 2) eiga at dyljast við atlit at fyrirbyrging, eftirkanning, avdúking og rættarsókn í revsumálum,
- 3) ikki er ráðiligt at skrásetti fær kunnleika um orsakað av umhugsni við heilsu skrásetta ella við sambond við persónar, sum skrásetti hevur tætt tilknýti til,
- 4) eru fevndar av tagnarskyldu, ásett í lóg,
- 5) bert eru í innanhýsis arbeiðsskjølum, og sum ikki eru útflyggaðar øðrum,
- 6) áhugin hjá tí skrásetta at fáa kunning um eigur at víkja fyri, orsakað av altavgerandi almennum ella privatum áhugamálum.

Stk. 2. Um innlit verður noktað, skal grundgevast fyri hesum við ávísing til heimildina.

Stk. 3. Fyri upplýsingar, sum verða fyrisitingarlíga málsviðgjørðar fyri almennu umsitingina, kunnu frávik gerast í rættinum til innlit samsvarandi ásetingunum í lógini um alment innlit § 2, §§ 7-11 og § 14.

Stk. 4. Ásetingarnar í § 21, eru ikki galdandi, um persónsupplýsingarnar bert verða viðgjørðar við søguligum, vísindaligum ella hagfrøðiligum endamáli, og um persónsupplýsingarnar bert verða goymdar sum persónsupplýsingar so leingi sum neyðugt við atlit at endamálinum við viðgerðini.

Stk. 5. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um onnur undantøk frá reglunum um innlit og kunningarskyldu, og um treytir annars í sambandi við, at innlit verður givið.

Hvussu verður kunningin givin

§ 25. Kunningarfrásøgn sambært Kap. VI skal vera skrivlig, um biðið verður um tað. I førum har serligt ansni eigur at havast fyri skrásetta, kann frásøgnin um innihaldið í upplýsingunum vera munnlig

Freist

§ 26. Dátuábyrgdarin eigur at svara áheitanum um innlit ella um onnur rættindi sambært kap. VI uttan ógrundaðan steðg og í seinasta lagi 4 vikur frá tí degi, áheitanin er framkomin.

Stk. 2. Um serstøk viðurskipti gera, at tað er ógjørligt at svara áheitanini innan 4 vikur, verður hetta at biða til svarast kann. Dátuábyrgdarin skal tá í einum fyribilssvari greiða frá orsøkini til seinkanina og nær, roknast kann við endaligum svari.

Endurfrásagnir

§ 27. Ein skrásettur persónur, sum hevur fingið frásøgn sbt. § 21, fær ikki frásøgn aftur fyrr enn 6 mánaðir aftan á síðstu frásøgn.

Stk. 2. Um skrásetti kann prógva ein serstakan áhuga í nýggjari frásøgn, kunnu frávik gerast.

Kap. VII

Onnur rættindi skrásetta

§ 28. Skrásetti kann átala, at persónsupplýsingar um hann/hana verða viðgjørðar.

Stk. 2. Um átalán er grundað, skulu persónsupplýsingarnar ikki viðgerast.

§ 29. Av sínum eintingum ella eftir áheitan frá einum skrásettum persóni, skal dátuábyrgdarin rætta, strika ella stongja persónsupplýsingar, sum eru rangar, villandi ella eru viðgjørðar ímóti lóg ella ásetingum, heimilaðum í lóg.

Stk. 2. Dátuábyrgdin skal somuleiðis av sínum eintingum ella eftir áheitan, kunna teir triðjapersonar, sum hava fingið persónsupplýsingarnar um, at hesar eru rættaðar, strikaðar ella stongdar sbt. stk. 1. Hetta er tó ikki galdandi, um kunning er ógjørilig ella órímliga torfør.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um, hvussu skeivar ella ófullfíggaðar upplýsingar skulu rættast.

§ 30. Skrásetti kann taka eitt samtykki aftur.

§ 31. Skrásetti kann klaga til dátueftirlitið um viðgerð, sum viðvíkir honum ella henni.

Gjald

§ 32. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um gjald fyri skrivligar fráboðanir.

Kap. VIII Trygdarskipanir

§ 33. Dátuábyrgdari, sum letur øðrum atgond til persónsupplýsingar t.d. einum dátuviðgera, persóni, virki e.ø, sum ger arbeiði fyri dátuábyrgdaran, skal tryggja, at persónsupplýsingarnar bert verða viðgjørðar eftir fyriskipan ábyrgdarans, og at viðgerðin er samsvarandi stk. 3-5 uttan so, at lógarheimild er fyri øðrum.

Stk. 2. Áðrenn persónsupplýsingarnar, sum dátuábyrgdarin letur øðrum, kunnu viðgerast, skal skrivlig avtala verða gjørd um, at arbeið verður bert eftir fyriskipan ábyrgdarans, og at reglurnar í hesi grein stk. 3-5 eru eins galdandi fyri tann, sum fær persónsupplýsingarnar og fyri dátuábyrgdaran.

Stk. 3. Dátuábyrgdarin og dátuviðgerin skulu við væl skipaðum tiltøkum tryggja, at viðgerðin av upplýsingunum nøktar tær treytir, henda lóg setir um trúnað, sjálvræðisrætt og innlit eins og við tekniskum og fyriskipanarligum tiltøkum tryggja, at persónsupplýsingar ikki av tilvild ella ólógliga verða burturbeindar, burturmistar ella gerast verri, og at óviðkomandi ikki fáa kunnleika til persónsupplýsingarnar, misbrúka tær ella annars ólógliga viðgera tær. Skjalprógv um skipað tiltøk skulu vera atkomilig fyri starvsfólkum dátuábyrgdarans og dátuviðgerans eins og fyri dátueftirlitinum. Dátuábyrgdarin skal viðlíkahalda tiltøk, sum henda lóg treytar.

Stk. 4. Fyriskipan dátuábyrgdarans eigur ikki at skerja tað journalistiska frælsið ella tarna listarligum og bókmentanarligum avrikum.

Stk. 5. Serlig tiltøk skulu tryggja at persónsupplýsingar, sum verða viðgjørðar fyri tað almenna, og sum hava serligan áhuga fyri fremmandar tjóðir, vald o.o., kunnu burturbeinast ella tynast, tá kríggj ella líknandi støður eru.

Stk. 6. Reglurnar í stk. 3 - 4 eru somuleiðis galdandi, tá persónsupplýsingar verða latnar øðrum enn dátuviðgera.

Stk. 7. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um trygdartiltøkini, nevnd í stk. 3 og stk. 5.

Kap. IX Fráboðanarskylda til dátueftirlitið og viðgerðarloyvi

Fráboðanarskylda

§ 34. Dátuábyrgdarin ella tann sum virkar vegna henda, skal fráboða dátueftirlitinum tá:

- 1) Persónsupplýsingar verða elektroniskt viðgjørðar og/ella
- 2) persónsupplýsingar verða viðgjørðar í manuelli skrá.

Stk. 2. Fráboðanin skal latast í seinasta lagi 30 dagar, áðrenn viðgerðin er ætlað at byrja. Dátueftirlitið vátar skrivliga móttøkuna.

Stk. 3. Nýggj fráboðan skal latast dátueftirlitinum, um viðgerðin broytist og fer útum karmarnar í áður galdandi fráboðan.

Stk. 4. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um frávík frá fráboðanarskylduni, bæði so at ávísir viðgerðarhættir og dátuábyrgdarar eru undantikin fráboðanarskyldu, bert hava avmarkaða fráboðanarskyldu ella krevja viðgerðarloyni. Fyri slíkar viðgerðir ella dátuábyrgdarar kunnu ásetast serligar reglur til tess at avmarka bágan, tann skrásetti kann hava av hesum.

§ 35. Ásetingarnar í § 34 eru ikki galdandi fyri viðgerð, sum hevur til endamáls at halda skrá, sum sambært lóg er ætlað at kunna almenningin um skráin er atkomulig hjá almenninginum.

Fráboðanin

§ 36. Í fráboðanini skal greiðast frá:

- 1) Navni og bústaði dátuábyrgdarans, dátuviðgerans og møguligum umboðum og hvør, ið hevur dagligu ábyrgdina av viðgerðini,
- 2) endamálinum, heitinum og eini lýsing av viðgerðini,
- 3) nær viðgerðin byrjar,
- 4) eini lýsing av teimum skrásettu og teimum sløgum av persónsupplýsingum, sum skulu viðgerast,
- 5) hvaðani persónsupplýsingarnar stava, og hvørjum hesar verða latnar, herundir um tær verða lýstar á alnetinum,
- 6) hvørji trygdartiltøkini eru og eini lýsing av hesum,
- 7) rættargrundarlagnum undir viðgerðini, og
- 8) nær persónsupplýsingarnar verða strikaðar.

Stk. 2. Dátueftirlitið avger um fráboðanin er fullgóð. Somuleiðis kann Dátueftirlitið áseta gjøllari reglur um innihaldið í fráboðanini og um fráboðanarháttin.

Viðgerðarloyni

§ 37. Viðgerð av viðkvomum persónsupplýsinum krevur viðgerðarloyni frá dátueftirlitinum.

Stk. 2. Dátueftirlitið kann eisini krevja viðgerðarloyni til viðgerð av øðrum persónsupplýsingum, um viðgerðin skilliga ger seg inn á týðandi persónsverndaráhugamál. Dátueftirlitið skal í avgerð síni ætla um slagið av persónsupplýsingunum, hvussu nógv og umfatandi hesar eru og um endamálið við viðgerðini.

Stk. 3. Ein dátuábyrgdari kann krevja, at Dátueftirlitið tekur støðu til, um ein viðgerð krevur viðgerðarloyni.

Stk. 4. Dátueftirlitið kann í viðgerðarloyninum seta serligar viðgerðartreytir, til tess at avmarka bágan, viðgerðin hevur fyri skrásetta.

Stk. 5. Í avgerðini um viðgerðarloyni skal liggja ein støðutakan grundað á, um viðgerðin av persónsupplýsingunum er til slíkan bága fyri tann einstaka, at annars galdandi verndarreglur í lógini kap. II- VII og settar treytir sbt. § 36 stk. 4 ikki eru nøktandi, og um bágin kortini má víkja fyri atlitinum at viðgerðini.

Stk. 6. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um, at ávísir viðgerðarhættir ikki krevja viðgerðarloyni eftir § 36, stk. 1. Fyri slíkar viðgerðir kunnu ásetast serligar reglur til tess at avmarka bágan, tann skrásetti kann hava av hesum.

Kap X Eftirlit

Bygnaður

§ 38. Dátueftirlitið er ein óheftur fyrisitingarmyndugleiki. Dátueftirlitið er skipað við ráði og avgreiðsluskrivstovu og hefur eftirlit við allari viðgerð, sum lógin fevnir um.

Stk. 2. Dagliga virkseimið hjá dátueftirlitinum verður røkt av avgreiðsluskrivstovuni, sum hefur ein stjóra.

Stk. 3. Ráðið, sum landsstýrismaðurin setir, verður skipað við formanni, sum skal vera lögfrøðingur og 2 øðrum limum. Tiltaksfólk kunnu verða tilnevnd fyri limirnar. Limir og tiltakslimir verða tilnevndir fyri 4 ár.

Stk. 4. Ráðið ger egna reglugerð og nærri reglur um arbeiðsbýtið millum ráð og avgreiðsluskrivstovu.

Uppgávur

§ 39. Dátueftirlitið skal:

- 1) Av sínum eintingum ella eftir klagu frá skrásetta ansa eftir, at viðgerð av persónsupplýsingum bert fer fram í samsvari við lógina og tær reglur, sum ásettar eru sambært lógini,
- 2) viðgera fráboðanir og umsóknir um loyvi og samstundis geva áleggingar, har heimild er í lógini til tess,
- 3) hava ein skipaðan almennan lista yvir allar fráboðanir og loyvir sambært lógini,
- 4) geva ummæli til ætlaða lóggávu, sum viðvíkur persónsupplýsingum,
- 5) gera kanningar, har persónsupplýsingar verða viðgjørðar,
- 6) vegleiða tað almenna og privata í ivamálum og virka fyri, at upplýsingar verða viðgjørðar sbt. góðum dátuviðgerðarsíði,
- 7) fylgja við í og kunna um gongdina í viðgerðini av persónsupplýsingum her á landi og uttanlands,
- 8) gera árliga ársfrágreiðing.

Myndugleiki/heimild

§ 40. Dátueftirlitið kann krevja, at dátuábyrgdari steðgar viðgerð, sum er brot á lógina, og at hann rættar, strikar ella stongir ávísar upplýsingar, sum eru fevndar av tílíkari viðgerð.

Stk. 2. Dátueftirlitið kann nokta einum dátuábyrgdara at nýta ávísan fremferðarhátt í sambandi við viðgerð av persónsupplýsingum, um dátueftirlitið metir, at framferðarhátturin hefur við sær vanda fyri, at persónsupplýsingar verða viðgjørðar ímóti lógini.

Stk. 3. Dátueftirlitið kann áleggja einum dátuábyrgdara at fremja ávís tøknilig og fyrisitingarlig trygdartiltøk soleiðis, at bert viðgerð fer fram, sum hefur heimild í lógini, og at persónsupplýsingar ikki ólógliga forkomast, missast, skerjast ella so, at óviðkomandi ikki fáa kunnleika til tær, og til tess at tryggja, at misnýtsla ikki fer fram.

Stk. 4. Dátueftirlitið kann í ávísam førum geva dátuviðgerðum áleggingar sbt. stk. 1-3.

Avgerðir og ummæli

§ 41. Dátueftirlitið tekur avgerðir í málum viðvíkjandi § 11, § 12, § 14, § 15, § 19, §§ 20-24, §§ 25-30, § 36, § 40, § 42.

Stk. 2. Í øðrum førum gevur dátueftirlitið leiðbeinandi ummæli.

Stk. 3. Avgerðir hjá dátueftirlitinum sambært lógini eru fyrisitingarlaga endaligar.

Atgongd til persónsupplýsingar

§ 42. Dátueftirlitið kann krevja allar upplýsingar, sum hava týðning fyri eftirlitið.

Stk. 2. Limirnir og leiðandi starvsfólk á dátueftirlitinum hava altíð, móti neyturviligum heimildarskjali uttan dómsskurð, atgongd til øll høli, haðani upplýsingar verða viðgjørðar og høli, haðani atgongd er til tær persónsupplýsingarnar, sum verða viðgjørðar. Atgongd er eisini til høli, har persónsupplýsingarnar ella teknisk hjálparamboð verða goymd ella nýtt.

Gjald

§ 43. Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um gjald fyri fráboðanir og umsóknir um loyvir sbrt. hesi lóg.

§ 44. Dátueftirlitið skal geva árliga frágreiðing um virksemi sítt. Frágreiðingin skal almannakunngerast.

§ 45. Dátueftirlitið samstarvar við aðrar eftirlitsmyndugleikar í Føroyum og uttanlands í tann mun, neyðugt er til tess at halda lógina.

Kap XI Revsing og endurgjald

Revsing

§ 46. Uttan so at harðari revsing er uppiborin eftir lóggávuni annars, verður tann revsaður við bót ella hefti, sum

- 1) ikki fráboðar viðgerð sbrt. § 34,
- 2) viðgerð persónsupplýsingar uttan loyvi sbrt. § 36,
- 3) ikki aktar treytir settar av dátueftirlitinum sbrt. § 11, stk. 3, § 14, stk. 3, § 15, § 19, stk. 2, § 36, stk. 4, § 40, 4) viðger persónsupplýsingar ímóti §§ 9-12, § 18, § 33,
- 5) brýtur § 15, §§ 25-27, §§ 29-30,
- 6) ikki gevur upplýsingar sbrt. § 8, stk. 4, §§ 20-24, § 42,

Stk. 2. Í reglum sum verða ásettar við heimild í lógini, kann revsing við bót ella hefti ásetast.

Stk. 3. Løgfrøðiligar ábyrgdareindir kunnu áleggjast revsiábyrgd sambært revsilógini.

§ 47. Tann, sum rekur virki sbrt §§, kann við dómi verða frádømdur henda rætt, um vandi er fyri misnýtslu. Ásetingarnar í revsilógini § 79, stk. 3, og 4, eru annars galdandi.

Endurgjald

§ 48. Dátuábyrgdarin skal endurgjalda skaða, sum kemur av, at viðgerð fer fram ímóti ásetingunum í lógini, uttan so at sannað verður, at skaðin ikki kundi verið forðaður við tí eftiransni og umhugsni, sum krevst í sambandi við viðgerð av persónsupplýsingum.

Kap XII

Skiftisreglur og gildiskoma

Gildiskoma

§ 49. Henda lóg kemur í gildi dagin eftir, at hon er kunngjørd.

Stk. 2. Ll. nr. 107 frá 15. november 1984 um privatar skráir og Ll. nr. 62 frá 5. juni 1984 um evnissskráir hjá almennum myndugleikum fara úr gildi.

Stk. 3. Limirnir í skrásetingarráðnum verða limir í dáturáðnum, til landsstýrismaðurin hevur tilnevnt limirnar í dáturáðnum.

§ 50. Skráir sambært lógini um evnissskráir hjá almennum myndugleikum og lógini um privatar skráir v.m, skulu í seinasta lagi 6 mánaðir eftir gildiskomu lógarinnar lúka treytirnar í hesi lóg.

Stk. 2. Dátueftirlitið kann í serligum førum loyva ávísum dátuábyrgdarum longri tillagingartíð, um hetta er mett at vera neyðugt.

Almennar viðmerkingar

Orsøkin til lógaruppskotið

Síðan skrásetingarlógirnar komu í gildi í 1984, hefur rætarnavnndin fleiri ferðir í sambandi við viðgerð av broytingaruppskotum til lógirnar mælt til at seta nevnd at endurskoða skrásetingarlógirnar.

Í 1992 setti landsstýrið eina nevnd at endurskoða skrásetingarlógirnar. Nevndin metti, at menningin á edv-økinum var í skjótari framgongd, og at ikki var nóg mikið at gera broytingar í galdandi lógum.

Nevndin metti, at neyðugt var við einari heilt nýggjari lóggávu á økinum, og at henda ætlan varuttan fyri arbeiðssetningin hjá nevndini, sum tískil ikki gjørdi arbeiðið liðugt.

Ein av orsøkunum til, at hesin arbeiðsbólkur 4. mai 2000 varð settur at endurskoða skrásetingarlógirnar var, at Høgni Hoydal, landsstýrismaður, 3. desember 1999 legði fram uppskot til broyting í lógtingslóg um evnisráir hjá almennum myndugleikum.

Umsitingin av vektavgjaldi skuldi flytast frá Føroya Gjaldstovu til Bileftirlitið, og Bileftirlitið hevði í hesum sambandi tørv á at kunna nýta persónstalið í síni umsiting.

Í viðmerkingunum til broytingaruppskotið verður sagt, at tað er ein óheppin gongd, at spurningurin um at nýta persónstalið verður loystur við broytingum í lógini, so hvørt sum spurningurin stingur seg upp í einstøkum førum, og at hetta uppskotið tí skal skiljast sum ein fyribilsloysn.

Fyrisingin av vektavgjaldi hevur við skattaviðurskipti at gera, og allir aðrir skattir verða kravdir inn við persónsnummari sum grundarlá. Mett verður, at neyðugt er hjá Bileftirlitinum at kunna nýta persónstalið við innkrevjing av vektavgjaldi, tí uttan eintýdda sannan av, hvør eigarin av akfarinum er, kann ikki tryggjast, at innkrevjingin fer rætt fram, umframt óneyðugan umsitingarlígan meirkostnað.

Ein samd rætarnavnnd mælti lógtinginum frá at samtykkja uppskotið. Nevndin var í grundini ikki ímóti, at Bileftirlitið fekk loyvi til at nýta p-talið, men vildi ikki taka undir við, at fleiri undantøk vórðu gjørd til lógirnar og helt, at tíðin var komin til at endurskoða tær.

Landsstýrismaðurin tók tí málið aftur 20. januar 2000 og setti seinni nevnd at endurskoða lógirnar.

Endamálið við lógaruppskotinum

Endamálið við uppskotinum er at fáa eina meira tíðarhóskandi edv-lóggávu, sum er einføld at umsita og greið at nýta. Skiljast skal ímillum viðkvæmar persónsupplýsingar, sum krevja góðkenning at nýta, og vanligar upplýsingar, sum eru loyvdar at nýta uttan vanda fyri persónliga sjálvræðisrættinum. Eisini skal tað vera gjørligt at kunna samskipa almenna skráseting umsitingarlíga og tekniskt við at nýta p-talið.

Mett verður, at neyðugt er at fáa eina lóggávu, sum gongur burtur frá kravinum um, at allar skráir skulu góðkennast av landsstýrinum, og ístaðin hevur almennar reglur fyri loyvdari viðgerð, sum bert í serligum førum krevur loyvi frá eftirlitsmyndugleikanum.

Eisini er endamálið at umskipa Skrásetingareftirlitið soleiðis, at uppgáurnar hjá eftirlitinum verða meiri ráðgeving, kunning og umsjón.

Ummæli av galdandi skrásetingarlóggávu

Umstøðurnar eru nógv broyttar, síðani skrásetingarlógirnar komu í gildi í 1984. Teldutæknin hevur fingið nógv størri týðning sum arbeiðsamboð, og mestsum øll umsiting, almenn sum

privat, er tengd at teldutøknini og ásannast má tískil, at næstan øll viðgerð av persónsupplýsingum nú er elektronisk.

Skrásetingarlógirnar frá 1984 eru grundaðar á skrá-hugtakið og fevna sostatt bert um upplýsingar í edv-skráum. Allar skráir skulu góðkennast av landsstýrinum eftir at ummæli er fingið frá Skrásetingareftirlitinum. Hetta er eyðsæð ein mannagongd, ið tekur tíð, og sambært ársfrágreiðingunum hjá Skrásetingareftirlitinum er tann mesta tíðin hjá eftirlitinum farin við júst hesum arbeiði.

Tvær skrásetingarlógir eru, ein fyri privatar skráir og ein fyri skráir hjá almennum myndugleikum, og hetta er sama skipan, sum hevur verið galdandi í Danmark.

Flestu av teimum broytingum sum hava verið gjørdar til lógina um skráir hjá almennum myndugleikum, hava verið til greinina viðvíkjandi p-talinum. Persónstalið er í báðum lógnum skipað undir greinina um viðkvæmar upplýsingar, men nýtslan av p-talinum hevur verið meira avmarkað enn nýtslan av viðkvæmum upplýsingum, av tí at nýtsla av p-talinum bert hevur verið loyvd, um lógarheimild hevur verið fyri hesum, meðan nýtsla av viðkvæmum upplýsingum hevur kunnað farið fram við samtykki frá skrásetta.

Upprunaliga høvdu bert fólkeyvirlitini loyvi at nýta p-talið, men seinni hava nakrir almennir myndugleikar fingið beinleiðis lógarheimild til at nýta p-talið. Eisini hevur nýtsla av p-talinum verið loyvd, tá hetta hevur verið neyðugt fyri at kunna røkja skyldunar mótvegis skattamyndugleikunum.

Um upplýsingar skuldu goymast og skrásetast uttan fyri Føroyar, var neyðugt at søkja um serstakt loyvi frá landsstýrinum í hvørjum einstøkum føri, líkamikið um talan var um vanligar ella viðkvæmar upplýsingar.

Sambært kanning gjørd í 1993, sí kap. 5, er stór ónøgd við lógirnar og við Skrásetingareftirlitið. Mett verður, at skipanin við gókenning av skráum er alt ov tung at umsita og met verður, at ein skipan, sum ístaðin ásetir nakrar almennar reglur fyri viðgerð av upplýsingum, og t.d. at viðgerðir skulu fráboðast ístaðin fyri at góðkennast, og at bert til viðgerð av viðkvæmum upplýsingum skal søkjast um loyvi, átti at komið í staðin.

Á henda hátt fær Skrásetingareftirlitið stundir til aðrar uppgávur sum t.d. kunnu vera meiri ráðgeving, vegleiðing og umsjón.

Eisini er ónøgd við, at p-talið ikki kann nýtast sum felags lykil.

Bólkurin hevur kannað lóggávuna í londunum rundan um okkum fyri at fáa kunnleika til, hvussu nútíðar-lóggáva á edv-økinum er skipað. Tað er so, at bæði Danmark, Noreg, Ísland og Svøríki hava hetta seinasta árið fingið nýggja lóggávu á økinum. Hetta er millum annað ein avleiðing av direktivum úr EU, sum arbeiðir fram ímóti so eins reglum sum møguligt fyri at tryggja, at persónsverndin er tann sama uttan mun til í hvørjum landi, persónsupplýsingarnar verða viðgjørdar ella verða útfluttar til. Felags fyri hesa lóggávu er, at man er farin burtur frá skrá-hugtakinum við gókenning av øllum skráum. Í staðin verður gjørd ein skipan, har skilt verður ímillum vanligar og viðkvæmar persónsupplýsingar, soleiðis at nakrar viðgerðir skulu fráboðast, meðan aðrar skulu góðkennast.

Eftirlitsmyndugleikin er eitt sindur ymiskt skipaður, onkur hevur sett á stovn kærunevnd, meðan onkur hevur nøkulunda somu skipan, sum vit hava við Skrásetingareftirlitinum.

Eftirlitið

Í sambandi við, hvussu eftirlitið við lógini framyvir skal skipast, hevur arbeiðsbólkurin kannað, hvussu eftirlitið í londunum rundan um okkum er skipað.

Av tí at lógaruppskotið líkist tí danska og tí norska, varð serliga hugt eftir, hvussu eftirlitið er skipað í hesum londum.

Bólkurin hevur lisið frágreiðingarnar frá dansku og norsku nevndini viðvíkjandi skipan av eftirlitsmyndugleikanum.

Í Noregi er eftirlitið skipað á tann hátt, at ”datatilsynet”, sum er sett saman við avgreiðsluskrivstovu og ráði, framhaldandi skal virka og hava eftirlit við lógini og taka avgerðir.

Harumframt verður sett á stovn ein kærunevnd, sum skal viðgera kærur um avgerðir hjá ”dataatilsynet” sbrt. lógini.

Tær avgerðir hjá ”datatilsynet”, sum kunnu kærast, eru avgerðir um:

- viðkvæmar upplýsingar
- persónstalið
- rættingar og varðveitslu av upplýsingum
- flyting av upplýsingum til útland
- loyvir og treytir sbrt. lógini
- atgongdina hjá eftirlitsmyndugleikanum til upplýsingar og boð

Í Noregi var próvgrundin fyri at seta á stovn kærunevnd, at rættartrygdin hjá einstaklinginum verður betri, av tí at fólk vanliga halda seg aftur at fara til dómstólarnar við einum máli, og tað verður mett lættari at fara til eina kærunevnd, har viðgerðarhátturin er meira óbundin.

Samstundis er viðgerðartíðin hjá eini kærunevnd styttri enn viðgerðartíðin hjá dómstólunum og bíligari, um ein sjálvur skal gjalda sakarmálskostnaðin. Harafturat royna dómstólarnir ikki ”metingina” hjá málsviðgeranum, sum t.d. ein kærunevnd ger. Ein onnur grundgeving fyri at hava eina kærunevnd umframt ráðið í ”datatilsynet”, sum tekur avgerðir var, at summar av avgerðunum hjá ”datatilsynet” eru fyrisitingarlaga endaligar, meðan aðrar ikki eru tað.

Hugsast kundi tí, at tað almenna, har tað var partur í eini trætu, kundi koma í ta støðu sjálvst at taka avgerð um seg sjálván. Týðningurin av hesum sjónarmiði er tengdur at, hvørjar avgerðir hjá dátueftirlitinum eru fyrisitingarlaga endaligar, og um tað ivasama í, at tann hægsti fyrisitingarlagi myndugleikin tekur endaligar avgerðir, tá hugsað verður um, at hesin myndugleiki altíð ábyrgist móttvegis tí lóggevandi valdinum.

Norska nevndin kom ásamt um at seta á stovn eina kærunevnd, men ein annar spurningur, sum tók seg upp, var, um tað var neyðugt at ”datatilsynet” nú, tá kærunevnd skuldi setast á stovn, skuldi hava bæði avgreiðsluskrivstovu og ráð, ella um tað bert kundi verða ein avgreiðsluskrivstova og ein kærunevnd.

Nevndin býtti seg í tvey, og próvgrundin hjá tí partinum, sum var fyri at taka ráðið av var, at talan annars fór at vera um eina skipan við trimum rættarstigum, og at ráðið og kærunevndin fóru at verða kappandi kærustovnar. Hildið varð, at kærunevndin var meira før fyri at viðgera kærur enn ráðið, meðan avgreiðsluskrivstovan kundi taka sær av viðgerð av vanligum fyrisitingarligum málum, og at datatilsynet var eins óheftur stovnur, um ikki eitt ráð var eisini.

Próvgrundin fyri at varðveita ráðið og samstundis seta á stovn eina kærunevnd var, at ”datatilsynet” hevði størri myndugleika sum ein óheftur myndugleiki, um eitt ráð eisini var, sum skal taka sær av uppgávum, sum t.d. ráðgeving, vegleiðing, kunning og at gera endamálsætlanir. Eisini verður sett, at eitt ráð er betur egnað til tílíkar framhyggjandi uppgávur enn ein kærunevnd, sum mest tekur sær av afturboðan.

Niðurstøðan varð, at Noreg fekk eina kærunevnd og varðveitti ”datatilsynet” við bæði avgreiðsluskrivstovu og ráði.

Tann danska nevndin legði dent á, hvørjar uppgávur eftirlitsmyndugleikin skuldi hava sambært nýggju lógini, tí hetta sjalvsagt hevði týðning fyri, hvussu eftirlitið skuldi skipast.

Ein minniluti í nevndini var fyri at seta á stovn eina kærunevnd, sum skuldi koma í staðin fyri ráðið. Minnilutin helt, at hetta fór at hava við sær betri rættartrygd, av tí at talan fór at vera um eina skipan við tveimum rættarstigum. Sum var, so var tað avgreiðsluskrivstovan, sum viðgjørði og avgjórði málini. Ráðið var ikki ein veruligur kærustovnur. Ráðið kom bert inn í viðgerðina, tá avgreiðsluskrivstovan hevði ivasurninga ella helt, ein avgerð hevði prinsipiellán týðning, sum ráðið átti at taka. Soleiðis var og er eisini, ráðið er ikki ein veruligur kærmyndugleiki.

Meirilutin í nevndini var ímóti at seta á stovn eina kærunevnd og helt, at skipanin við ”registertilsynet” við avgreiðsluskrivstovu og ráði hevur virkað nøktandi, og at skipanin lýkur treytirnar, ið verða settar til ein óheftan eftirlitsmyndugleika.

Meirilutin helt ikki, at ein skipan við einari kærunevnd fór at hava við sær betri rættartrygd, av tí at arbeiðsuppgávurnar hjá eftirlitsmyndugleikanum sbt. lógini eru at geva ummæli, ráðgeva, vegleiða og kunna um lógarspurningar og bert í ógvuliga einstøkum førum hevur snúð seg um at taka avgerðir. Uppgávurnar hjá eini kærunevnd eru heilt nakrar aðrar, og metti meirilutin ikki, at tørvur var á eini kærunevnd.

Ein kærunevnd kann bert viðgera kærur í sambandi við avgerðir hjá eftirlitinum, og hetta eru serliga avgerðir um innlit og onnur rættindi.

Kærunevndin er sostatt bundin at ávísari viðgerð, og hon kann tí ikki fáa tann neyðturviliga fakliga kunnleikan, av tí at so fá mál verða kærð og talan bert er um eitt ávíst slag av málum. Nevndin vísir á, at talan er um eitt torført øki, sum er undir ávirkan av tí leypandi tækni-frøðiliga virkseminum, og stór krøv verða tí sett til eftirlitið um at fylgja við í gongdini á økinum.

Hetta kann ein kærunevnd ikki, uttan so at stór orka verður nýtt, og tað fer at verða kostnaðarmikið.

Nevndin metti eisini, at um kærunevnd varð sett á stovn, fór hetta at ávirka støðuna hjá ”datatilsynet”, av tí at kærunevndin kann ógilda avgerðirnar, og at tað tí verður truplari hjá ”datatilsynet” at vegleiða myndugleikar og vinna sær virðing.

Nevndin vísti eisini á myndugleika fólkatingsins umboðsmann at ummæla avgerðir hjá ”datatilsynet” eins og tær ministeriellu avgerðirnar.

Í sambandi við viðgerðina av, hvussu eftirlitsmyndugleikin í Føroyum skuldi skipast, legði arbeiðsbólkurin dent á, at føroysk viðurskipti hava við sær, at vit eiga ikki at nýta eins nógvar resursir til eftirlitsmyndugleikan, sum t.d. gjørt er í Noregi.

Arbeiðsbólkurin metir tí, at um ein kærunevnd skal setast á stovn, so eigur hon at koma í staðin fyri ráðið. Dátueftirlitið fer sostatt bert at hava eina avgreiðsluskrivstovu og einki ráð. Spurningurin var sostatt um vit skulu hava ráð ella kærunevnd afturat avgreiðsluskrivstovuni hjá dátueftirlitinum, og próvgrundir vórðu bornar fram um, hvat var týðningarmest at hava í Føroyum.

Eitt av endamálunum við lógini er, at tann mesta viðgerðin ikki skal góðkennast, men bert fráboðast, og tískil verða ikki so nógvar avgerðir tiknar sum sbrt. galdandi skrásetingarlógum, hóast ein fráboðan sjálvandi eftirfylgjandi kann hava við sær, at serlig krøv verða sett.

Sum nevndirnar í hinum londunum eisini høvdu á máli, viðger ein kærunevnd bert mál eftir áheitan, og nevndin er sostatt bundin av, at onkur kærir eina avgerð, og hvørjum kæran viðvíkur.

Um bert fáar avgerðir verða kærðar, er trupult hjá kærunevndini at fáa neyðuga førleikan at taka avgerðir.

Eitt ráð kann harafturímóti av egnum ávum taka týðningarmikil ella prinsipiell mál upp og royna at ávirka, hvussu spurningar skulu tulkast og skiljast.

Sum norska nevndin eisini vísti á, so er rættartrygdin hjá einstaklinginum sbrt. lógaruppskotinum betri enn eftir galdandi skrásetingarlóggávu, av tí at uppskotið er so nágreinað viðvíkjandi, hvussu upplýsingar skulu viðgerast. Tað verður tí lættari hjá einstaklinginum at síggja, um hann ella hon verður rættvíst viðfarin og at verja síni rættindi. Lógin er so greið, at lætt er at síggja, um ein er órættvíst viðfarin.

Eisini tá hugsað verður um, at dátueftirlitið, og her ikki minst virkseimið hjá avgreiðsluskrivstovuni, ið eigur at styrkjast bæði figgjarliga og fakliga, er eitt vælvirkandi ráð, við teimum uppgávum hetta fær álagt, meiri átroðkandi fyri at tryggja eina góða og rætta málsviðgerð, enn ein kærustovnur er. Eitt tætt samstarv millum avgreiðslustovuna og ráðið merkir í veruleikanum, at um avgreiðslustovan er í iva um eina málsviðgerð, verður málið lagt fyri ráðið til viðgerðar og møguliga avgerðar.

Bert avgerðir hjá dátueftirlitinum verða fyrisitingarlaga endaligar. Annað so sum ummæli o.s.fr. kunnu kærast til landsstyrimannin í lógarmálum, og fyri at tryggja, at t.d. ein almennur myndugleiki ikki verður partur í egnum máli, t.d. tá talan er um eina skrá hjá viðkomandi myndugleika, so mælir bólkurin til, at fleiri avgerðir verða gjørdar endaligar.

Bólkurin vísir eisini til, at lógin um løgtingsins umboðsmann er samtykt í Føroyum, og at løgtingsins umboðsmaður fer at hava eftirlit við dátueftirlitinum og á tann hátt eisini bota um rættartrygdina.

Hóast løgtingsins umboðsmaður bert gevur vegleiðandi ummæli, er umboðsmannastovnurin so mikið viðurkendur í Danmark, at ummælini næstan altíð verða fylgd. Mett verður, at hetta eisini verður galdandi í Føroyum.

Umboðsmaðurin hevur samstundis meira lyndi til at royna "metingina" hjá málsviðgerðanum, enn dómstólarnir hava. Hetta metir bólkurin eisini er við til at gera rættartrygdina betri, hóast metingarbreyddin ikki er mettur at vera so stórur, har avgerðirnar eru endaligar.

Endaligar avgerðir kunnu leggjast fyri dómstólarnar. Hvussu drúgt tað er at fáa mál til viðgerðar í Føroya Rætti veldst um figgjarligu orkuna í mun til arbeiðsbyrðuna. Í lýtuni er

bíðitíðin ekki long. Nógv fólk hava í dag rættarhjálpargætt, so kostnaðurin av einum máli sum hesum nýtist ikki at vera forðingin fyri at leggja málið fyri rættin. Eisini kann søkjast um frælsa rættargongu.

Ein samdur arbeiðsbólkur mælir tí til at varðveita núverandi skipan av einum skrásetingareftirliti við avgreiðsluskrivstovu og ráði. Í øllum førum eigur at verða byrjað við hesum og bíðað við eini kærunevnd, til lógin hevur verið roynd í nøkur ár.

Bólkurin ásannar, at Skrásetingareftirlitið ikki hevur virkað nøktandi higartil. Orsøkirnar til tað eru ivaleyst fleiri.

Mælt verður til, at eftirlitið skiftir navn til dátueftirlitið, nú innihaldið í lógini ikki longur serliga vendir sær til hugtakið skráir, men umrøður alla viðgerð av persónsupplýsingum, persónligum data, sum fyri stóran part verða telduviðgjørd. Mælt verður til, at ráðið verður skipað við ikki meiri enn 3 limum, sum skulu útnevast eftir sakkunnleika, t.d. ein lógarkønur, ein teldukønur og ein við kunnleika til fyrisitingarrætt, og at landsstýrismaðurin setir stjóran eftir tilmæli frá ráðnum. Bólkurin metir, at 3 limir eru nóg mikið. Somuleiðis kann tað tykjast, at 3 limir hava lættari við at virka í tí neyðuga tættu samstarvi við stjóran. Bólkurin mælir til, at limirnir verða settir við løn og ikki við fundarsamsýning.

Persónstalið

Ein av høvuðsorsøkunum til, at arbeiðsbólkurin varð settur, var helst tað nógv umrødda p-talið.

Sambært arbeiðssetninginum skal bólkurin gera uppskot til lóggávu, *sum ger tað møguligt at samskipa almenna skráseting umsitingarlaga og tekniskt við at nýta p-talið.*

Í grannalondum okkara verður persónstalið ikki mett sum ein viðkvømt upplýsing, tá talan er um tað almenna, og tað er siðvenja, at almennir myndugleikar í sambandi við málsviðgerð, sum fevnir um persónsupplýsingar, skráseta persónstalið hjá viðkomandi, um tað er tørvur á eintýddari sannan av, hvør viðkomandi persónur er.

Hjá tí privata hevur persónstalið verið mett sum ein viðkvømt upplýsing á hædd við t.d. politisk og kynslig viðurskipti.

Fyri at elektronisk viðgerð skal vera fullgóð og við so fáum villum sum gjørligt, er neyðugt at hava eina greiða eyðmerking av persónum. Til hetta endamál er persónstalið væl hósandi. Hetta er eisini tað, sum er ásað í øðrum londum. Øll norðurlond og fleiri lond á meginlandinum hava nú persónsupplýsingarlóggávu sum byggir á eintýðuga persónseyðmerking, sum í dag ikki bert er ynskilig, men í nógvum førum bæði neyðug og kravd fyri at tryggja, at persónsupplýsingar um einstaklingar eru rættar.

Greitt er, at persónstalið kann vera lykilin til nógvar upplýsingar á nógvum ymiskum økjum, og eisini kann verða misnýtt, um ikki greið lóggáva er á økinum, sum nágreiniliga sigur, hvørjar upplýsingar kunnu viðgerast, hvussu hesar kunnu viðgerast og undir hvørjum treytum hetta verður loyvt, eins og neyðugt eftirlit skal tryggja, at lógin verður hildin. Hetta er tað, sum gjørt verður við persónsupplýsingarlógini.

Í persónsupplýsingarlógini eru ymiskar reglur hjá tí almenna og tí privata fyri nýtslu av persónstalinum. Almennir myndugleikar kunnu nýta persónstalið sum eintýdda eyðmerking

ella sum skránummar. Persónstalsnýtslan lættir um og ger málsviðgerðina í umsitingini smidligari, samstundis sum hon gerst tryggari fyri einstaklingin, tí at mistøk og skeivleikar orsakað av persónssamanblandingum ella skrivivillum gerast færri. Eisini skuldu umsitingarútreiðslurnar lækka. Innan tað privata er nýtslan meiri avmarkað.

Gjald

Persónsupplýsingarlógin hevur reglur um størri kunningarskyldu móttvegis skrásetta, bæði tá talan er um innlit og viðvíkjandi fráboðan um viðgerðir.

Sambært lógini skulu allar viðgerðir fráboðast, og loyvir skulu søkjast til ymiska viðgerð.

Dátuábyrgdarin hevur sostatt størri skyldur móttvegis skrásetta í mun til eftir galdandi lóggávu. Ílt er at meta um, hvussu kostnaðarmikið hetta fer at verða.

Mett verður, at landsstýrismaðurin kann áseta gjald fyri hesar tænar, um tørvur er á tí, og um t.d. munur skal gerast á almennum og privatum dátuábyrgdarum. Í lógini eru tí ymiskar heimildarásetingar til landsstýrismannin viðvíkjandi gjaldi.

Samandráttur av nýskipanunum við lógaruppskotinum

Samanumtikið mælir bólkurin til at gera eina lóggávu, sum:

- Hevur eina samlaða lóg fyri bæði tað almenna og privata.
- Fer burtur frá skrá-hugtakinum.
- Fevnir um alla elektroniska viðgerð av persónsupplýsingum.
- Skilir ímillum viðkvæmar og vanligar persónsupplýsingar.
- Gevur almennum myndugleikum heimild at nýta p-talið sum journalnummar.
- Setir treytir fyri nær privat kunnu nýta p-talið.
- Hevur eina skipan, har øll viðgerð verður fráboðað dátueftirlitinum.
- Staðfestir at loyvi bert krevst til viðgerð av viðkvæmum upplýsingum.

Uppskotið er sent til ummælis hjá:

Avleiðingarnar av uppskotinum

Fíggjarligar avleiðingar

Umsitingarligar avleiðingar

Avleiðingar fyri vinnuna

Avleiðingar fyri umhvørvi

Altjóða sáttmálar

	Fyri landið/lands- myndugleikar	Fyri kommunalar myndugleikar	Fyri pláss/øki í landinum	Fyri ávisar sam- felagsbólkar/ felagsskapir	Fyri vinnuna
Fíggjarligar/ búskaparligar avleiðingar					
Umsitingarligar avleiðingar					
Umhvørvisligar avleiðingar					
Avleiðingar í mun til altjóða avtalur og reglur					
Sosialar avleiðingar					

Serligar viðmerkingar

SERLIGAR VIÐMERKINGAR

Endamál, Kap. I

Til § 1

Í § 1 er endamálið við lógini orðað. Endamálsorðingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlógir.

Endamálsorðingin er tikin við, tí hon undirstrikar, at við hesi lóg skal tryggjast, at persónsupplýsingar bert kunnu viðgerast, um grundleggjandi persónsverndaratlit verða tryggt.

Eisini fær endamálsorðingin sjálvstøðugan týðning fyri tulkningina av lógargreinunum. Greinin vísir á, at viðgerðin skal vera í samsvari við grundleggjandi persónsverndaratlit sum persónsfrælsið og heimafríð einstaklingsins. Hetta eru orðingar og hugtøk sum longu eru fest og vera nýtt innan dómstólarnar, fyrisitingarmyndugleikarnar og í rættarteoriini, og gevur endamálsorðingin tí rúmd fyri at lógin eisini framyvir verður tulkað í samsvari við altíð galdandi rættaráskoðanina í samfelagnum.

Orðlýsingar, Kap. II

Til § 2

Í greinini verða allýst fleiri rættarlig hugtøk, sum koma fyri í lógini. Í galdandi skrásetingarlóggávu verður bert allýst, hvat ein skrá er, og hvat eru upplýsingar um fólk. Við orðlýsingunum í § 2 í persónsupplýsingarlógini eru fleiri lýsingar, sum eiga at hava við sær, at misskiljing ikki so lættliga kemur í, hvussu hugtøkini lógini skulu skiljast.

Til nr. 1

Í galdandi skrásetingarlóggávu eru lýsingar av upplýsingum um fólk í § 1, stk. 3 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum og í § 1, stk. 2 í lógini um privatar skráir. Við ásetingini í persónsupplýsingarlógini er ikki ætlað stórvegis broyting í hesum, tó eru elektroniskt viðgjørðar upplýsingar um persónar fevndar, hóast persónarnir bert eru eykapersónar í viðgerðini.

Heitið **persónsupplýsingar** rækkur langt, og fevnir um allar upplýsingar, sum beinleiðis ella óbeinleiðis kunnu knýttast at einum persóni, sum kann kennast aftur.

Sambært § 3 í lóg um fólkeyvirlit kunnu privat fólk og virki o.o., sum frammanundan fyri skránni kunnu sanna, hvør ávíst fólk er, fáa hesar upplýsingar um hetta fólk frá landsfólkeyvirlitinum og kommunala fólkeyvirlitinum: Navn, yrki, bústað, uttan so at hesin er vardur og upplýsing um, at fólk hevur mist sjálvræði, er deytt, horvið ella flutt av landinum. Orsøkin til, at hesar upplýsingar eru undantiknar frá heitinum persónsupplýsingar í hesi lóg er, at lógin annars vildi ført við sær, at t.d. ítróttarfeløg o.o., ið einans hava tørv á navni og bústaði hjá limum sínum, eisini verða umfata av eftirlitinum hjá Dátueftirlitinum.

Við orðingini **ávísuðum líkamlegum persóni** skal skiljast ein persónur, sum beinleiðis ella óbeinleiðis kann kennast aftur við einum samleikanummari ella einum eyðkenni, sum er serstakt fyri tann kropsliga, livivirkisliga, sálarliga, figgjarliga, mentanarliga ella sosiala samleikan hjá einum persóni.

Upplýsingar, sum kunnu vísa til ein ávísan persón eru sostatt fevndar av ásetingini, hóast hetta er treytað av kunnleika til persónstal, skrásetingarnummar ella aðrar serstakar eyðmerkingar sum t.d. raðtal. Um t.d. eitt dulmerki er sett í staðin fyri navn og bústað, og um dulmerkið kann vísa til persónin, er talan um eina persónsupplýsing.

Ikki krevst nógv fyrr enn ein persónur kann kennast aftur. Um bert fáir persónar eftir teimum upplýsingum, sum eru tækar, kunnu kenna ein persón aftur, so eru upplýsingarnar fevndar av lógini. Myndir, røddir, fingramerki og arvafrøðilig sermerki eru eisini persónsupplýsingar.

Eisini upplýsingar, sum eru bronglaðar, tækniliga ella á annan hátt, eru persónsupplýsingar.

Lógin fevnir bert um livandi persónar. Upplýsingar um deyðar persónar eru bert fevndar av ásetingini, um tær kunnu knýttast at einum livandi persóni, t.d. um upplýsingar um ein deyðan siga nakað um arvaligar sjúkur hjá einum núlivandi fólki.

Lógin fevnir bert um líkamligar persónar og ikki um juridiskar persónar. Hetta er ein broyting í mun til skrásetingarlógina. Ivamál kunnu tó vera t.d. tá ein líkamligur persónur er tengdur at einum lögfrøðiligum persóni, einum felag t.d. Eisini viðvíkjandi einmansfyrítøkum, kunnu ivamál vera, men um upplýsingarnar ikki bert knýta seg at fyrítøkuni sum slíkari, men eisini at tí persóninum, sum rekur fyrítøkuna, so eru tær fevndar av lógini.

Upplýsingar, sum eru gjørdar anonymar soleiðis, at tann skrásetti ikki kann kennast aftur, eru ikki fevndar av ásetingini. Kortini kunnu hugsast umstøður, sum gera at viðkomandi kennist aftur kortini, t.d. smá viðurskipti, og í slíkum førum kunnu upplýsingarnar kortini vera fevndar av lógini.

Til nr. 2

Orðingin **viðgerð** er nýggj í mun til skrásetingarlóginar, har ymiskar reglur eru fyri tær ymsu viðgerðirnar, so sum t.d. samkoyring, víðarigeving, goymslu o.s.fr. Nú fevnir orðið viðgerð um alla nýtslu uttan so, at annað er viðmerkt.

Viðgerð av persónsupplýsingum í persónsupplýsingarlógini merkir ein og hvør miðvís nýtsla av persónsupplýsingum, so sum innsavnan, skráseting, skipan, goymsla, tillaging, broyting, úrveljing, leiting, nýtsla, víðarigeving, millumgonga, samanburður, samkoyring, stongsul, striking og oyðilegging. Nýtsla av persónsupplýsing til ein av hesum hættum er viðgerð sambært lógini. Í einstøkum førum eru serligar reglur knýttar at ávísari viðgerð t.d. § 20 um, at upplýsingarskyldan er knýtt at innsavnanini.

Til nr. 3

Í skrásetingarlóggávuni er ein lýsing av skráum at finna í § 1, stk. 2 í lógini um almennar skráir. Lógin um privatar skráir er eisini grundað á hugtakið um skráir.

Ein **persónsskrá** er eitt yvirlit o.t., sum inniheldur persónsupplýsingar, skipaðar soleiðis, at upplýsingar um tann einstaka kunnu finnast aftur. Persónsskráin fevnir nú um meiri enn í

galdandi skrásetingarlóggávu, tí nú eru eisini manuellar skráir, listar, kartotekskassar, journalkortskipanir og onnur sævn av manuelligum tilfari, fevnd av lógini, um hesi verða varveitt soleiðis, at til ber eftir ávísingum persónseyðkennum at finna fram upplýsingar um viðkomandi.

Hinvegin eru onnur manuellig skjöl, sum eru partur í ella vera nýtt í ávísari málsviðgerð, t.d. mappur við málsskjølum, sum bert eru skipað kronologiskt ella eftir evni, ikki fevnd av lógini. Nágreiniligari avmarkingina av hugtakinum persónsskráir ger dátueftirlitið við virksemini sínum.

Til nr. 4

Í skrásetingarlóggávuni er ikki nøkur lýsing av hugtakinum dátuábyrgdari; men henda lýsing í persónsupplýsingarlógini er í samsvar við, hvussu heitið varð nýtt eisini í skrásetingarlógunum. Her er sostatt ikki nøkur broyting í mun til galdandi lóggávu.

Dátuábyrgdarin er tann, sum ræður yvir persónsupplýsingunum, og avger hvussu hesar verða viðgjørðar, og sum í lógini fær álagt skyldur at røkja í hesum sambandi.

Ein lögfrøðilig ábyrgdareind ella lögfrøðiligur persónur kann eisini verða dátuábyrgdari.

Dátuábyrgdari kann ein bert vera, sum lýkar treytirnar fyri at vera partur í rættarmáli. Kann ivi vera um, hvør er ábyrgdari, t.d. í einum leyst samansjóðaðum felag ella felagsskapi, kann krevjast, at ein ella fleiri persónar innan leiðsluna átaka sær lögfrøðiligu ábyrgdina.

Viðhvørt kann koma fyri, at fleiri ábyrgdarar eru um somu viðgerð, t.d. hjá einum lægri og hægri almennum umsitingarmyndugleika. Hetta letur seg gera, men best er, um borið verður so í bandi, at ábyrgdin verður savnað í einum stað.

Hóast ein dátuábyrgdari letur arbeiði frá sær til annan at gera fyri seg, verður ábyrgdin ikki flutt. Tann, sum ger eitt avtalað arbeiði fyri dátuábyrgdaran, er dátuviðgeri.

Um dátuábyrgdarin fer á húsagang, verður trotabúgvíð dátuábyrgdari.

Til nr. 5

Í galdandi skrásetingarlóggávu er ikki nøkur lýsing av hugtakinum dátuviðgeri hóast eisini dátuviðgeri verður nevndur í hesi lóg, og ikki er ætlað nøkur broyting á økinum, sí tó niðanfyri.

Dátuviðgerin er tann, sum viðger upplýsingarnar vegna dátuábyrgdaran. Viðgerðin skal sostatt vera sambært avtalu við dátuábyrgdaran.

Hugtakið dátuviðgeri fevnir um einhvørja viðgerð fyri dátuábyrgdaran t.v.s. eisini goymslu av upplýsingum. Hetta merkir, at t.d. ein telduumvælari, sum í sambandi við umvæling goymir upplýsingar ella á annan hátt hevur atgongd til upplýsingarnar vegna dátuábyrgdaran, eisini kemur undir heitið dátuviðgeri. Hetta er ein víðari tulking av dátuviðgera, enn nýtt var í skrásetingarlógini um edv-tænastuvirkir sbt. § 8 um privatar skráir.

Til nr. 6

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlóggávu, sum ikki hevur nakra lýsing av hugtakinum **triðipersónur**. Lýsingin hevur m.a. týðning fyri spurningin um dátuábyrgdarans

viðgerð heruppi í viðarigeving av persónsupplýsingum sbrt. § 10 nr. 5 og 6, og um skyldu dátuábyrgdarans til at kunna triðjaperson um rætting, striking ella stongsul av viðarigivnum upplýsingum sbrt. § 28, stk. 2.

Til nr. 7

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlóggávu, sum ikki hevur nakra lýsing av hugtakinum móttakari.

Staðfest verður, at **móttakarin** er einhvør sum fær upplýsingar, líkamikið um viðkomandi er ein triðjapersonur sbrt. nr. 6 ella ikki.

Lýsingin hevur m.a. týdning fyri upplýsingarskyldu dátuábyrgdarans og um rættin til innlit.

Ein **einstakur fyrispurningur** frá almennum myndugleika kann t.d. vera ein fyrispurningur um upplýsing um ein einstakan persón.

Til nr. 8

Eingin lýsing av hugtakinum samtykki er í núgaldandi skrásetingarlóggávu, og skerpir henda lýsing í persónsupplýsingarlógini tí kravið til samtykki eins og til próvbyrðuna um lógligt samtykki.

At **samtykkið** skal verða eitt **sjálvboðið viljaboð** merkir, at tað skal vera fingið frá skrásetta sjálvum ella frá einum persóni, sum hevur fulltrú frá skrásetta og tað skal ikki á nakran hátt verða givið undir tvingsli, hvørki frá viðgera ella øðrum. Hetta merkir ikki, at ein myndugleiki ikki kan seta krøv í samband við eina viðgerð, t.d. at viðgerðin er treytað av samtykki um viðarigeving.

Eingi formkrøv eru til samtykkið, sum kann vera t.d. munnligt, skrivligt, elektroniskt ella á annan hátt, men próvbyrðan fyri lógligum samtykki áliggur dátuábyrgdaranum, sum tí eigur at tryggja sær skrivligt samtykki. Og serliga er hetta galdandi, tá fáast skal samtykki til viðgerð av viðkvæmum persónsupplýsingum ella um samtykkið hevur stóran týdning fyri ein ella fleiri partar.

At samtykkið skal vera **nágreiniligt** merkir, at ongin ivi skal vera um at samtykkið er fingið, hvør dátuábyrgdar hevur fingið samtykkið og hvørjar viðgerðir samtykkið er fingið til.

At samtykkið skal vera **kunnað** merkir, at tann samtykkjandi skal hava fingið so mikið av upplýsingum, at viðkomandi er fullgreitt vitandi um, hvat samtykkið fevnir um, herundir eisini fylgjurnar av tí.

Samtykkið kann verða tikið aftur sbrt. § 29. Verður samtykkið tikið aftur, steðgar viðgerðin, sum samtykkið varð givið til. Eitt samtykki kann tó ikki takast aftur við afturvirkandi kraft.

Til nr. 9

Í galdandi skrásetingarlóggávu eru ásetingar um viðkvæmar persónsupplýsingar í § 9, stk. 2 í lógini um almennar skráir og í § 3, stk. 2 í lógini um privatar skráir. Ongin lýsing er tó av hugtakinum viðkvæmar persónsupplýsingar í skrásetingarlógunum, men verða tey økini nevnd, sum í lógini verða roknað sum viðkvæmar upplýsingar. Í skrásetingarlógunum er tó eisini persónstalið skipað undir viðkvæmar upplýsingar og er tí vorðið tulkað sum ikki bert

ein viðkvöm upplýsing, men enntá strangari, nevnliga so, at persónstalið einans kann nýtast til tey endamál sum lógin loyvir. M.a. hevur hetta merkt, at heldur ikki samtykki frá skrásetta um nýtsluna av persónstalinum hevur viðkað um heimildina at nýta tað.

Í persónsupplýsingarlógini verður persónstalið viðgjørt fyri seg í § 12 og er sostatt ikki skipað sum ein viðkvöm upplýsing sbrt. § 2 nr. 10.

Í persónsupplýsingarlógini verður nú allýst hvørji øki eru fevnd av hugtakinum viðkvæmar upplýsingar. Ikki er ætlanin við hesi lógini at gera nakra broyting í tulkningini av viðkvæmum upplýsingum, og skulu allýsingarnar tí skiljast á sama hátt sum áður. Trý økir eru tó komin afturat, nevnliga yrkisfelagsligt tilknýti, heimspekilig sannføring og munandi sosialir trupulleikar. Pkt. 9 um viðkvæmar upplýsingar er fullfíggað, soleiðis at bert upplýsingar, sum koma undir orðingarnar á teimum her nevndu økjum, eru viðkvæmar. At avmarka viðkvæmar upplýsingar frá øðrum hevur týðning fyri avgerðina um, hvørjar viðgerðir eru loyvdar og undir hvørjum treytum.

Tey einstøku økini skulu skiljast soleiðis:

Lit og ættarslag fevnir um húðalit og um ættarviðurskifti.

Átrúnaður fevnir um upplýsingar um trúnað hjá einstaklingum. Sí viðmerkingarnar niðanfyri um limaskap í politiskum áhugafeløgum, sum eru eins galdandi fyri limaskap í átrúnaðarligum felagsskapum.

Heimspekilig sannføring fevnir um ymiskar heimspekiligar áskoðanir.

Politisk viðurskifti fevnir um politiska hugsan og sjónarmið og røkkur longur enn bert til partapolitisk tilknýti. Um ein felagsskapur er mettur at vera politiskur, lýsir limaskapur í hesum felagsskapi sjónarmið hjá viðkomandi limi. Tó kann neyvan altíð sigast, at limaskapur í slíkum áhugafelagsskapum vísir politiska fatan og sjónarmið. Einstakir limir kunnu hugsast at vera limir av øðrum orsökum enn av samhuga við sjónarmiðum felagsskapsins. Støða má takast í hvørjum einstøkum føri.

Kynslig viðurskifti fevnir um upplýsingar um samkynd o.s.fr.

Revsiverd viðurskifti fevnir um upplýsingar, ið snúgvast seg um, um ein persónur er ella hevur verið undir illgruna, skuldsettur, ákærdur ella dømdur fyri revsiverd viðurskifti.

Heilsustøða fevnir um ta núverandi, komandi og fyrrverandi kropsligu og sálarligu heilsustøðuna hjá einum persóni og somuleiðis um upplýsingar um misnýtslu av heilivági, rúsevni, narkotika, rúsdrekka og øðrum njótingarevnum. Heitið fevnir eisini um genetisk viðurskifti.

Í galdandi skrásetingarlóggávu er misnýtsla av njótingarevnum nevnd sum eitt punkt fyri seg, men er nú ístaðin tikin við undir heilsustøði, sum nú eisini fevnir um misnýtslu av njótingarevnum.

Yrkisfelagsligt tilknýti fevnir um upplýsingar um limaskap í yrkisfelag.

Orsøkin til at upplýsing um yrkisfelagsligt tilknýti, sum verður nýtt í sambandi við lønaravgreiðslu, er undantikin, er at tá ið ein løn verður avgreidd, hevur arbeidsgevarin aloftast fingið boð um at avgreiða mánaðargjaldi, sum lønmóttakarin skal rinda til ávíst

yrkisfelag. Hetta vildi ført við sær, at allar lønarskipanir skuldu viðgerast sambært serligu krøvnum til viðkvæmar upplýsingar, og at Dátueftirlitið skuldi geva viðgerðarloyni.

Munandi sosialir trupulleikar fevna m.a. um álvarsliga ósemju millum hjún ella millum foreldur og børn, upplýsingar um, at persónur hevur verið fyri óhappi við munandi persónligum ella sosialum avleiðingum, persónsupplýsingar um drúgt arbeiðsloysi ella persónsupplýsingar um, at persónur í longri tíðarskeið hevur fingið serliga tørvandi almannastuðul.

Onnur heilt privat viðurskifti fevna t.d. um sundurlesing, umsókn um skilnað, ættleiðing, familjuklandur o.a.

Til nr. 10.

Ásetingin hevur serligan týðning fyri kap. V og er tikin við, fyri at ivi ikki skal verða um, hvat orðingin **útlond** fevnir um.

Málsøki lógarinnar, Kap. III

Í kap. III verður sakliga og landafrøðiliga lógarøkið ásett og sostatt eisini, hvussu lógin er avmarkað. Her eru tó eisini heimildarásetingar í § 3 at víðka lógarøkið eins og til at avmarka tað.

Í galdandi skrásetingarlóggávu er lógarøkið ásett í § 1 í lógini um almennar skráir og í §§ 1 og 2 í lógini um privatar skráir. Sambært hesum var eitt høvuðseyðkenni at skráseting av persónsupplýsingum fyri tað almenna skuldi verða elektronisk fyri at vera fevnd av lógini. Skráseting fyri tað privata fevndi eisini um annað enn persónsupplýsingar og eisini fyri manuellar skráir, men eisini her var størsti denturin lagdur á tær elektronisku viðgerðirnar.

Í persónsupplýsingarlógini verða reglurnar eins fyri skráseting fyri tað almenna og tað privata og fevna bert um persónsupplýsingar, men lógarheimild er við kunngerð at víðka um lógarøkið, t.d. soleiðis at tað eisini kemur at fevna um vinnuvirkir ella ávís sløg av vinnuvirkjum, sí omanfyri.

Persónsupplýsingarlógin fevnir um alla elektroniska viðgerð av persónsupplýsingum, og um manuella viðgerð av persónsupplýsingum, sum verða settar í eina skrá.

Persónsupplýsingarlógin fevnir um allar tær elektronisku viðgerðir og manuella skráir í landinum, sum fevndar eru av orðaljóðinum í lógini. Lógin er sostatt galdandi fyri løgtingið og stovnar undir hesum, kommunur og allar almennar lands- og kommunumyndugleikar og fyrstingarnar undir hesum eins og fyri privat fólk, virkir, feløg o.a. Av tí at lógin bert er galdandi fyri almennar myndugleikar undir heimastýrinum, eru persónsupplýsingarviðgerðir undir Føroya Rætti og stovnum undir honum eins og undir lögreglu- og ákærvaldinum, sum eru undir donskum valdi, ikki fevndar av lógini. Gerðarrættir og aðrar nevndir, sum ikki eru skipaði beinleiðis undir donskum valdi, eru fevnd av lógini. Í lógini er heimild at avmarka lógarøkið, soleiðis at lógin ikki ella bert partvís er galdandi fyri ávísar stovnar ella málsøki, jbr. § 3, stk. 5.

Fyri viðgerð av persónsupplýsingum fyri privat er lógarøkið víðkað. Nú er tað ikki bert viðgerð, sum privatar skipanir, so sum vinnufyrirtekur, feløg, felagsskapir, stovnar v.m. gera,

men eisini tann viðgerð av persónsupplýsingum, sum einstaklingar sum privatpersónar gera, sum er fevnd av lógini. Hetta merkir, at einstaklingar kunnu viðgera persónsupplýsingar samsvarandi ásetingunum í persónsupplýsingarlógini, og hetta er ein broyting í mun til galdandi lóggávu. Tó er tann viðgerð av persónsupplýsingum, sum einstaklingar gera til heilt persónlig endamál ikki fevnd av persónsupplýsingarlógini sbrt. stk. 3.

Til § 3

Til stk. 1.

Viðgerðin av persónsupplýsingunum skal antin vera elektronisk, ella skulu upplýsingarnar setast í eina skrá. Her verður sostatt ásett tað sakliga lógarøkið fyri allar ásetingarnar í lógini. At einstakar greinir nevna „viðgerð av persónsupplýsingum“ hevur ikki við sær nakra viðkan av lógarøkinum sbrt. § 3. Tað eru persónsupplýsingar, sum eru vardar og viðgerðin av teimum.

Manuel viðgerð av persónsupplýsingum, sum ikki eru ella verða settar í eina skrá, er ikki fevnd av persónsupplýsingarlógini og neyðugt er tí at gera skilamark millum manuella og heila ella lutvísa elektroniska viðgerð, sum er fevnd av lógini.

Um persónsupplýsingarnar verða goymdar ella handfarnar teldutøkar, er viðgerðin elektronisk. Um viðgerðin er bæði elektronisk og manuel, t.d. elektronisk journalisering og tekstviðgerð, meðan annars restin av málinum er í pappírsformi, sum eitt mál í eini mappu, er tann parturin, sum verður elektroniskt viðgjørður, fevndur av lógini, men ikki pappírparturin. Viðgerðin er tá lutvíst elektronisk.

Um persónsupplýsingarnar í pappírsformi verða settar í eina persónsskrá, sí § 2, t.d. eftir navni, kartotekskort o.l. so eru hesar upplýsingar fevndar av lógini, men framvegis ikki sjálvt skjalatilfarið, sum liggur í málinum annars.

Til stk. 2.

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlóggávu, sum ikki nevnr viðgerð, sum einstaklingar gera til heilt persónlig endamál.

Heilt persónlig endamál kunnu t.d. vera persónligt brævaskifti ella at gera bústaðarlista yvir skyldfólk, vinir og kenningar. Ættargransking sum bert verður gjørd til avmarkaða privata nýtslu, er fevnd av ásetingini. Dátueftirlitið avger nær talan er um avmarkaða privata nýtslu. Eisini at halda elektroniska dagbók og annað virksemi í sambandi við vanlig frítíðarítriv er at meta sum heilt persónlig endamál. Tað sama er galdandi um einstaklingur nýtir tekstviðgerð í sambandi við, at hann ella hon vendir sær til ein almennan myndugleika um eitt mál, sum viðvíkir viðkomandi sjálvum ella familju. At taka lut í kjaki á alnetinum um t.d. avrik hjá ítróttarfólkum er at meta sum verandi virksemi við persónligum endamáli. Ásetingin fevnir sostatt um ymisk sløg av viðgerð, sum einstaklingar gera í sambandi við virksemi, sum er persónligt ella knýtt at familju.

Talan skal tó vera um vanlig, løglig frítíðarítriv soleiðis, at ásetingin ikki verður nýtt til at farauttan um lógliga viðgerð. Tað virksemi, sum eftir ásetingini ikki er fevnt av persónsupplýsingarlógini, kann verða regulerað í aðrari lóggávu, m.a. í kapitul 27 í revsilógini.

Viðgerð í sambandi við vinnuligt virkni t.d. fyrir einstaklingavirki er ekki fevnd av undantakinum í stk. 3.

Til stk. 3.

Í skrásetingarlóggávuni er heimild í §§ 2 og 3 í lógini um almennar skráir til, at landsstýrismaðurin, eftir ummæli frá skrásetingareftirlitinum, kann gera av, at lógin skal hava gildi fyrri ávís øki.

Í persónsupplýsingarlógini er viðgerð av persónsupplýsingum um lögfrøðiligar ábyrgdareindir bert í avmarkaðan mun fevnd av persónsupplýsingarlógini, og ásetingin heimilar landsstýrismanninum at víðka lógarøkið eisini at fevna um annað enn persónsupplýsingar. Um heimildarásetingin verður nýtt, skal tað verða eftir ummæli frá dátueftirlitinum sambært § 38.

Til stk. 4.

Heimild er við hesum at gera serligar reglur fyrri ymisk sløg av virksemum, t.d. kreditkunningarvirksemi.

Til stk. 5.

Heimild er við hesum at avmarka gildið á lógarøkinum innan ávís øki. Dømi kunnu vera so sum partar av løgtingsarbeiðinum, og hugsast kann eisini, at lógin ikki er so væl hóskandi á øllum virkisøkjum innan dómsvald og politivald, m.a. tí at rættargangslógin her eisini er galdandi.

Til § 4

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlóggávu og merkir, at tá viðgerð av persónsupplýsingum er heimilað í fleiri lógum, so skal tann lógin fylgjast, sum tryggjar einstaklinginum ta bestu rættartrygdina.

Ásetingin merkir m.a., at viðgerðarreglurnar í kapittul IV í hesari lóg ikki verða fygdar, tá heilsustarvsfólk, sum eru fevnd av lógini um ”patienters retsstilling”, lata frá sær trúnaðarupplýsingar, men ístaðin reglurnar í kap. 5 í lógini um ”patienters retsstilling”. Annað dømi er, at viðgerðarreglurnar í lógini víkja fyrri reglum um tagnarskyldu í banka- og sparikassalógunum.

Persónsupplýsingarlógin er hinvegin tann, sum er galdandi, um ásetingar um viðgerð í aðrari lóggávu hava við sær eina verri rættarstöðu fyrri skrásetta, enn henda lóg gevur. Persónsupplýsingarlógin er tó ein generel lóg, sum viðhvørt má víkja fyrri eini serlóg, sum nágreiniligari og øðrvísi lýsir mannagongdina við viðgerð av persónsupplýsingum, enn henda lógin ger.

Til § 5

Sambært galdandi skrásetingarlóg fyrri privat er als ikki innlit í hesar skráir. Innlit er bert sambært skrásetingarlógini í skráir, gjørdar fyrri tað almenna, og bert um hesar eru

elektroniskar. Innlit í málsviðgerð hjá almennu fyrisitingini verður annars reglurað í lógini um alment innlit og í fyristingarlógini.

Við persónsupplýsingarlógini er nú innlit í allar upplýsingar, sum heilt ella lutvíst verða elektroniskt viðgjørðar, og í allar manuellar upplýsingar, sum eru ella verða settar í eina skrá, líkamikið um hetta verður gjørt fyri tað almenna ella tað privata. Sambært persónsupplýsingarlógini hevur triðipersónur ikki innlit í upplýsingar um aðrar persónar, sbr. tó viðmerkingarnar til § 19, um innlit í t.d. hvørjar persónsbólkar, talan er um.

Á fleiri økjum leggur persónsupplýsingarlógin seg upp at fyrisitingarlógini og lógini um alment innlit, soleiðis at ivi kann vera um, hvør lógin skal nýtast. Av týðningi kunnu vera tulkingspurningar av heitum sum persónlig viðurskifti o.t., eins og reglur eru í øllum trimum lógum um innlit í upplýsingar og víðarigeving av hesum.

Skrásetingarlógin er í mun til fyrisitingarlógina og lógina um alment innlit kanska at rokna sum ein serlóg, sum hevur rætt framum hesar. Í lógini verður tí lagt upp til, at innlitsrætturin í málsviðgerðina ikki skal vera ymiskur, bert tí upplýsingarnar vera ymiskt viðgjørðar, elektroniskt ella ikki elektroniskt, í eini skrá ella ikki.

Fyrisitingarlógin

Ein áheitan um innlit í eitt mál í almennu fyrisitingini, kann ofta viðgerast bæði eftir ásetingunum í kap. VI í persónsupplýsingarlógini og eftir ásetingunum um skjálainnlit partanna í kap. 4, §§ 9-17 í fyrisitingarlógini.

Tá einstaklingur biður um innlit hjá almennu fyrisitingini í persónsupplýsingar, sum eru elektroniskt dátuviðgjørðar, ella sum verða settar í eina skrá sbt. § 3 í persónsupplýsingarlógini, skal umbønin viðgerast eftir kap. VI í lógini. Um tann skrásetti harumframt er partur í einum máli, sum dátuábyrgdarin hevur ella skal taka avgerð í, kann tann skrásetti eisini fáa innlit eftir § 9, stk. 1 í fyrisitingarlógini um partsinnlit. Í slíkum førum kann frítt veljast, hvat lógargrundarlag skal nýtast. Ein treyt er sjálvandi, at tað eru upplýsingar, sum eru fevndar av lógarøkinum í persónsupplýsingarlógini, sum verða viðgjørðar.

Persónsupplýsingarlógin tryggjar, at um innlit er heimilað eftir fleiri lógum, skal viðkomandi almenni myndugleiki taka avgerð á tí lógargrundarlagi, sum er lagligast fyri tann skrásetta. Helst hevur henda regla avmarkaðan týðning, tí ásetingarnar í báðum lógunum sum heild geva sama úrslit. Orsøkin til hetta er, at almennir myndugleikar sambært § 23, stk. 3 í persónsupplýsingarlógini, kunnu gera frávik í rættinum til innlit í persónsupplýsingar, sum verða fyristingarlíga málsviðgjørðar eftir §§ 12-14 í fyrisitingarlógini og §2, §§ 7-11 og § 14 í lógini um alment innlit, altso sama heimild sum fyrisitingin hevur annars at gera avmarkingar í innliti.

§ 23, stk. 3 vísir bert beinleiðis til tær nevndu ásetingarnar í lógini um alment innlit og hetta stendst av, at hesar ásetingar eisini fevna um tey frávik, sum eru í §§ 12-14 í fyrisitingarlógini. Tað er tí ikki neyðugt í persónsupplýsingarlógini nágreiniliga at nevna ásetingarnar í fyrisitingarlógini, av tí at ávísingin í § 23, stk. 3. í persónsupplýsingarlógini til reglurnar í §§ 7-11 í lógini um alment innlit hevur við sær, at ein skrásettur persónur ikki sbt. persónsupplýsingarlógini kann fáa størri innlit í innanhýsis arbeiðsskjøl hjá myndugleikum enn sbt. reglunum um partsinnlit eftir fyrisitingarlógini.

Lógin um alment innlit

Sama er galdandi viðvíkjandi lógini um alment innlit. Avmarking millum kap. VI í persónsupplýsingarlógini og § 4, stk 2 um skjalainnlit í lógini um alment innlit, skal avgerast á sama hátt sum omanfyri um fyrisitingarlógina, soleiðis at áheitan frá einum skrásettum persóni um innlit í persónsupplýsingar, sum verða viðgjørðar elektroniskt ella sum verða settar í eina skrá, skal avgerast eftir reglunum í persónsupplýsingarlógini kap. VI.

Lógin avmarkar ikki møguleikan hjá skrásetta at fáa skjalainnlit í einum máli sbt. ásetingunum í lógini um alment innlit § 4, stk. 2, men hinvegin tryggjar persónsupplýsingarlógin, at ein skrásettur persónur kann fáa skjalainnlit, hóast ein almennur myndugleiki bert varðveitir skjølina elektroniskt.

Sum nevnt áður um fyrisitingarlógina tryggjar persónsupplýsingarlógini, at um innlit er heimilað eftir fleiri lógum, skal viðkomandi almenni myndugleiki taka avgerð á tí grundarlagi, sum er best fyri tann skrásetta. Eisini her fær reglan avmarkaðan týðning, av tí at ásetingarnar í báðum lógnum sum heild hava sama úrslit, sí omanfyri undir fyrisitingarlógini.

Til § 6

Til stk. 1.

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi lóggávu, tó so at lógin um privatar skráir ikki fevnir um skrásetingar, ið bert verða gjørðar til persónsøguligar kanningar ella útgávu av vanligum handbókum.

Viðgerð av persónsupplýsingum við **journalistiskum** endamáli er t.d. viðgerð í sambandi við greinaskrivning og annað, tað veri seg elektroniskt við tekstviðgerð ella á alnetinum. Eisini onnur ikki elektronisk viðgerð, sum annars hevði verið fevnd av lógini, og sum er við hesum endamál er fevnd av greinini. Fyri slíka viðgerð eru bert § 32 um trygdarskipanir og § 47 um endurgjald galdandi. Grundgevingin fyri at viðgerð av persónsupplýsingum við journalistiskum endamáli í stórum er undantikin lógini er, at økið er regulerað í aðrari lóggávu, sum er meiri hóskandi til ta serstöðu, sum fjølmiðlarnir hava í virkseminum m.a. við atliti at skrivi og talufrælsinum. Av lóggávu, sum regulerar økið, kann nevast m.a. pressulógin, revsilógin og altjóða sáttmálar sum t.d. mannarættindasáttmálin.

Fyri viðgerð av persónsupplýsingum við **listaligum og bókmentaligum** endamáli eru somu reglur galdandi. Nær ein viðgerð er fevnd av einum ella báðum hesum endamálum skal avgerast í hvørjum einstøkum føri. Men tá viðgerðin skal viðvíkja persónsupplýsingum, so kann hugsast um bókmentir og tilíkt sum persónssøgur ella lyklaromanir. Eisini kann hugsast um dokumentarfilmur.

Avgerandi fyri um nevndu viðgerðir eru fevndar av greinini er endamálið. Er endamálið ikki journalistiskt, men t.d. snýr seg um skráseting av viðskiftafólkum til ein fjølmiðlastovn, er greinin ikki galdandi. Endamálið kann eisini í fyrstu syftu tykjast vera listaligt, men snýr seg í veruleikanum um reklamu, t.d. sum ikki er fevnd av greinini.

Tað er ikki nóg mikið, at dátuábyrgdarin sjálvur metir, at viðgerðin er til tað ávísa endamálið. Dátuábyrgdarin má eisini kunna sannføra dátueftirlitið, sum hevur eftirlit við viðgerðini.

Dátueftirlitið kann útvega sær upplýsingar frá dátuábyrgdaranum sbrt. § 41 og annars eisini at leggja málið fyri rættin.

Til § 7

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi lóggávu. Mannarættindasáttmálin varð settur í gildi fyri Føroyar við A. nr. 136 frá 25. februar 2000. Ásetingin er sett í lógartekstin, fyri at ivi ikki skal vera um, at lógin ikki stríðir móti art. 10 í mannarættindasáttmálanum um avmarkingar í upplýsingar, talu- og skrivifrælsi.

Til § 8

Til stk. 1.

Landafrøðiliga er lógin eins og í skrásetingarlógunum avmarkað soleiðis, at lógin ikki er galdandi fyri viðgerðir av persónsupplýsingum fyri ríkismyndugleikar. Sostatt eru myndugleikar sum dómsvaldið og lögreglu- og ákærvaldið ikki fevndir av lógini. Fyri hesar er tað tann galdandi danska lóggávan, sum skal fylgjast. Annars er lógin galdandi eins fyri tann almenna og privata dátuábyrgdaran, sum rekur virksemi sítt í Føroyum.

Viðkomandi dátuábyrgdari skal **reka virksemi** sítt í Føroyum. Undir hesa reglu kemur sostatt ikki tann, sum rekur virksemi sítt uttan fyri Føroyar, men kortini viðger ella goymir upplýsingar í Føroyum. Fyri hesar upplýsingar galda tó trygdarreglurnar í lógini. Um upplýsingarnar verða viðgjørðar í útlandinum av einum sum annars rekur virksemi her í landinum, er lógin heldur ikki galdandi fyri hesa viðgerð, tvs. at viðkomandi skal viðgera upplýsingarnar her í landinum.

Um virksemi verður ríkið í landinum, verður avgjørt við vanligari tulkning av orðingini, sum nýtt verður eisini í øðrum viðurskiptum. Avgerandi er ikki, hvussu viðkomandi hevur skipað seg, t.d. við partafelagi og tilíki, men hvussu tilknýtið er, t.d. eru undirfeløg hjá útlenskum feløgum fevnd av lógini, um tey virka her, meðan lógin ikki fevnir um sölufólk, sum ikki hava fast rakstrarstað í landinum. Í ivamálum er tulkningin avgerandi.

Til stk. 2 og 3

a) Í hesi reglu verður kortini tann dátuábyrgdarin, sum ikki rekur virksemi í Føroyum, fevndur av lógini, um so er at viðkomandi nýtir hjálparamboð í Føroyum, t.d. dátuviðgerðin arbeiðir her.

Hjálparamboð eru øll amboð, sum nýtilig eru til viðgerð av persónsupplýsingum, tað verið seg elektronisk ella ikki: teldur, telduúttøðir, fjarskiptisnet, spurnarbløð o.t. Dátuábyrgdarin skal í slíkum førum hava eitt umboðsfólk í Føroyum, sum lógin er galdandi fyri, og sum hevur somu skyldur sum dátuábyrgdarin. Reglan um hjálparamboð er ikki galdandi, um hjálparamboðini einans verða nýtt til at senda upplýsingarnar um landið og víðari til eitt útlend, og upplýsingarnar annars ikki verða viðgjørðar her í landinum.

b) Um upplýsingar verða savnaðar í landinum til viðgerðar uttanlands uttan at koma undir reglurnar í pkt. a, so er henda viðgerð kortini fevnd av lógini. Her verður t.d. hugsað um keyp av upplýsingum frá alment atkomuligum skráum at nýta vinnuligt ella beinleiðis flutningur av upplýsingum frá skrásetta og øðrum til útlendið. Reglurnar í lógini um flutning av upplýsingum út av landinum hava eisini týðning her.

Til stk. 4.

Umboðsfólkið hjá dátuábyrgðaranum er fevnt av somu reglum í lógini, sum dátuábyrgðarin, og hevur tí somu rættindi og skyldur sum hesin, men frítekur ikki ábyrgðaran.

Viðgerð av persónsupplýsingum, Kap. IV

Í kapitlinum eru reglur um, í hvønn mun persónsupplýsingar kunnu viðgerast. Reglurnar koma í staðin fyri tær í galdandi skrásetingarlóggávu um skráseting, goymslu, samkoyring og víðarigeving av upplýsingum og hava til endamáls at veita skrásetta best møguligu rættartrygdina.

Í § 9 eru meginreglur fyri viðgerð av persónsupplýsingum. Hesar meginreglur skulu lesast saman við §§ 10-11 um tey nágreiniligaru krøvini til viðgerð av persónsupplýsingum. Lóggildug viðgerð av persónsupplýsingum skal metast eftir § 10, uttan so at viðkvæmar upplýsingar verða viðgjørðar sbt. § 11, ella viðgerðin snýr seg um tær serligu viðgerðirnar nevndar í §§ 12-15. Í summum førum lóggilda av loyvi. Í § 16 eru ásettar reglur um goymslu í skjalasavni.

Til § 9

Í greinini verða meginreglur fyri viðgerð av persónsupplýsingum ásettar, so sum fyri innsavnan, dagføring, varðveitslu o.s.fr.

Til stk. 1.

Ásetingin er nýskapandi í mun til galdandi skrásetingarlóggávu og er gjørd sum ein nágreiniligari vegleiðing um, hvørji krøv eiga at verða sett til eina nøktandi og lógliga dátuviðgerð av persónsupplýsingum. Góður viðgerðarskiður treytar, umframt at viðgerðin er lóglig, m.a. at skrásettir persónar verða kunnaðir um viðgerðina og innsavnanina av upplýsingum sbt. §§ 21 og 22.

Annars er tað eftirlitið, sum nágreinar aðalkravið ”góðan dátuviðgerðarskið”.

Til stk. 1, nr. 1.

Reglan leggur dátuábyrgðaranum eina við, at umframt at góður dátuviðgerðarskiður skal haldast, so skal viðgerðin vera lóglig sambært §§ 10-11.

Herumframt skal viðgerðin eisini vera í samsvar við upprunaliga endamálið, pkt 4 niðanfyri.

Til stk. 1, nr. 2.

Upplýsingar mugu bert verða savnaðar til nágreiniliga tilskilað og saklig **endamáli**, og seinni viðgerð skal samsvara hesum endamáli. Henda endamálsbinding, um at savnaðar upplýsingar bert mugu nýtast til júst tað endamáli, tær eru savnaðar inn til og onki annað saman við ásetingini um, at **seinni viðgerð skal samsvara hesum endamáli**, hevur stóran týðning og avmarkar møguleikan fyri samkoyring o.ø., sum neyðuga heimildin ikki er til.

Dátuábyrgðarin hevur treytaleysa skyldu at áseta endamálið við innsavnanini, og er tað líkamikið um upplýsingarnar verða savnaðar frá skrásetta sjálvum ella øðrum. Innsavnan av persónsupplýsingum kann vera til eitt ella fleiri endamáli.

At endamálið skal vera **nágreiniliga tilskilað** merkir, at dátuábyrgdarin í sambandi við innsavnanina skal greina endamálið so væl at ivi ikki er, hvør ætlan er við viðgerðini, og soleiðis, at einki er ógreitt ella dult. Ein almenn lýsing av endamálinum, sum t.d. „fyrisingarlig endamál“ ella „viðskifta/vinnulig endamál“, er ikki nøktandi at lúka kravið um nágreiniliga tilskilað. Endamálsorðingarnar mugu vera nágreiniligari enn tær í §§ 12-13, og tess størri vandin er fyri, at persónsverndin verður gingin ov nær, nágreiniligari má endamálsorðingin vera til tess at tryggja rættindi skrásetta.

Endamálið er **sakligt** tá t.d. ein almennur myndugleiki savnar upplýsingar til eitt fyrisingarligt endamál, sum myndugleikin hevur skyldu at røkja. Sama er um ein privat fyrirteka savnar upplýsingar til eina viðgerð, sum liggur náttúrliga innan fyri virkisøki hennara.

Kravið um at **seinni viðgerð skal samsvara upprunaendamálinum** hevur við sær, at tær upplýsingar, sum dátuábyrgdarin innsavnar ikki kunnu endurnýttast, víðarigevast o.s.fr., heldur ikki innan almennu fyrisingina t.d. at nýta í samband við eftirhyggjan, kontrol o.t.

Um endurnýtsla, víðarigevan o.s.fr. er samsvarandi upprunaendamálinum, sum dátuábyrgdarin hevur innsavnað upplýsingarnar til, kann endurnýtsla, víðarilatan o.s.fr. tó fara fram. Ítøkilig meting verður gjørd í hvørjum einstøkum føri.

At upplýsingarnar eru tøkar gevur ikki rætt at nýta hesar til annað endamál, heldur ikki at víðarigeva tær til ein triðjaperson.

Til stk. 1, nr. 3.

Við orðingina **viðkomandi** og **ikki fevna um meir enn krevst** skilst, at upplýsingarnar skulu vera bert sovorðnar sum eru neyðugar og av týðningi til ætlaðu viðgerðina. Harumframt skulu upplýsingarnar ikki fevna um meir enn krevst fyri at rækka endamálið við viðgerðini.

Til stk. 1, nr. 4.

Skrásetti kann geva samtykki til ymiska viðgerð. Samtykkið skal lúka treytirnar sbt. § 2, nr. 8.

Til stk. 1, nr. 5.

Líknandi áseting er um hetta í § 6, stk. 1, í lógini um privatar skráir og í § 9, stk. 3 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Upplýsingarnar eiga ikki at verða varðveittar í tí líki, at skrásetti kann kennast aftur, longur enn neyðugt er, fyri at endamálið við innsavnanini ella seinni viðgerðini kann røkkast. Um upplýsingarnar munnu vera slíkar, sum gera, at skrásetti kennist aftur, verður avgjørt eftir § 2 nr. 1.

Ikki kann sigast nakað ítøkiligt um, hvussu leingi tílíkar upplýsingar kunnu varðveitast. Støða má takast í hvørjum einstøkum føri, grundað á tey almennu kriterier, sum dátueftirlitið við virksemi sínum má ætlast at gera um varðveitslu av slíkum upplýsingum. Annars er tað so, at dátuábyrgdarin, tá viðgerð verður fráboðað til dátueftirlitið, skal gera vart við, nær upplýsingarnar verða strikaðar sbt. § 35 nr. 8.

Viðvíkjandi varðveitslu í skjalasavni verður víst til skjalasavnslóggevuna. Í tann mun varðveitingarskylda er sbt. Skjalasvanslóggevuni, er hon eisini heimilað sbt. hesi áseting.

Til stk. 1, nr. 6.

Í galdandi skrásetingarlógum eru reglur um eftirlit við rættleikanum á upplýsingunum. Hesar eru í § 9, stk. 3 og § 11 í lógini um evnisskráir hjá almennum myndugleikum um dagförling, rætting og striking av rangum, villandi og gomlum upplýsingum og í § 6, stk. 2 og 3 í lógini um privatar skráir. Ikki er ætlað stórvægis broyting í mun til galdandi skrásetingarlóggávu, tó verður nú herumframt kravt av dátuábyrgdaranum at syrgja fyri støðugum eftirlitið.

Kravið um dagförling tryggjar, at dátuábyrgdarin dagförlir upplýsingar, sum eru ov gamlar. Dagförlingin nýtist ikki at vera daglig, men kann viðhvørt bíða eftir tí fyrstkomandi vanligu dagförlingini. Hvussu skjótt dagförlingin skal gerast, avger slagið av upplýsingum. Skeivar upplýsingar, sum eru skrásetta til skaða, skulu dagförlast beinanvegin uttan óneyðugt drál. Hvussu víttfevnandi eftirlitið hjá dátuábyrgdaranum skal vera, velst um slagið av upplýsingum, og um upplýsingarnar hava týðning fyri ein ella fleiri myndugleikar.

Eisini er tað so, at skrásetti sjálvur kann krevja, at dátuábyrgdarin rættar, strikar ella steingir upplýsingar, sum eru skeivar ella villandi ella sum verða viðgjørðar móti lóg ella ásetingum heimilaðum í lóg sbt. § 28.

Til stk. 2.

Í stk. 2. verður tryggjað, at upplýsingar, sum upprunaliga ikki eru innsavnaðar til annað endamáli, seinni tó kunnu viðgerast við søguligum, hagfrøðiligum ella vísundaligum endamáli. Ein treyt er tó, at henda seinna viðgerðin bert verður gjørð við hesum endamáli, og at samfelagsligi týðningurin av viðgerðini er størri enn bágin, skrásetti hevur av hesum. Við **søguligum** endamáli verður einamest hugsað um skjalagoymslu. Viðgerð, sum bæði verður gjørð við hesum og øðrum endamáli, eitt nú við fyrisitingarligum ella vinnuligum endamáli, er ikki fevnd av undantakinum í hesum stykki. Tá eru vanligar reglur galdandi.

Til § 10

Greinin ásetir nøkur almenn krøv til viðgerð av persónsupplýsingum. Greinin er fullfíggjað, soleiðis at hetta eru krøvini, sum eru galdandi fyri allar viðgerðir av persónsupplýsingum, sum lógin fevnir um, umframt at krøvini í § 9 eisini skulu vera lokin. Eru upplýsingarnar viðkvæmar, skulu herumframt krøvini í § 11 vera lokin, umframt at loyvi í ávísam færum eisini krevst frá dátueftirlitinum, áðrenn ein viðgerð kann byrja.

Til stk. 1.

Ásett verður, at viðgerð bert er loyvd, um samtykki er fingið, viðgerðin er heimilað í lóg ella ein av treytunum í nr. 1-6 er lokin.

Felags fyri hesar treytirnar í nr. 1-6 er eitt krav um, at viðgerðin skal vera neyðug fyri at rækja nøkur gjøllari ásett áhugamál. Treytirnar annars eru orðaðar sum ikki serliga nágreinilig hugtøk sum dátuábyrgdarin í hvørjum einstøkum færi má meta um.

Dátueftirlitið kann spyrjast til ráðs í slíkum færum eins og dátueftirlitið kann seta til viks gjørðar metingar.

Við tíðini má roknast við eini ávísari siðvenju á økinum grundaða á virksemini hjá dátueftirlitinum.

Herumframt skal viðgerðin verða **neyðug**. Eisini her skal í hvørjum einstøkum føri metast, um henda treyt er lokin. Av tí at ein viðgerð fevnir um nógva ymiska nýtslu av upplýsingum, kann kravið um, at viðgerðin skal vera neyðug, vera ymiskt mett, alt eftir hvør viðgerðin er. T.d. er væl hugsandi at ein innsavnan av upplýsingum er neyðug, men at víðarigeving ikki er tað. Metast skal sostatt fyri seg, um neyðugt er, at upplýsingar verða innsavnaðar, skrásettar, samkoyrdar o.s.fr. við atliti at sløgunum av upplýsingum, talan er um. Meting hjá dátuábyrgdaranum kann altíð verða eftirkannað av dátueftirlitinum.

Eitt fingið **samtykki** gevur sjálvstøðuga heimild til viðgerð. Samtykki skal skiljast sbt. lýsingini í § 2 nr. 8, soleiðis, at viðgerð ikki kann byrja bert við t.d. einum tigandi ella óbeinleiðis samtykki. Krav er ikki, at samtykkið er skrivligt, men mælt verður til at fáa skrivligt samtykki.

Annars eigur viðgerð í størst møguligan mun at vera grundað á samtykki frá skrásetta, sjálvt um viðgerðin eisini er heimilað sbt øðrum treytum. Eitt samtykki frá skrásetta ger, at skrásetti veit um málið og kann fylgja við eins og ivamál um tulkningar og metingar tá hava minni týðning.

Leggjast skal til merkis, at hóast samtykki er fingið, skulu meginreglurnar í § 9 eisini vera loknar.

Eisini **lógarheimild** gevur sjálvstøðuga heimild til viðgerð. Heimilað í lóg skal skiljast sum í lóg ella í ásetingum heimilaðum í lóg.

Tá lógarheimild er, hevur lóggávuvaldið mett, at viðgerðin røkir týðandi samfelagsáhugamál, og tí er tí ikki neyðugt, at aðrar treytir eru loknar. Í hvønn mun ein viðgerð er heimilað í aðrari lóg, kann vera ivasamt og vera ein tulkingsspurningur.

Ásetingin um lógarheimild skal tulkast soleiðis, at tess størri avleiðingar tann lógarheimilaða viðgerðin hevur fyri persónsverndina hjá tí einstaka, tess greiðari skal lógarheimildin vera. Í øllum førum skal lógin ikki veita verri trygd enn persónsupplýsingarlógin, og er lógin ikki nóg neyv viðviðjandi viðgerðini, so kann krevjast, at eisini ein av hinum treytunum í hesi grein er lokin, áðrenn viðgerðin kann sigast at vera lóglig.

Til stk. 1. nr. 1

Ásetingin merkir, at ein **avtala**, sum skrásetti hevur gjørt ella er partur í krevur, at persónsupplýsingar hjá viðkomandi verða viðgjørðar, t.d. navn og búðstaður, bíleggingarvátanir, vøru- og farmarokningar o.s.fr. Ein treyt er, at skrásetti er avtalupartur, og t.d. kann ein avtala millum dátuábyrgdaran og arbeiðsgevaran hjá skrásetta ikki grunda, at upplýsingar um skrásetta verða viðgjørðar. Ásetingin tryggjar eisini, at slík viðgerð kann fara fram, áðrenn ein avtala verður fingin í lag millum partarnar, t.d. skráseting í sambandi við tilboð um figging.

Til stk. 1. nr. 2.

Orðingin **rættarlig skylda** fevnir um skyldur sbt. lóggávu ella fyrisitingarligum fyriskipanum, heimilaðum í lóg, sbt. dóm ella avgerð hjá fyrisitingarligum myndugleika. Fevndar av orðingini eru eisini skyldur sambært altjóða reglum, t.d. sáttmálum. Men avtalurættarligar skyldur hjá dátuábyrgdaranum eru ikki fevndar av orðingini.

Til stk. 1. nr. 3.

Dømi kann vera, at skrásetti í sambandi við sjúku er burturstaddur, og tí ikki kann geva

samtykki. Sama er galdandi, um viðgerðin hefur sovorðnan skund, at dátuábyrgdarin ikki nær at fáa samtykki frá skrásetta. At viðgerðin skal rækja **altumráðandi áhugamál** merkir, at viðgerðin skal viðvíkja áhugamálum, sum hava grundleggjandi týdning fyri skrásetta t.d. týdning fyri, at skrásetti er á lívi, ella at skrásetti ikki líður munandi fíggarligt tap ella annars er til munandi skaða.

Til stk. 1. nr. 4.

Við orðingina **samfelagsáhugamál** skilst mál, sum hava almennan áhuga t.v.s. sum hava týdning fyri ein breiðan hóp av persónum. Tað kann vera sovorðið sum viðgerð við søguligum, vísindaligum ella hagfrøðiligum endamáli. Sama er galdandi fyri viðgerð í rættarkunningarskipanum, sum hava til endamáls at kunna almenningin um lóggávu, rættaravgerðir o.s.fr. Eisini onnur viðgerð kann rækja samfelagsáhugamál, t.d. skráseting av upplýsingum hjá størri privatum felagsskapum ella samtøkum, sum hava áhuga fyri ein breiðan hóp. Sjálvt um ein viðgerð hefur vinnuligt endamál, kann hon rækja eitt samfelagsáhugamál.

Til stk. 1. nr. 5.

Ásetingin **úttinna almennan myndugleika** fevnir um allar almennar myndugleikar, dómstólar eins og myndugleikar innan land og kommunu. Eisini fevnir lógin um tann triðjaperson, sum hefur fingið litið til at úttinna mál vegna hesar myndugleikar. Men annars fevnir lógin ikki um privat. Greinin vendir sær fyrst av øllum til ta viðgerð av persónsupplýsingum, sum verður gjørd fyri almennar myndugleikar og tá einamest viðgerðina hjá almennu fyririsitingar-myndugleikunum. Dømir eru fyrisitingaratgerðir, sum t.d. fráboðan um avgerð um sosialar veitingar, ella avgerð um skattseting. Ikki bert einkultar avgerðir eru fevndar, men øll umsitingarlig viðgerð. Annars vera viðgerðir fyri tað almenna eisini framdar eftir stk.1 nr. 4.

Til stk. 1. nr. 6.

Viðgerðin er neyðug fyri at **sjálvsøgd serlig áhugamál** kunnu røkjast. Reglan er almenn í orðaljóðinum og verður viðhvørt at nýta saman við hinum treytunum undir nr.1-5. Um áhugamálið er so sjálvsagt serligt, at atlitini at persónsverndini hjá skrásetta mugu víkja, má dátuábyrgdarin meta um. Ein slík ítøkilig meting skal gerast við umhugsni bæði fyri og ímóti, og sigast kann, at persónsverndaratlit viga tungt sett upp móti vinnuligum áhugamálum, og mótmælir skrásetti viðgerðini, so hefur hetta eisini týdning í metingini.

Reglan er eins galdandi fyri triðjaperson sum fær upplýsingarnar. Leggjast skal til merkis, at dátuábyrgdarin ella tann triðjapersonur, sum upplýsingarnar verða latnar, eisini kann rækja onnur sjálvsøgd serlig áhugamál enn síni egnu. Ein treyt er tó, at hesi áhugamál eru heimilað hjá hesum.

Til stk. 2.

Ásetingin viðvíkur víðarigeving av upplýsingum til marknaðarrækt

Til § 11

Greinin er fullfíggað og sigur, nær viðkvæmar upplýsingar kunnu viðgerast. Hvat skilst við viðkvæmar upplýsingar sæst í § 2.

Eisini í galdandi skrásetingarlógum eru serliga reglur um hesar viðkvømu upplýsingar, nær tær kunnu setast í eina skrá og undir hvørjum treytum, tær kunnu víðarigevast. Í

skrásetingarlógini fyri privatar skráir er bann móti skráseting av hesum upplýsingum, uttan so at skrásetti hevur givið samtykki ella lógarheimild er sbt. § 3. Eisini víðarigeving krevur samtykki sbt. § 4.

Skráir fyri almennar myndugleikar hava víðari ræsur at skráseta viðkvæmar upplýsingar. Her er skráseting eisini loyvd, um hon er neyðug, fyri at skráin fær røkt síni endamál sbt. § 9. Eisini víðarigeving er her heimilað, um hon er neyðug í arbeiðinum fyri tað almenna og annars sambært serligum reglum.

Við persónsupplýsingarlógini skal tryggin móttvegis tí einstaka varðveitast. Viðgerðin eftir hesum reglum verður tí í stórum umsitin eins og áður t.d. soleiðis, at í teimum málum, har onki samtykki er, verður viðgerðin eins og áður.

Treytin fyri at viðkvæmar upplýsingar kunnu viðgerast er, at viðgerðin lýkur eina av treytunum í § 10 umframt eina av treytunum í § 11. Vanliga er henda treytin lokin, um viðgerðin er samsvarandi eini av treytunum í § 11.

Til stk. 1. nr. 1.

Samtykki skal skiljast sbt. lýsingini í § 2 nr. 8. Dátuábyrgdarin kann sostatt ikki fáa tigandi ella óbeinleiðis samtykki til viðgerð av upplýsingum. Ikki krevst, at samtykkið skal vera skrivligt, men mælt verður til um gjørligt at fáa tað skrivligt. Við viðgerð av eyðmum upplýsingum er júst samtykki av stórum týðningini. Leggast skal til merkis, at við viðgerð av upplýsingum har samtykki er, skulu meginreglurnar í § 9 eisini vera loknar.

Til stk. 1. nr. 2

Sama grundgeving er fyri viðgerð við **lógarheimild** sum undir §10, stk. 1.

Til stk. 1. nr. 3

Ásetingin er eitt ískoyti til stk. 1. nr. 1. og fevnir m.a. um, at skrásetti í sambandi við sjúku e.a. sum t.d. ellisviknað, sálarligan viknað ella óvit ikki megnar at geva samtykki. Um nakar er, sum kann samtykkja vegna skrásetta, kann reglan ikki nýtast. Tá metast skal, um viðgerðin skal fremjast, hevur tað týðning at meta um, hvørt skrásetti hevði havt givið samtykki, um hetta bar til. Reglan er eisini galdandi, um skrásetti ikki kann geva samtykki vegna lögfrøðiligar forðingar, t.d. um skrásetti hevur mist sjálvræði. Viðvíkjandi orðingini **altumráðandi áhugamál** verður víst til § 10 nr. 3.

Til stk. 1. nr. 4.

Viðgerðin er loyvd um upplýsingarnar, sum skulu viðgerðast, eru **almannakunngjörðar** av skrásetta sjálvum. Upplýsingar eru almannakunngjörðar, um tær eru komnar til kunnleika hjá einum breiðum skara av persónum. T.d. um tær eru endurgivnar í sjónvarpi, útvarpi, tíðindabløðum, á heimasíðu o.ø. Tað er ikki nóg mikið, at dátuábyrgdarin veit, at ávísar upplýsingar eru ætlaðar til almannakunngerðing; skrásetti skal sjálvur hava tikið stig til almannakunngerðingina. Upplýsingar, sum onnur t.d. fjølmiðlar av egnum ávum hava almannakunngjört, eru ikki fevndar.

Til stk. 1. nr. 5.

Ásetingin fevnir um bæði **rættarkrav** hjá skrásetta, dátuábyrgdaranum ella triðjapersoni. Dømi kunnu vera viðgerð av heilsuupplýsingum, sum arbeiðsgevarar gera fyri at staðfesta, um skrásetti hevur eitt krav um endurgjald, ella viðgerð av heilsuupplýsingum, sum tryggingarfeløg gera fyri at meta um, um skrásetti hevur eitt krav um endurgjald.

Somuleiðis tann viðgerð av upplýsingum, sum almennir myndugleikar gera sum liður í myndugleikaútinning, t.d. tá sosialir myndugleikar hava illgruna um blóðskemd ella annan kynsligan ágang móti børnum og seta seg í samband við aðrar myndugleikar so sum sjúkrahús, lögreglu o.o. til tess at verja børnini. Eisini fevnir reglan um ta viðgerð av upplýsingum um tann skrásetta, sum er neyðug, fyri at dátuábyrgdarin kann meta um, um krav kann gerast galdandi móti skrásetta. Ásetingin fevnir eisini um ta støðu, at viðgerð er neyðug fyri at rættarkrav hjá triðjapersoni kann staðfestast, gerast galdandi ella verjast, t.d. um dómstólarnir skulu viðgera upplýsingar um aðrar persónar enn partarnar fyri at taka avgerð í rættarmáli.

Til stk. 1. nr. 6

Um viðgerð, sum er neyðug fyri at útinna **almennan myndugleika**, verður víst til viðmerkingarnar undir § 10 stk. 1, nr. 5.

Til stk. 1, nr. 7.

Reglan um, at ein dátuábyrgdari kann viðgera viðkvæmar persónsupplýsingar innan tey ymisku heilsuøkini er nýggj og er treytað av, at starvsfólkini, sum viðgera upplýsingarnar, hava tagnarskyldu. Reglan er galdandi fyri sjúklingaviðgerð, sum verður gjørd innan almenn ella privat sjúkrahús ella hjá privatvirkandi læknum. Dømi kunnu vera neyðug viðgerð í sambandi við sjúklingaviðgerðina av upplýsingum um t.d. kynslig viðurskipti ella um heilsustøðu herundir misnýtslu av njótingarevnum. Eisini upplýsingar, sum eru neyðugar í sambandi við eftirviðgerð ella til gerð av umsóknnum til stuðulsskipanir, t.d. hjálpitól, eru fevndar.

Ásetingin fevnir eisini um fyrisitingarligar uppgávur hjá dátuábyrgdaranum á heilsuøkinum.

Treytin um tagnarskyldu er vanliga lokin fyri teir persónar, sum vanliga viðgera viðkvæmar upplýsingar á heilsuøkinum. Í galdandi lóggávu eru ymiskar ásetingar um tagnarskyldu, sum hava týðning fyri viðgerð av upplýsingum á heilsuøkinum m.a. revsilógin § 152 og § 152 a-f. Eisini kunnu nevast t.d. § 9 í læknalógini og § 6 í sjúkrasystralógini.

Til stk. 1, nr. 8.

Orðingarnar **starvsrættarlig skylda** og **tílskilað rættindi**, skulu skiljast víttfevnandi, soleiðis at orðingarnar fevna um øll sløg av skyldum og rættindum, sum áliggja dátuábyrgdaranum á einum starvsrættarligum grundarlagi. Hetta er galdandi, antin grundarlagið er lóggáva ella avtala. Eisini viðgerð av upplýsingum, sum verður gjørd fyri at halda skyldur ella rættindi, sum eru fylgja av sáttmálum millum feløg á arbeiðsmarkanðinum ella av setanarsáttmálum hjá einstaklingum, er fevnd.

Leggjast skal til merkis at viðgerðin má haldast innan fyri karmarnar fyri viðgerð annars.

Til stk. 1, nr. 9.

Líknandi áseting er í § 4 í lógini um privatar skráir og í kap. 5 og 6 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Í greinini verður dentur lagdur á, at bágin, tann einstaki hefur, skal metast móti tí samfelagsliga týðningi, viðgerðin hefur, og bert um samfelagsligi áhugin hefur størri týðning, kann viðgerðin fremjast. Onkur av her nevndu endamállum eru eisini fevnd av stk. 1, nr. 2 um lógarheimilaða viðgerð, t.d. í skjalasavnslóggávuni.

Til stk. 2.

Fevnd av ásetingini eru ikki-vinnulig feløg og grunnar, sum hava samfelagsligan týðning, t.d. samtøka av persónum, sum hava somu felags áhugamál ella áskoðanir, t.d. á kynsliga,

átrúnaðarliga, heimsspekiliga ella t.d um sjúklingafelagsskapir. Tað er bert viðgerð av upplýsingum um limir í hesum felagsskapum og av persónum, sum vegna endamál felagsins/grunsins javnan eru í sambandi við hesar, sum er loyvd. Hvat tilknýtið ein persónur hevur til felagið, ella um ein er limur, verður gjørt av eftir gjøllari meting í hvørjum einstøkum føri, grundað á m.a. viðtøkur. Um persónur ikki er limur meir, er reglan ikki galdandi og viðgerð ikki loyvd.

Í kravinum um at viðgerðin av upplýsingunum skal verða **innan egnar karmar** liggur, at viðgerðin umframt at fevna um ávísar persónar eisini skal vera í samsvar við endamál felagsins/grunsins soleiðis, sum hetta er orðað í viðtøkum og á annan hátt. Upplýsingar kunnu ikki víðarigevast sbrt. hesi áseting.

Stk. 3.

Ásetingin viðvíkir viðgerð, sum ikki er heimilað sbrt. stk. 1 og 2. Tílík viðgerð av viðkvæmum upplýsingum krevur loyvi frá dátueftirlitinum, sum eisini setir treytir við. Ít er frammanundan at lýsa dømir um viðgerð, sum kann verða fevnd av hesi undantaksreglu. Reglan er ein savningargrein, sum hevur ta fyritleygt sjáldan at skula nýtast. Dátueftirlitið hevur tí fingið heimildina í hvørjum einstøkum føri at gera av, um loyvi skal gevast og undir hvørjum treytum.

Til § 12

Sambært Ll. nr. 86 frá 01.06.1982 um fólkeyvirlit, fekk landsfólkeyvirlitið heimild at geva hvørjum fólki eitt persónsnummar. Hetta persónsnummar er vanliga nevnt persónstalið ella p-talið og er tað hetta, sum skrásetingarlóggávan og persónsupplýsingarlógin umrøða sum persónstal ella p-tal.

Í galdandi skrásetingarlóggávu eru ásetingar um persónstalið í § 9 stk. 2, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum og í § 3 stk. 2, í lógini um privatar skráir. Persónstalið er í báðum lógum skipað undir greinina um viðkvæmar upplýsingar. Nýtslan av persónstalinum hevur tó verið enn meiri avmarkað enn nýtslan av viðkvæmum upplýsingum, við tað at nýtslan bert er loyvd, um lógarheimild er fyri hesum. Samtykki frá skrásetta gevur ikki heimild til nýtsluna, eins og tað annars ger viðvíkjandi nýtslu av viðkvæmum upplýsingum. Persónstalið hava fólkeyvirlitini havt loyvi at brúka, og annars hevur tað upprunaliga bert verið loyvt at nýta, um hetta hevur verið neyðugt til at røkja skyldur mótvegis skattavaldinum. Seinni hava í lógini um almennar skráir nakrir myndugleikar fingið beinleiðis lógarheimild at nýta persónstalið. Annars er lógin á økinum eins fyri báðar lógir.

Ásetingin um avmarkaðu nýtsluna av persónstalinum hevur verið ein tann mest umrødda í galdandi skrásetingarlóggávu, og hevur elvt til nógv høvuðbrýgg og givið nógvar trupulleikar, bæði hjá almennum stovnum og øðrum.

Umstøðurnar eru nógv broyttar, síðani skrásetingarlógirnar komu í 1984. Teldutøknin hevur fingið nógv størri týðning sum arbeiðsamboð, og mestsum øll umsiting almenn sum privat er tengd at teldutøknini og ásannast má, at ein viðgerð av persónsupplýsingum, sum so at siga øll í dag er elektronisk, krevur, fyri at viðgerðin skal vera fullgóð og við so fáum villum sum gjørligt, eina greiða eyðmerking av persónum. Til hetta endamál er persónstalið væl hósandi. Hetta er eisini tað, sum er ásannað í øðrum londum. Øll norðurlond og fleiri lond á meginlandinum hava nú persónsupplýsingarlóggávu, sum byggir á eintýðuga persónseyðmerking,

sum í dag ekki bert er ynskilig, men í nógvum færum bæði neyðug og kravd, fyri at tryggja at persónsupplýsingar um einstaklingar eru rættar.

Persónstalið er í sjálvum sær ikki ein viðkvømt upplýsing. Persónstalið er eitt 9 stavað-tal, sum sigur frá aldri, føðingardegi og kyni og hetta eru ikki viðkvæmar upplýsingar. Tey síðstu trý talteknini í persónstalinum eru eitt eftirlitstal, sum skal tryggja, at stavivillur ikki koma fyri. Men greitt er, at persónstalið kann vera lykilin til nógvar upplýsingar á nógvum ymiskum økjum, og eisini kann verða misnýtt, um ikki greið lóggáva er á økinum, sum nágreiniliga sigur, hvørjar upplýsingar kunnu viðgerast, hvussu hesar kunnu viðgerast og undir hvørjum treytum, hetta verður loyvt, eins og neyðugt eftirlit skal tryggja, at lógin verður hildin. Hetta er tað, sum gjørt verður við persónsupplýsingarlógini.

Í persónsupplýsingarlógini eru ymiskar reglur fyri tað almenna og tað privata fyri nýtslu av persónstalinum. Almennir myndugleikar kunnu nýta persónstalið sum eintýdda eyðmerking ella sum skránummar. Persónstalsnýtslan lættir um og ger málsviðgerðina í umsitingini meira smidliga, samstundis sum hon gerst tryggari fyri einstaklingin, tí at mistøk og skeivleikar orsakað av persónssamanblandingum ella skrivivillum gerast færri. Eisini skuldu umsitingarútreiðslurnar lækka. Innan tað privata er nýtslan meiri avmarkað.

Til stk. 1.

Ásett verður, at almennir myndugleikar kunnu viðgera persónstalið til eintýdda eyðmerking ella sum skránummar, journalnummar. Persónstalið verður sostatt lykil til ymiskar upplýsingar um einstaklingin, og fyri at minka um vandan fyri misnýtslu, eigur tann almenni myndugleikin altíð í samskipti við ein persón, t.d. í telefonsamrøðu, at tryggja sær, at viðkomandi, sum upplýsir persónstalið, eisini er tann rætti persónurin. Hetta gerst við umframt at biðja um persónstalið eisini at biðja t.d. um navnið á viðkomandi. Persónstalið er ein upplýsing av stórum týðningi, men tað er ikki ein almenn upplýsing og krevur tí serligt ansni í viðgerðini. Um persónstalið verður nýtt sum skránummar, so merkir hetta tí m.a., at ein almennur myndugleiki ikki kann hava opnar, almennar postlistar við persónstalinum sum skránummar. Við almennar postlistar skilst, at fyrisingin t.d. á heimasíðu hevur listar yvir allan post sum kemur inn til fyrisingina. Við serligt ansni meinast at ansast skal eftir, at persónstalið t.d. ikki kann síggjast á rúðabrævbjálvum o.s.fr.

Til stk. 2.

Privat hava ikki somu atgongd til at nýta persónstalið sum almennir myndugleikar, og eru í stk. 2 ásettar treytir til hesa viðgerð.

Til stk. 2, nr. 1.

Við **heimild** í lóg skilst, í lóg ella í ásetingum, heimilaðum í lóg, t.d. í kunngerðum.

Til stk. 2, nr. 2.

Nágreiniligt samtykki skal skiljast sbt. lýsingini í § 2, nr. 8. Dátuábyrgdarin kann ikki fáa tigandi ella óbeinleiðis samtykki til viðgerð av upplýsingum. Treytað er ikki, at samtykkið skal vera skrivligt, men mælt verður til um gjørligt at fáa tað skrivligt.

Til stk. 2, nr. 3.

Nýtslan skal vera neyðug til søguligar, vísindaligar ella hagfrøðiligar kanningar. P-talið kann sostatt nýtast til hesi endamál, uttan at lógarheimild ella samtykki er fingið. Um p-talið er knýtt at einari viðkvæmari upplýsing, skal loyvi altíð fáast frá dátueftirlitinum sbt. § 36.

Til stk. 3.

Stk. 3, viðvíkur bert tí háttinum av viðgerðini, sum snýr seg um víðarigeving. Ásett verður, at tey sum sbrt. stk. 2, nr. 1-2 kunnu viðgera, herundir skráseta upplýsingar, bert kunnu víðarigeva hesar, um ein av treytunum í stk. 3, a-d er lokin. Leggjast skal til merkis, at viðgerð sbrt. stk. 2, nr. 3 til vísindalig og hagføðilig endamál eisini fevnir um víðarigeving.

Til stk. 3, a og b.

Sí viðmerkingarnar til stk. 2, nr. 1 og 2.

Til stk. 3, c og d.

Av tí at høvuðsreglan er samtykki, eru hesar ásetingar ætlaðar sum savningarásetingar við einum avmarkaðum nýtsluøki.

Til stk. 4.

Hendan ásetingin er sett inn fyri at tryggja, at almannakunngerðing av persónstalinum ikki fer fram, uttan at samtykki er fingið frá tí persóni, sum persónstalið viðvíkir. Samtykki, sum er fingið til aðra nýtslu, fevnir ikki um almannakunngerðing, sum krevur annað samtykki.

Til § 13

Sambært hesu reglu kann ein fullfíggjað skrá, manuell ella elektronisk, yvir revsirættarligar dómar, bert gerast fyri tað almenna. Tvs. at um ein privatur ger slíka skrá, so skal tað vera gjørt undir almennum eftirliti. Skráin skal vera fullfíggjað fyri at vera fevnd av lógini, tvs. vera ein skrá yvir allar sagdar revsurættarligar dómsúrskurðir. Skráir, sum bert hava persónsupplýsingar, sum stava frá nøkrum dómsúrskurðum, eru ikki fevndar av hesi grein.

Til § 14

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi lóggávu og er sett inn fyri at bøta um rættartrygdina. Í lútuni hava vit í Føroyum ongar rættarkunningarskipanir, men hugsast kann, at hetta verður aktuelt t.d. í samband við, at upplýsingar um matrikkul- og tinglýsingarviðurskipti verða tókar á alnetinum.

Til stk. 1.

Sbri. hesi áseting kunnu viðkvæmar upplýsingar sbri. § 11 viðgerast til at nýta í rættarkunningarskipanum við stórum samfelagsligum týðningi. Skipanirnar, sum eru fevndar, eru slíkar, sum eru tókar fyri ein breiðan skara av haldarum fyri at tryggja eina einsháttaða løgnýtlu.

Innanhýsis rættarkunningarskipanirnar hjá myndugleikum ella virkjum eru ikki fevndar, og eru vanligu viðgerðarreglurnar galdandi fyri hesar.

At viðgerðin skal verða **neyðug** fyri at røkja skipanina merkir, at rættarkunningarskipanin, um skipanin kann tæna endamáli sínum eins úrslitagott og trygt, uttan at geva persónsupplýsingar um einstaklingar, er viðgerðin ikki loyvd.

Til stk. 2.

Sambært stk. 2 kann seinni viðgerð av upplýsingum, sum eru fevndar av stk. 1, ikki vera gjord til onnur endamál. Hetta merkir m.a. at upplýsingarnar ikki kunnu nýtast til at taka avgerðir ella til at seta í verk tiltøk sum viðvíkja skrásettum persónum. Sama er galdandi fyri upplýsingar, sum bert verða viðgjørðar til nýtslu í rættarkunningarskipanum. Upplýsingarnar kunnu sjálvandi nýtast í sambandi við rættarmál, tí ein sovorðin nýtsla liggur innan fyri endamálið við eini rættarkunningarskipan.

Til stk. 3.

Dátueftirlitið kann áseta treytir fyri viðgerð av teimum í stk. 1. nevndu upplýsingum. Herumframt kann dátueftirlitið eisini áseta treytir fyri viðgerðini av teimum í § 10 nevndu upplýsingum, sum bert verður gjord í samband við røkt av rættarkunningarskipanum. Hetta kann t.d. vera at krevja, at persónsnøvn, neyvar bústaðarupplýsingar og aðrar møguligar eyðmerkjandi upplýsingar ikki skulu vera við.

Til § 15

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlóggávu. Tað verður nú góðtikið, at starvsfólk, í ein vissan mun og bert um tað ikki hevur ávirkan á arbeiðið, samskipta privat frá arbeiðspláss. Ætlanin við ásetingini er at verja hetta samskipti. Ásetingin er galdandi fyri bæði almennar myndugleikar og privat virki.

Til stk. 1.

Við hesi reglu skal privatlívið hjá starvsfólkum verjast í sambandi við samskipti teirra um telefon o.a. á arbeiðsplássinum, líkamikið um arbeiðsgevarin er ein almennur myndugleiki ella eitt privat virki. Reglan er ikki galdandi fyri áranan av einum einstaklingsvirki. Skrásetingarbannið er galdandi, eisini tá samskipt verður um farteleson ella fastnetteson. Tað er skráseting av tí uppringda nummarinum sum er bannað, og ásetingin forðar sostatt ikki fyri at skráseta talið av samrøðum ella hvussu nógv talutið er brúkt. Harumframt er loyvt at skráseta soleiðis, at partar av tí uppringda nummarinum skrásetast, t.d. soleiðis, at tey síðstu tøluni í einum nummari ikki verða upplýst. Ásetingin forðar ikki, at ein manuel skráseting av uppringdum telefonnumrum verður gjord hjá einum almennum myndugleika ella privatum virki. Um ein tilík skráseting er loyvd, verður avgjørt sbt. lóggávuni annars. Her verður hugsað um t.d. notatskyldu sambært fyrisingarlógini.

Eisini er skrásetingarbann fyri fjarskipti við teldum um t.d. alnetið. Ikki er loyvt at skráseta innihald, sendara- ella móttakaraadressur av telduposti, innihald og adressur á vitjaðum heimasíðum, dátugrunnum, filugrunnum v.m. Loyvt er tó at skráseta talið av fjarskiptis-sambondum og nýtsluna av fjarskiptislinjum.

Dátueftirlitið kann geva loyvi til sjálvvirkandi skráseting av her nevndu samskiptum. Eftir umstøðunum kann tá leggjast dentur á, um skrásetti (tað er starvsfólkið) hevur givið samtykki til skrásetingina. Sum dømi um altyðandi almen ella privat áhugamál kann nevast, at almennir myndugleikar ella privat virki ynskja at skráseta t.d. uppringingar í sambandi við ávísar arbeiðsuppgávur innan- ella uttanlands fyri at fáa endurrindað útreiðslur fyri samrøður sambært avtalu við hin sáttmálapartin.

Dátueftirlitið kann áseta treytir fyri loyvnum. Vanlig treyt vil vera, at starvsfólkini tá greitt fáa at vita, at skráseting verður gjord.

Orðingin **samskipti** fevnir um bæði telefon-, teldu- og annað fjarskiptissamband.

Til stk. 2.

Hetta kann t.d. vera, um skrásetingin er heimilað í rættargangslógini í sambandi við rannsókn í revsimálum.

Til stk. 3.

Leggjast skal til merkis, at útbjóðararnir t.d. tó ikki kunnu senda nágreiniliga tilskilaðar telefonrokningar, um hetta hevur við sær, at haldarin fær upplýsingar, sum hann sjálvur ikki kann skráseta sbrt. stk. 1.

Til § 16

Í greinini eru ásetingar um skjalasavning. Í galdandi lóggávu er áseting um hetta í § 9, stk. 4, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Ásetingin hevur við sær, at upplýsingar, sum eru fevndar av persónsupplýsingarlógini, kunnu flytast til goymslu í skjalasavni sbrt. skjalasavnslóggávuni. Hetta er galdandi fyri bæði upplýsingar sum eru viðgjørðar av almennum myndugleikum og privatum virkjum.

Ásetingin skal lesast í samanheingi við § 9, stk. 3, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum og § 11 í lógini um privatar skráir, hvørs endamál m.a. er at tálma óneyðugari datasamanstúgving.

Ásetingarnar í persónsupplýsingarlógini og í skjalasavnslóggávuni vísa eina meting millum fyrilitið at sleppa undan óneyðugari data samanstúgving og fyrilitið til áhugan fyri, at gransking kann verða gjørd.

Í skrásetingarlóggávuni verður tann dagliga og fyrisitingarlaga nýtslan av skrásettum persónsupplýsingum skipað, meðan skjalasavnslóggávan skipar ta nýtslu, sum verður gjørd í sambandi við gransking, eftir at persónsupplýsingarnar ikki verða nýttar fyrisitingarlaga. Talan er sostatt ikki um ósamsvar millum lóggávnar, men persónsupplýsingarlógin er grundað á tað støði, at spurningurin um skjalasavnsnýtslu av persónsupplýsingum, eigur at skipast í skjalasavnslóggávuni.

Flutningur av upplýsingum til útlond, Kap. V

Ásetingarnar í hesum kapitli snúgvá seg um, nær upplýsingar kunnu flytast til onnur lond. Í galdandi skrásetingarlóggávu eru ásetingar um hetta í § 12 a í lógini um evnisráir hjá almennum myndugleikum og í § 9 í lógini um privatar skráir.

Til § 17

Sambært ásetingunum í galdandi lóggávu, kunnu upplýsingar bert goymast og viðgerast uttan fyri Føroyar, um loyvi er fingið frá landsstýrinum. Nýtslan av greinunum hevur verið sera avmarkað, men loyvi eru tó givin í ávísum førum, tá tørvur hevur verið á tí. Tað er ikki ætlanin at fremja nakrað broyting á økinum, um nýggja lógin kemur í gildi.

Til § 18

Orðingin **flytast** fevnir um alla yvurførslu av upplýsingum og er sostatt eitt felags heiti fyri alla nýtslu ella viðgerð sbt. § 2, nr. 2.

Í treytini um, at londini skulu **tryggja eina fullgóða viðgerð** liggur, at flutningur av upplýsingum til onnur lond ikki má hava við sær, at verndin hjá skrásetta, sum lógin tryggjar, versnar munandi. Um viðkomandi land hevur eina lóggávu, sum líkist okkara á hesum øki, verður sett, at landið tryggjar eina fullgóða viðgerð av persónsupplýsingum. Hetta er serliga galdandi fyri tær materiellu treytir til viðgerð av upplýsingum, so sum ásetingar um rættindi hjá skrásetta, og fyri tær formligu treytir, so sum eftirlit, trygdarskipanir og møguleikarnar at fáa dómstólarnar at kanna, um ásetingarnar verða hildnar.

Ein heildarmeting verður gjørd av, um viðkomandi land tryggjar eina fullgóða viðgerð. Ætlanin er, at dátueftirlitið skal almannakunngera ein lista yvir lond, sum verða sett at tryggja eina fullgóða viðgerð t.d. á heimasíðuni hjá dátueftirlitinum.

Til § 19

Til stk. 1.

Ásettar verða nærri treytir um, nær upplýsingar kunnu flytast til lond, sum ikki tryggja eina fullgóða viðgerð. Flutningurin skal lúka eina av treytunum.

Til stk. 1, nr. 1.

Samtykki skal skiljast sbt. lýsingini í § 2, nr. 8. Dátuábyrgdarin kann sostatt ikki fáa tigandi ella óbeinleiðis samtykki til viðgerð av upplýsingum. Treytað er ikki, at samtykkið skal vera skrivligt, men mælt verður til um gjørligt at fáa tað skrivliga. Skrásetti skal fáa at vita, hvat slag av upplýsingum skulu flytast, endamálið við flutninginum, og um hvat land, upplýsingarnar verða fluttar til.

Til stk. 1, nr. 2.

Skal skiljast soleiðis, at flutningur kann fara fram, um Føroyar hava eina skyldu sbt. altjóðarættarlígaru semju ella vegna limaskapi í altjóða felagsskapi.

Til stk. 1, nr. 3.

Sí viðmerkingarnar til § 10, nr. 1.

Til stk. 1, nr. 4.

Skrásetti er ikki partur í avtaluni, men hon er gjørd í áhuga skrásetta. Talan kann t.d. vera um flutning av upplýsingum í sambandi við gjaldsflytingar frá øðrum landi, líkamikið um avtala er gjørd um hetta millum skrásetta og dátuábyrgdaran, ella um avtalan bert er í áhuga skrásetta.

Til stk. 1, nr. 5.

Sí viðmerkingarnar til § 10, nr. 3.

Til stk. 1, nr. 6.

Sí viðmerkingarnar til § 11, nr. 5

Til stk. 1, nr. 7.

Sí viðmerkingarnar til § 11, nr. 2 og § 10, nr. 4

Sum dæmi um flutning, sum er fevndur av ásetingini, kann nevast altjóða skifti av upplýsingum millum toll- og skattamyndugleikar ella millum sosialar myndugleikar.

Til stk. 1, nr. 8.

Við eina alment atkomuliga skrá skal skiljast ein skrá, sum er almannagjörd sbrt. lóggávu t.d. sum í lógini um tinglýsing ella í lógini um partafelagsskráir.

Til stk. 2.

Dátueftirlitið er hægsti myndugleiki á økinum og kann geva loyvi, hóast treytirnar í stk. 1. ikki eru loknar.

Dátuábyrgdarin skal í slíkum førum veita trygd fyri persónsverndini og teimum grundleggjandi rættindinum hjá skrásetta.

Kunning til skrásetta um viðgerð av persónsupplýsingum, Kap. VI

Í kapitlinum eru ásetingar um í hvønn mun dátuábyrgdarin hevur upplýsingarskyldu móttvegis skrásetta. Hetta er nýtt í mun til galdandi skrásetingarlóggávu, har einki er um sjálvvirkandi upplýsingarskyldu, tó eru ásetingar um innlit hjá skrásettum persónum í kap. 4 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Til § 20

Ásett verður ein vanlig kunning um elektroniska viðgerð av persónsupplýsingum.

Orðingin **ein og hvør** er tann sama, sum nýtt er í § 4 í lógini um alment innlit. Endamálið við ásetingini er, at geva einum og hvørjum móguleika til, at fáa kunning um ávís sløg av viðgerðum, sum dátuábyrgdarar gera.

Hendan vanliga kunning kann nýtast, áðrenn ein persónur umhugsar, um hann vil lata dátuábyrgdaran viðgera upplýsingar um seg sjálvan t.d. um hann umhugsar at tekna seg sum lim í einum felagi.

Til stk. 1, nr. 1.

Upplýsingarnar skulu verða so nágreinligar, at skrásetti kann finna fram til dátuábyrgdaran ella umboðsfólk hansara, um hann ætlar at seta seg í samband við tey.

Til stk. 1, nr. 2.

Upplýsingarnar skulu verða so nágreinligar, at skrásetti kann finna fram til viðkomandi, um hann ætlar at seta seg í samband við hann.

Til stk. 1, nr. 3.

Skrásetti skal kunnast um heitið og endamálið við viðgerðini. Ein vanlig lýsing av endamálinum er nóg mikið, og dátuábyrgdarin hevur sostatt ikki skyldu til at kunna um, hvat upplýsingarnar nágreiniliga skulu nýtast til. Endamálið við ásetingini er, at skrásetti skal fáa nóg mikið av kunning soleiðis, at hann verður greiður yvir orsøkina til, at upplýsingar um hann verða viðgjørðar.

Til stk. 1, nr. 4.

Kunningin fevnir ikki um upplýsingar um einstaklingar, men bert um persónsbólkar og sløgini av upplýsingum, sum verða viðgjørðar.

Til stk. 1, nr. 5

Skrásetti skal hava kunning um hvaðani upplýsingarnar eru frá.

Hetta er bert galdandi, um upplýsingar um hetta eru til taks. Dátuábyrgdarin hevur ikki skyldu til at útvega og varðveita tílíkar upplýsingar.

Til stk. 1, nr. 6.

Upplýsast skal, um upplýsingarnar verða latnar víðari og til hvørjar persónsbólkar.

Til § 21

Til stk. 1.

Í galdandi lóggávu er áseting um innlitið hjá skrásetta í § 13 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum. Galdandi lóggáva ásetir, at skrásetta skal greiðast frá, hvørjar upplýsingar um hann/hana eru skrásett.

Ásetingin í persónsupplýsingarlógini miðar ímóti, at kunning skal gevast á ein lættskiljandi hátt og reksa verður upp, hvat skrásetti skal upplýsast um, og tí er rætturin til innlit hjá skrásetta betur tryggjaður í persónsupplýsingarlógini.

Til stk. 1, nr. 1.

Sí viðmerkingarnar til § 19, stk. 1, nr. 1.

Til stk. 1, nr. 2.

Sí viðmerkingarnar til § 19, stk. 1, nr. 2.

Til stk. 1, nr. 3.

Sí viðmerkingarnar til § 19, stk. 1, nr. 3.

Til stk. 1, nr. 4.

Skrásetti skal hava at vita, hvørjar upplýsingar um hann/hana verða viðgjørðar. Tær upplýsingar, sum skrásetti skal hava kunning um, eru tær, sum verða viðgjørðar, tá skrásetti krevur innlit og tær, sum eru komnar afturat síðani.

Skrásetti kann tí ikki krevja, at fáa upplýst, hvørjar upplýsingar áður hava verið viðgjørðar, men ásetingin forðar tó ikki, at skrásetti kann verða kunnaður um tílíkar eldri upplýsingar. Bert kann hetta ikki krevjast beinleiðis frá dátuábyrgdaraum. Um ein dátuábyrgdari ikki vil

ganga einari áheitan á möti, kann skrásetti venda sær til dátueftirlitið sbrt. § 38, sum kann áleggja dátuábyrgdaranum at geva skrásetta upplýsingarnar.

Til stk. 1, nr. 5.

Sí viðmerkingarnar til § 19, stk. 1. nr 5.

Til stk. 1, nr. 6.

Sí viðmerkingarnar til § 19, stk. 1, nr. 6, tó skal skrásetti hava upplýst navni á tí upplýsingarnar verða latnar viðari til, og ikki bert hvørjar persónsbólkar.

Til stk. 1, nr. 7.

Her skal bert upplýsast so mikið, at innlit ikki skaðar trygdina t.d. við at viðkomandi fær upplýsingar um smálutir í trygdarskipanini. Ásetingin samsvarar við § 8, stk. 2 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Til stk. 2.

Greinin hevur við sær, at skrásetti kann seta krøv til kunningina.

Til § 22

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi lóggávu og hevur til endamáls at tryggja, at skrásetti er so mikið kunnaður, at hann tekur avgerð á einum álítandi grundarlagi, tá hann gevur upplýsingar um seg sjálvan.

Til stk. 1.

Greinin viðvíkur bert kunningarskyldu, tá upplýsingar verða savnaðar frá skrásetta sjálvum. Kunningarskyldan er tengd at innsavnanini.

Skrivlig kunning er ikki kravd, men próvbyrðuna fyri kunningini hevur dátuábyrgdarin.

Til stk. 1, nr. 1.

Sí viðmerkingarnar til § 19, stk. 1, nr. 1.

Til stk. 1, nr. 2.

Sí viðmerkingarnar til § 19, stk. 1, nr. 3.

Til stk. 1, nr. 3

Sí viðmerkingarnar til § 20, stk. 1, nr. 6.

Til stk. 1, nr. 4

Ásett verður, at dátuábyrgdarin hevur eina vegleiðingarskyldu móttvegis skrásetta. Dátuábyrgdarin skal av sínum eintingum upplýsa um tað, sum hevur týðning fyri rættindini hjá skrásetta sambært lógini.

Til stk. 1, nr. 5.

Dátuábyrgdarin skal siga skrásetta frá, um upplýsingarnar kunnu krevjast frá skrásetta, ella um skrásetti kann velja at halda upplýsingunum aftur. Um upplýsingarnar kunnu krevjast

gívnar, skal dátúábyrgdarin samstundis kunna skrásetta um möguligar avleiðingar, um skrásetti noktar at geva upplýsingarnar.

Til stk. 2.

Undantøk kunnu verða gjørd til stk. 1, um skrásetti er kunningur við tær í nr. 1-5 nevndu upplýsingar. Um dátúábyrgdarin ella umboðsfólk hansara eru í íva, skal skrásetti kunast sbt. stk. 1.

Til § 23

Til stk. 1.

Dátúábyrgdarin ella umboðsfólk hansara skulu av egnum ávum kunna skrásetta um tær nevndu upplýsingar.

Um dátúábyrgdarin javnan savnar upplýsingar um skrásetta, er nóg mikið at kunning verður gívin fyrstu ferð innsavnanin fer fram. Hetta er tó bert galdandi, um tann innsavnanin, sum javnan fer fram, viðvíkur somu upplýsingum.

Kunningin skal vera tann sama sum í § 20, stk. 1, nr. 1-5.

Til stk. 2, nr. 1.

Sí viðmerkingarnar til § 21, stk. 2.

Til stk. 2, nr. 2.

Heimildin kann sostatt verða bæði í lógum og fyrisitingarligum rættarreglum t.d. í kunngerðum.

Til stk. 2, nr. 3.

Um kunningin er ógjørlig ella órímliga torfør verður mett út frá týðninginum kunningin hevur fyrri skrásetta í mun til tað arbeiðið, sum dátúábyrgdarin hevur av einari tílíkari kunning (lutfallsgrundreglan). Avgerð skal takast í hvørjum einstøkum føri. Dentur skal m.a. leggjast á mongdina av skrásettum persónum sum t.d. í vísindaligum kanninum, sum ofta fevna um nógvar persónar, aldurin á upplýsingunum, hvussu gamlar tær eru og um almenn kunningar-átøk, sum gera, at meiri kunning er óneyðug.

Eisini má dentur leggjast á, hvussu stóran týðning tey áhugamálini hava, sum liggja til grund fyrri viðgerðini í mun til, hvussu nær verður gingið skrásetta.

Sum dømi um nýtslu av lutfallsgrundregluni kann nevast spurningurin um, í hvønn mun dátúábyrgdarin í einum dómstóli ella gerðarrætti t.d. eigur at kunna eykapersónar í einum rættarmáli um, at upplýsingar um teir verða viðgjørðar.

Til § 24

Ásett verður í hvønn mun undantøk kunnu gerast frá §§ 19-22.

Til stk. 1, nr. 1-6.

Uppreksað verða nokkur almenn áhugamál, sum verða mett at hava størri týdning enn áhugamál skrásetta, og sum kunning til skrásetta tí má víkja fyri. Meting skal gerast í hvørjum einstøkum føri, og bert um vandi er fyri at áhugamál hjá tí almenna eru fyri skaða ella tapi, kunnu undantøk gerast til kunningarskyldu dátuábyrgdarans. Reglurnar fevna um á leið tað sama sum § 13, stk. 1, nr. 1-6 í lógini um alment innlit.

Til stk. 1, nr. 6.

Í galdandi lóggávu er áseting um hetta í § 13, stk. 4. í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum. Ikki er ætlað stórvegis broyting í mun til galdandi lóggávu.

Undantøkini frá kunningarskylduni hjá dátuábyrgdaranum ella umboðsfólkum hansara, kunnu bert gerast eftir einari gjøllari meting í hvørjum einstøkum føri.

Hvør upplýsing skal metast fyri seg, og um bert ein partur av upplýsingunum er fevndur av nr. 6, so skal kunning gevast um restina av upplýsingunum.

Sum dømi um privat áhugamál kunnu nevntast vinnulig dulsmál, tagnaðarskyldan hjá t.d. læknum og sakførarum, rættin til at fyrireika sítt egna forsvar í rættarmálum og vernd av mannarættindum.

Til stk. 2.

Tann, sum sýtir at geva innlit, skal skrivliga grundgeva fyri hesum við nágreinligari ávísing til heimildina.

Ásetingin er sett inn, fyri at dátuábyrgdarar skulu verða greiðir yvir, hví teir sýta fyri innliti og samstundis fyri at gera tað lættari hjá skrásetta at venda sær til dátueftirlitið fyri at fáa eina meting av, um kunningarskyldan er hildin.

Til stk. 3.

Ásetingin er sett inn fyri at tryggja, at tann viðgerð av persónsupplýsingum sum fyrisitingin ger, kann undantakast frá innliti í sama mun sum eftir lógini um alment innlit. Víst verður her til viðmerkingarnar til § 5, í persónsupplýsingarlógini.

Stk. 4.

Í galdandi skrásetingarlóggávu er áseting um hetta í § 13, stk. 5. í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Við ásetingini í persónsupplýsingarlógini er ikki ætlað stórvegis broyting í mun til galdandi lóggávu, tó er ásetingin galdandi fyri bæði privatar og almennar dátuábyrgdarar, meðan galdandi lóggáva bert hevur áseting um hetta í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Til stk. 5.

Heimild til at landsstýrismaðurin kann áseta reglur um onnur undantøk til Kap. VI.

Til § 25

Í galdandi lóggávu er ásting um hetta í § 14 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum. Eingin broyting er ætlað í mun til galdandi lóggávu, tó er reglan í persónsupplýsingarlógini galdandi fyri bæði privat og tað almenna.

Frásøgnin skal verða givin **skrivliga**, um biðið verður um tað. Í hesi treyt liggur, at upplýsingarnar skulu kunna lesast beinleiðis og uttan nýtslu av tekniskum hjálptólum.

Frásøgnin kann verða givin munnliga, um hetta er neyðugt vegna umhugsni til skrásetta, t.d. tá talan er um heilsuupplýsingar.

Til § 26

Til stk. 1.

Sambær § 13 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum, skal frásøgn gevast „skjótast gjørligt“.

Sambært persónsupplýsingarlógini skal frásøgn gevast „uttan ógrundaðan steðg“. Mett verður, at hesar reglur fevna um tað sama tíðarskeiðið.

Í persónsupplýsingarlógini er harafturat ein avgjørd freist upp á 4 vikur, og tá skal frásøgn verða givin. Í § 5 í lógini um skráir hjá privatum er eisini nevnd ein freist upp á 4 vikur.

Til stk. 2.

Reglan skal helst nýtast í avmarkaðan mun, tí høvuðsreglan er, at skrásetti skal hava kunning innan 4 vikur.

Til § 27

Til stk. 1.

Í § 13, stk. 6, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum er áseting um frágreiðingar. Ikki er ætlað stórvegis broyting á økinum, tó er tíðarskeiðið í persónsupplýsingarlógini 6 mánaðir, meðan tíðarskeiðið í galdandi lóg er 12 mánaðir.

Skrásetti skal sostatt sbrt. persónsupplýsingarlógini bert bíða eitt hálv ár eftir nýggjari frágreiðing í mun til 1 ár fyrr, og er sostatt tryggjaður betri rættindi.

Til stk. 2.

Frávik kunnu gerast til stk.1. Ein meting skal gerast í hvørjum einstøkum føri.

Til § 28

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlóggávu.

Til stk. 1.

Skrásetti hevur sbrt. greinini rætt til at gera vart við, um hann er ónøgdur við, at upplýsingar um hann verða viðgjørðar. Ásetingin regulerar ikki, nær dátuábyrgdarin skal gera eftir áheitan frá skrásetta, ístaðin skal hetta metast sbrt. stk. 2.

Til stk. 2.

Ein átala er grundað, um viðgerðin er ólóglig, men í tílíkum føri skal dátuábyrgdarin av sínum eintingum gevast við viðgerðini sbrt. § 9, stk. 1, nr. 6.

Um ein átala er grundað, verður mettt út frá serstøðu skrásetta. Ein meting skal gerast í hvørjum einstøkum føri, men grundirnar skulu vera týðningarmiklar, áðrenn viðgerðin verður steðgað.

Serliga týðningarmiklar grundir skulu til er talan t.d. um viðgerð, sum verður gjørd við søguligum, vísindaligum ella hagfrøðiligum endamáli, ella um viðgerð, sum er heimilað í lóggávuni t.d. viðgerð sum dómstólarnir gera sambært rættargangslógini.

Dátuábyrgdarin tekur avgerð, um átalán hjá skrásetta er grundað, og avgerðin kann leggjast fyri dátueftirlitið sbt. § 30 og § 38, nr. 1.

Til § 29

Til stk. 1.

Líknandi áseting er í § 5 í lógini um privatar skráir.

Ein áheitan skal koma frá skrásetta sjálvum ella frá persóni, sum hevur fulltrú hansara vegna.

Áheitanin viðvíkur bert upplýsingum um skrásetta sjálvan. Dátuábyrgdarin hevur sostatt ikki skyldu til eftir áheitan at rætta, strika o.s.v. upplýsingar um aðrar persónar. Tó hevur hann skyldu sbt. § 9, stk. 1, nr. 6. at kanna, um tilíkar áheitanir eru eftirfarandi.

Einki formkrav er til áheitanina. Dátuábyrgdarin hevur skyldu til skjótast gjørligt at taka støðu til, um áheitanin skal gangast á mæti, og tískil at rætta, strika ella steingja upplýsingarnar.

Rættingarhátturin er tann sami sum í § 11 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum, tó er orðingin **stongja upplýsingar** nýggj. Hervið skal skiljast, at loyvt er at goyma upplýsingarnar, men ikki er loyvt at nýta og viðgera tær, og heldur ikki er loyvt at lata tær víðari. Upplýsingar, sum eru stongdar, skulu tí hava eina frámerking um hetta, soleiðis at ein dátuviðgeri verður kunnaður um stongjanina.

Til stk. 2.

Líknandi áseting er í § 5, stk. 2 í lógini um privatar skráir.

Í kunningini skal verða greitt frá rættingarháttinum og orsökini til, at rætting er farin fram. Ofta er tað neyðugt, at kunningin eisini fevnir um tær skeivu upplýsingarnar, soleiðis at móttakarinn kann rætta hesar.

Til stk. 3.

Heimildaráseting til landsstýrismannin um á hvønn hátt upplýsingar skulu rættast og um mannagongdir.

Til § 30

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi lóggávu, sum ikki hevur ásetingar um, at samtykki kann takast aftur. Í § 16, stk. 3. í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum er regla um, at eitt samtykki fellur burtur eftir 1 ár.

Eitt samtykki kann sambært persónsupplýsingarlógini takast aftur nær sum helst, tó ikki við afturvirkandi kraft, og ásetingin hevur sostatt bert gildið frammyvir. Avgerð má takast í hvørjum einstøkum føri, og spurningurin kann kærast til dátueftirlitið.

Til § 31

Dátueftirlitið viðger klagur frá skrásettum fólki.

Til § 32

Heimild er til, at landsstýrismaðurin kann áseta gjald fyri skrivligar fráboðanir. Ásetingin samsvarar við § 14, stk. 2 í lógini um privatar skráir, § 13, stk. 2 og § 20 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum, har heimildarásetingar eru til at áseta gjald fyri fráboðanir.

Trygdarskipanir, Kap. VII

Í § 6, stk. 4, í lógini um privatar skráir og § 12, stk. 1, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum eru generellar ásetingar um trygdartiltøk. Ásetingarnar í § 32 eru meira greiniligar viðvíkjandi á hvønn hátt trygdartiltøkini skulu skipast, men tó er ætlanin at teknisku smálutirnir skulu ásetast í kunngerð.

Til § 33

Til stk. 1.

Eingi formlig krøv eru til eina tílíka fyriskipan. Ein fyriskipan kann vera í einari starvslýsing ella t.d. um dátuábyrgdarin góðkennir eitt ávíst starvsfólk at hava atgongd til ávísar upplýsingar.

Viðkomandi kann tískil bert viðgera upplýsingar sambært fyriskipan dátuábyrgdarans, uttan so at lógarheimild er fyri øðrum.

Til stk. 2.

Dátuábyrgdarin skal tryggja sær, at dátuviðgerin lýkur ásettu krøvini til trygdartiltøk. Um dátuviðgerin er búsettur uttanlands, skal tað standa í avtaluni, at ásetingar um trygdartiltøk, sum eru galdandi í tí landinum, har dátuviðgerin er búsettur, skulu verða galdandi fyri hann.

Til stk. 3.

Ásett verða nøkur generel krøv til trygdarskipanir. Ætlanin er, at hesi krøv verða tilskilað í einari kunngerð, sum landsstýrismaðurin ásetir sbt. stk. 7. Trygdartiltøkini skulu tryggja eitt nóg gott trygdarstöði, har umhugsni verður tikið til vandan, viðgerðin hevur við sær og slagi av upplýsingum, sum verða viðgjørðar í mun til kostnaðin og tað tekniliga stöði, ið er kravt. Dátuábyrgdarin hevur skyldu til at viðlíkahalda trygdartiltøkini.

Til stk. 4.

Treytir verða settar til fyriskipan dátuábyrgdarans, sum eisini skal samsvara við aðra lóggávu.

Til stk. 5.

Ásetingin samsvarar við § 12, stk. 3, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum. Eingin broyting er ætlað í mun til galdandi lóggávu.

Til stk. 6.

Greinin vísir til, at sbt. orðingini "onnur" í stk. 1, eru tað eisini onnur enn dátuviðgerar sum t.d. persónar og virki, sum hava atgongd til persónsupplýsingar uttan at nevast dátuviðgeri. Hesi eru eisini fevnd av stk. 3 og 4.

Til stk. 7.
Heimildaráseting til landsstýrismannin.

Fráboðanarskylda og viðgerðarloyvi, Kap. VIII

Kapittul VIII kemur í staðin fyri ásetingarnar um stovnan av skráum í lógini um skráir hjá almennum myndugleiku og lógini um skráir hjá privatum.

Til § 34

Til stk. 1.

Høvuðsreglan er, at øll viðgerð av persónsupplýsingum, eisini manuella viðgerð av persónsupplýsingum, sum verða settar í eina skrá, skal fráboðast til dátueftirlitið.

Dátuábyrgdarin hevur ábyrgdina av fráboðanini og innihaldinum í henni. Ein fráboðan kann sendast sum bræv, faks ella teldupostur, men leggjast skal til merkis, at dátueftirlitið sbt. § 35, stk. 2, kann seta treytir til fráboðanarháttin.

Ein fráboðan kann fevna um eina viðgerð ella fleiri viðgerðir, sum hava sama ella samfallandi endamál.

Sum dømi um viðgerð við samfallandi endamáli kann nevast, tannrøkt, sjúkrakassa o.a. Ein fráboðan kann fevna um viðgerð, sum verður gjørd á ymiskum økjum í landinum og ein fráboðan kann eisini fevna um ymiskar funktiónir sum t.d. journalisering, málsviðgerð og skráseting við atliti at útgjalding, um hesar ymisku funktiónirnar bert hava samhangandi endamál.

Til stk. 2.

Freistin er ásett fyri at dátueftirlitið saman við ábyrgdaranum kann greiða ivamál viðvíkjandi viðgerini í góðari tíð.

Dátueftirlitið skal vátta fráboðanina skrivliga. Hendan vátanin er bert ein kvittan til dátuábyrgdaran um, at fráboðanarskyldan er lokin, kvittanin er ikki ein góðkenning av, at viðgerðin er lóglig sambært lógini.

Til stk. 3.

Við orðingina **broytist og fer útum karmarnar** skal skiljast, at t.d. aðrar upplýsingar enn tær upprunaliga nevndu skulu viðgerast, um upplýsingarnar skulu nýtast til eitt nýtt endamál ella um tær skulu víðarigevast til onnur enn upprunaliga ásett.

Til stk. 4.

Ásetingin heimilar landsstýrismanninum at undantaka ávísar viðgerðir frá fráboðanarkravinum ella at áseta einfaldari fráboðanarskyldu fyri hesar, og at gera ávísa viðgerð treytaða av loyvi.

Undantøk frá fráboðanarskylduni eiga bert at verða gjørd, um eyðsæð er, at viðgerðin er vandaleys.

Av tí at fráboðanarskipanin er týðningarmikil kunning hjá dátueftirlitinum, eiga undantøk til fráboðanarskylduna bert at verða gjørd, um hetta er neyðugt vegna resursu umhugsni.

Til § 35

Viðgerð sambært hesi grein skal sostatt ikki fráboðast.

Til § 36

Til stk. 1, nr. 1-8.

Sí viðmerkingarnar til §§ 19 og 20 stk. 1.

Til stk. 2.

Dátueftirlitið kann sostatt seta treytir til m.a., at fráboðanir og umsóknir skulu gerast á ávís oyðubløð. Dátueftirlitið kann eisini áseta, at fráboðan skal gerast elektroniskt t.d. via teldupost ella á annan hátt.

Til § 37

Til stk. 1.

Ásett verður, at øll viðgerð av viðkvæmum upplýsingum krevur loyvi frá dátueftirlitinum.

Til stk. 2.

Ásetingin heimilar dátueftirlitinum at gera aðra viðgerð enn viðgerð av viðkvæmum upplýsingum treytaða av loyvi.

Orsøkin til hesa áseting er, at væl kann hugsast at eisini onnur viðgerð gongur skrásetta so nær, at hon eigur at vera treytað av loyvi.

Til stk. 3.

Dátuábyrgdarin hevur rætt til at krevja, at dátueftirlitið frammanundan tekur støðu til, um ein viðgerð krevur viðgerðarloysi.

Til stk. 4.

Dátueftirlitið hevur eftir greinini skyldu at meta, um treytir skulu setast til eitt loyvi fyri at avmarka bágan, skrásetti hevur av viðgerðini. Skylda er sostatt ikki til at seta treytir til øll loyvi, men bert tá mett verður, at hetta er neyðugt vegna umhugsni til skrásetta.

Til stk. 5.

Ein meting verður gjørd í hvørjum einstøkum føri.

Til stk. 6.

Heimildaráseting til landsstýrismannin.

Eftirlit, Kap. IX

Eftirlitsmyndugleikin broytir navn frá Skrásetingareftirlitið til Dátueftirlitið. Eftirlitið fær heimild til at taka fleiri endaligar avgerðir, og samansetingin av ráðnum verður broytt.

Til § 38

Til stk. 1.

Dentur verður lagdur á, at dátueftirlitið er ein óheftur myndugleiki, og hetta hevur við sær, at eftirlitið ikki kann áleggjast boð frá øðrum fyrisitingarmyndugleikum. Ásetingin samsvarar við § 22, stk. 1, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum, og ikki er ætlað nøkur broyting á økinum.

Til stk. 2.

Mælt verður til, at avgreiðsluskrivstovan hevur bæði lögfrøðiligan og edv-tøkniligan kunnleika.

Til stk. 3.

Áseting er um hetta í § 23 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum.

Ráðið er nú sett saman við 3 limum í mun til Skrásetingareftirlitið, sum hevði 6 limir.

Formaðurin skal vera lögfrøðingur, og hinir limirnir skulu tilnevast soleiðis at tryggjað verður ráðnum óheftni og sakkunnleika. Tiltaksfólk kunnu verða tilnevnd fyri 4 ár, tó kunnu hesi verða afturnevnd.

Til stk. 4.

Ráðið ger egna reglugerð og kann m.a. áseta formligar reglur um t.d. hvussu nógvir limir skulu vera tilstaðar, fyri at ráðið er viðtøkuført, um at kalla inn tiltaksfólk og um, at ávís mál kunnu verða avgreidd av avgreiðsluskrivstovuni vegna ráðið.

Til § 39

Greinin viðvíkur uppgávu­num hjá dátueftirlitinum, sum eru nøkulunda tær somu sum Skrásetingareftirlitið hevði, tó eru komnar nakrar uppgávur afturat.

Til stk. 1, nr. 1.

Ásetingin er tann sama, sum í § 22, stk. 2, í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum og § 10 í lógini um privatar skráir.

Til stk. 1, nr. 2.

Mett verður at minni tíð fer við at viðgera loyvi enn eftir skrásetingarlógunum.

Til stk. 1, nr. 3.

Hesin listi kann t.d. almannakunngerast á heimasíðuni hjá dátueftirlitinum.

Til stk. 1, nr. 4

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi lóggávu.

Til stk. 1, nr. 5

Mælt verður til, at dátueftirlitið ger kanningar á hvørjum ári.

Til stk. 1, nr. 6.

Ásett verður ein vegleiðingarskylda hjá dátueftirlitinum mótvegis tí almenna og privata.

Til stk. 1, nr. 7

Ásett verður ein vegleiðingarskylda hjá dátueftirlitinum til at kunna um, hvat gongur fyri seg uttan fyri Føroyar.

Til § 40

Til stk. 1.

Líknandi áseting er í § 11, stk. 1 og 2 í lógini um privatar skráir.

Dátueftirlitið kann seta forboð fyri ávísari viðgerð og áleggja dátuábyrgdaranum at rætta upplýsingarnar.

Leggjast skal til merkis, at skrásetti sbt. § 28, stk. 2, kann heita á dátuábyrgdaran um at kunna triðjamann um rættingina.

Til stk. 2.

Líknandi áseting um mannagongdir er í § 11, stk. 4 í lógini um privatar skráir.

Ásett verður, at dátuábyrgdarin kann seta forboð fyri ávísam framferðarháttum.

Til stk. 3.

Ásetingin styðjar ásetingina í § 32, stk. 3, um trygdarskipanir.

Til stk. 4.

Hetta kann vera týðandi, um dátueftirlitið ikki hevur møguleika at geva dátuábyrgdaranum boð ella forboð, av tí at eftirlitið ikki kann koma í samband við viðkomandi ábyrgdara.

Til § 41

Til stk. 1-3.

Uppreksaðar verða tær greinir, har dátueftirlitið tekur endaligar avgerðir, sum ikki kunnu kærast til annan fyrisitingarmyndugleika. Í § 13 í lógini um privatar skráir er áseting um hetta sama.

Ásetingin forðar tó ikki, at avgerðir hjá dátueftirlitinum kunnu leggjast fyri løgtingsins umboðsmann. Annars kann skrásetti altíð fara til dómstólarnar.

Til § 42

Til stk. 1.

Ásetingin samsvarar við § 25, stk. 1 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum og § 10, stk. 2 í lógini um privatar skráir. Ikki er ætlað nøkur broyting á økinum.

Til stk. 2.

Ásetingin samsvarar við § 25, stk. 2. í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum og § 10, stk. 3 í lógini um privatar skráir. Ikki er ætlað nøkur broyting á økinum.

Til § 43

Persónsupplýsingarlógin hevur við sær, at allar viðgerðir av persónsupplýsingum skulu fráboðast til dátueftirlitið og loyvi skulu søkjast til ávísar viðgerðir.

Greinin er ein heimildaráseting til landsstýrismannin, at áseta gjald fyri hesar fráboðanir og loyvir, og um munur skal verða gjørdur á almennum myndugleikum og privatum stovnum.

Til § 44

Ásetingin samsvarar við § 27 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum, og ikki er ætlað nøkur broyting á hesum øki.

Til § 45

Samstarv kann gerast neyðugt bæði við ríkismyndugleikar í Føroyum og við útlenskar myndugleikar t.d. ”datatilsynet” í Danmark.

Revsing og endurgjald, Kap. X

Til § 46

Ásetingar um revsing eru í § 28 í lógini um skráir hjá almennum myndugleikum og í § 15 í lógini um privatar skráir.

Til § 47

Ásetingin er miðað ímóti edv-tænastuvirkjum og øðrum, sum veita tænastu sambært lógini t.d. viðgerð í rættarkunningarskipanum.

Til § 48

Ásetingin er nýggj í mun til galdandi skrásetingarlógir. Greinin ásetir kulpa við øvutari próvbyrðu. Dátuábyrgdarin skal sostatt endurgjalda skaða, sum kemur av, at viðgerð fer fram ímóti reglunum í lógini, uttan so at hann kann prógva, at skaðin ikki kundi verið forðaður við tí eftiransni og umhugsni, sum krevst í sambandi við viðgerð av persónsupplýsingum.

Ásetingin hevur ikki við sær aðrar broytingar til vanligu reglurnar í føroysku lóggávuni um endurgjald.

Krav um endurgjald sambært lógini skal leggjast fyri rættin/dómstólin/Føroya Rætt.?

Skiftisreglur og gildiskoma, Kap. XI

Í Ll. nr. 133 frá 10.06.1993 um innlit í fyrisitingina verður gjørd hendan broyting:

§ 5, stk. 3, ljóðar soleiðis:

”Stk. 3. Landsstýrismaðurin kann áseta reglur um atgongd hjá almenninginum at kunna seg við upplýsingar sbrt. stk. 2, sum ikki eru fevndar av lóg um viðgerð av persónsupplýsingum.”

Broytingin nágreinar bert at lógin um viðgerð av persónsupplýsingum kemur í staðin fyri lógina um evnisskráir hjá almennum myndugleikum.

Til § 49

Til stk. 1 og 2.

Gildiskomuáseting sum tekur galdandi skrásetingarlógir úr gildi.

Frá tí degi lógin kemur í gildi, skal løggildug viðgerð metast sambært persónsupplýsingarlógini, og loyvi givin sambært skrásetingarlógunum kunnu ikki heimilað viðgerð eftir nýggju lógini.

Til stk. 3.

Ásetingin viðvíkur tillagingartíðini.

Til § 50

Til stk. 1.

Mett verður, at ein tillagingartíð er neyðug.

Til stk. 2.

Ásetingin hefur avmarkaðan týdning og skal sostatt bert nýttast, tá hetta verður mettt neyðugt í heilt serligum fòrum.

Keldur:

Lov om behandling af personoplysninger, dk:	Lov nr. 429 af 31. 05 2000
Personuppgiftslag, sv:	Lov. nr. 204 af 29. 04 1998
Forslag til lov om behandling af personopplysninger, no:	Fremsat 25. 06. 1999
Lög um persónuvernd og meðferð persónuupplýsingar, ís:	Lög. nr. 77, 23. 05. 2000
Datatilsynet, dk:	<u>www.datatilsynet.dk</u>
Datatilsynet, no:	<u>www.datatilsynet.no</u>
Persónuvernd, ís:	<u>www.stjr.is/dkm</u>
Datainspektionen, sv:	<u>www.datainspektionen.se</u>

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om personbeskyttelse i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger